

ПРОГРАМ
за јавни отворени једноstepени архитектонски конкурс за идејно решење
нове зграде Факултета примењених уметности у Београду

октобар, 2021.

ПРОГРАМ

**за јавни, отворени, једностепени, архитектонски конкурс за идејно решење
нове зграде Факултета примењених уметности у Београду**

Расписивач / Наручилац конкурса

Влада Републике Србије, Министарство просвете, науке и технолошког развоја
Немањина 22-26, Београд
<http://www.mps.gov.rs/>

уз подршку

United Nations Development Programme
Булевар Зорана Ђинђића 64, Београд
<http://www.rs.undp.org/>

Спроводилац конкурса

Удружење архитеката Србије
Кнеза Милоша 7а/III, Београд
<http://www.u-a-s.rs/>

САДРЖАЈ

1. УВОД

- 1.1 Предмет и обухват
- 1.2 Повод и циљ

2. ЛОКАЦИЈА

- 2.1 Увод
- 2.2 Историјат локације – археолошко, градитељско и културно наслеђе
 - 2.2.1 Археолошко наслеђе
 - 2.2.2 Градитељско и културно наслеђе у ширем окружењу
- 2.3 Шире и непосредно окружење
 - 2.3.1 Опште карактеристике простора – актуелно стање
 - 2.3.2 Опште карактеристике простора – планирано стање
- 2.4 Посебне карактеристике простора
 - 2.4.1 Природне карактеристике
 - 2.4.2 Зеленило
 - 2.4.3 Саобраћај
 - 2.4.4 Инфраструктура
 - 2.4.5 Визуре
- 2.5 Конкурсни обухват
 - 2.5.1 Актуелно стање

3. УРБАНИСТИЧКИ УСЛОВИ

- 3.1 Извод из важеће планске документације
 - 3.1.1 Правила уређења и грађења (J4-2)
 - 3.1.1.1 Грађевинска парцела и услови за формирање грађевинске парцеле
 - 3.1.1.2 Основна намена површина и компатибилне намене
 - 3.1.1.3 Број објеката
 - 3.1.1.4 Изградња нових објеката и положај објеката на парцели
 - 3.1.1.5 Индекс заузетости парцеле
 - 3.1.1.6 Висина објекта
 - 3.1.1.7 Кота приземља
 - 3.1.1.8 Услови за слободне и зелене површине
 - 3.1.1.9 Решење паркирања
 - 3.1.1.10 Архитектонско обликовање
 - 3.1.1.11 Услови за оградавање парцеле
- 3.2 Минимални степен опремљености комуналном инфраструктуром
- 3.3 Инжењерскогеолошки услови
- 3.4 Саобраћајне површине
 - 3.4.1 Интегрисана колско-пешачка стаза (СА-1)
 - 3.4.2 Мале степенице, коси лифт (СП7-2)
- 3.5 Мере енергетске ефикасности изградње
- 3.6 Услови за приступачност простора
- 3.7 Услови за евакуацију отпада

4. О ФАКУЛТЕТУ ПРИМЕЊЕНИХ УМЕТНОСТИ

- 4.1 Мисија и визија ФПУ
- 4.2 Историјат ФПУ
- 4.3 Организациона шема
 - 4.3.1 Студијски програми
 - 4.3.2 Број студената и наставника
 - 4.3.3 Организација – службе факултета
 - 4.3.4 Постојеће стање – опис постојећих зграда и просторија ФПУ

5. ПРОЈЕКТНИ ПРОГРАМ – ЕЛЕМЕНТИ И САДРЖАЈ

6. СМЕРНИЦЕ, ПРЕПОРУКЕ И ЗАХТЕВИ ЗА ИЗРАДУ КОНКУРСНИХ РАДОВА

- 6.1 Функционални захтеви и смернице

- 6.1.1 Флексибилност и модуларност дизајна
- 6.1.2 Приступачност широј јавности / Отвореност за посетиоце
- 6.1.3 Концепт простора за стварање
- 6.1.4 Презентација наставних процеса
- 6.2 Технички захтеви и смернице
 - 6.2.1 Материјализација
 - 6.2.2 Конструкција
 - 6.2.3 Смернице и препоруке за инсталације
 - Електричне инсталације
 - Машинске инсталације
 - 6.2.4 Енергетска ефикасност
 - 6.2.5 Информативни дизајн
 - 6.2.6 Спољно уређење
- 6.3 Економски захтеви и смернице
 - 6.3.1 Износ инвестиције
 - 6.3.2 Ефикасно управљање зградом
 - 6.3.3 Дугорочни економски утицај градње
- 6.4 Захтеви и смернице који се односе на културно и друштвено окружење
 - 6.4.1 Укљученост Факултета примењених уметности у уметничко стваралачко окружење
 - 6.4.2 ФПУ као генератор уметничког развоја

7. ЗАКЉУЧАК

8. ПРОГРАМСКИ ЕЛЕМЕНТИ И САДРЖАЈИ НОВЕ ЗГРАДЕ ФПУ У БЕОГРАДУ

9. ПРАВИЛА КОНКУРСА

- 9.1 Услови за учешће на конкурс
- 9.2 Услови за спровођење конкурса
- 9.3 Садржај конкурсног рада
- 9.4 Начин техничко-обликовне обраде конкурсног рада
- 9.5 Садржај изјаве учесника – АУТОРСКА КОВЕРТА
- 9.6 Конкурсни рокови
- 9.7 Врста и висина награда
- 9.8 Састав жирија
- 9.9 Критеријуми за оцену радова
- 9.10 Извештај жирија
- 9.11 Завршне одредбе

САДРЖАЈ КОНКУРСНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

1. УВОД

1.1 Предмет и обухват

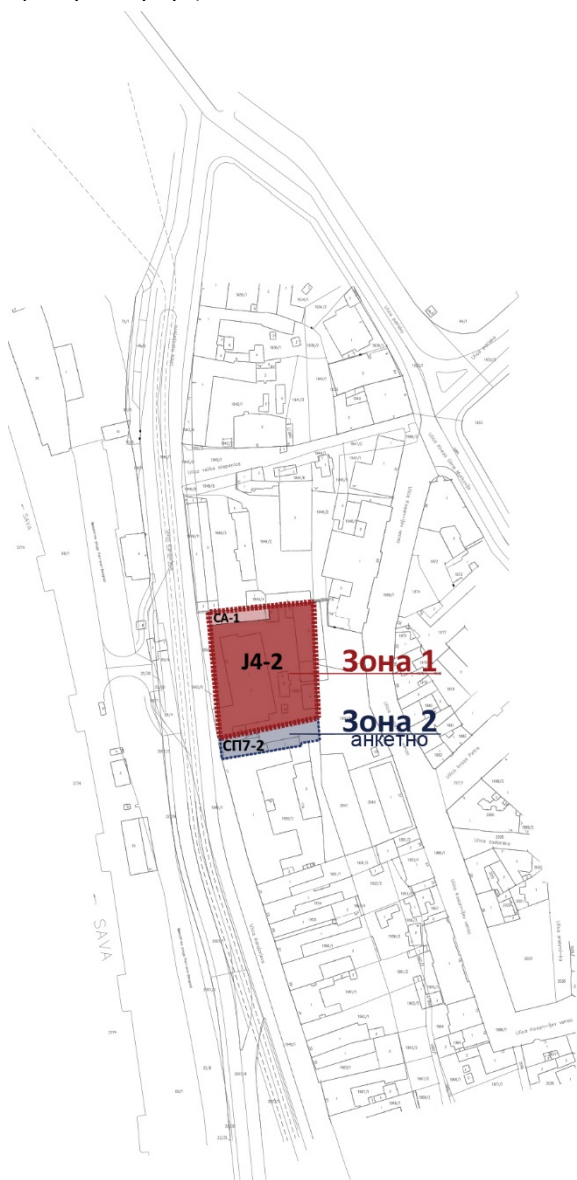
Предмет конкурса је израда идејног архитектонско-урбанистичког решења нове зграде Факултета примењених уметности у Београду на локацији Карађорђева бр. 15 у Београду .

Обухват конкурса представља локација која је Изменом и допуном Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Крађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, Градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21) предвиђена за фазну реализацију архитектонско-урбанистичког конкурса – грађевинске парцеле **J4-2** и **СА-1** (Зона 1) и грађевинска парцела **СП7-2** као предмет анкетне просторно-програмске провере (Зона 2).

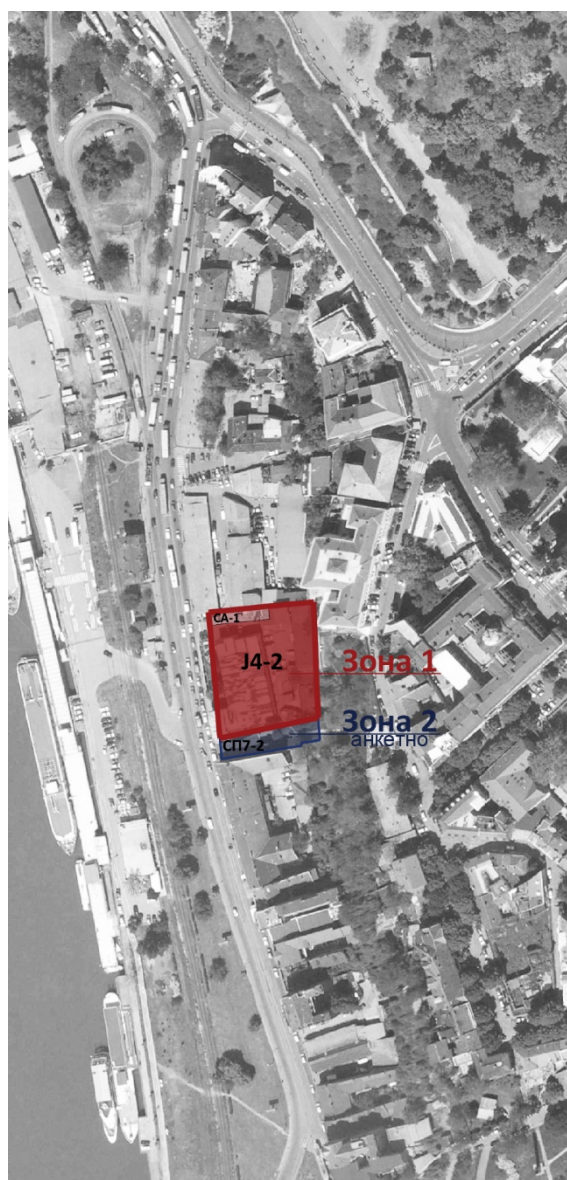
Грађевинска парцела J4-2 намењена је за површине јавне намене - високошколска установа Факултет примењених уметности.

Грађевинска парцела **СА-1** планирана је као интегрисана колско-пешачка стаза за приступ грађевинским парцелама J4-2 и J9-1.

Грађевинска парцела СП7-2 планирана је као јавна површина специфичних захтева (степениште и вертикално шинско возило – коси лифт, пешачки приступ подземним етажама објекта Градске галерије, приступ лагуму..).

Слика 1 - Катастарски план са обухватом конкурса

Слика 2 - Ортофото снимак са обухватом конкурса

1.2 Повод и циљ

Повод за расписивање конкурса је потреба за унапређењем и јачањем капацитета универзитетског образовања изградњом нових, реконструкцијом постојећих објеката и њиховим опремањем која је идентификована и анализирана кроз пројекат „Унапређење и јачање капацитета универзитетског образовања“. Општи циљ пројекта је да се унапреде капацитети универзитетског образовања Републике Србије, кроз специфичне циљеве: (1) Изградња, доградња и опремање објеката универзитетског образовања изградњом нових, реконструкцијом постојећих објеката универзитета у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу, (2) Побољшање квалитета и услова образовања на факултетима универзитета у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу, (3) Имплементација савремених стандарда одрживе изградње и коришћења објеката универзитета у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу. У складу са исказаним потребама за унапређење капацитета универзитетског образовања Републике Србије, универзитета у Београду, Новом Саду, Нишу и Крагујевцу, Министарству просвете, науке и технолошког развоја поднете су иницијативе међу којима и иницијатива за изградњу и реконструкцију објеката Универзитета уметности: Факултет музичке уметности, Факултет ликовних уметности, Факултет примењених уметности.

Циљ конкурса је да се, у складу са конкурсним задатком, програмским захтевима, значајем и потенцијалима локације, изабере најквалитетније архитектонско-урбанистичко решење новог објекта за потребе Факултета примењених уметности у Београду, које кореспондира са окружењем, прилагођено је вредностима амбијента и које одговара функционалним потребама ове институције.

Слика 3 Локација нове зграде ФПУ – обухват конкурса

2. ЛОКАЦИЈА

2.1 Увод

Локација на којој је планирана изградња нове зграде Факултета примењене уметности, која чини примарни обухват овог конкурса, налази се у ужем центру Београда, у улици Карђорђевој, на Савској падини, у непосредном залеђу приобаља десне обале реке Саве. Зона планиране изградње припада *Целини Стари Београд* – простору који сведочи о континуитету постојања урбаног насеља од римског периода до данас и историјском развоју и расту града и у оквиру њега, *целини Косанчићев венца*.

По урбаним карактеристикама, типологији изграђености, споменичким, амбијенталним и другим вредностима, ово подручје представља најсложенији и најатрактивнији простор Београда. Са аспекта културног наслеђа има немерљиву вредност за културу и идентитет града, а велики број културних добара свих нивоа заштите, заштићених визура и уличних потеза препознати су као целина - трајно добро Београда.

Предметни простор, иако припада старом језгру Београда, у саобраћајном смислу битан је за Град - Карађорђева улица, након реконструкције (2020.) ослобођена тешког теретног саобраћаја и даље је веома значајна на нивоу градског путничког саобраћаја. Савско пристаниште је једино међународно путничко пристаниште у граду, а Бранков мост је примарна веза центра града са Новим Београдом, што све заједно чини ово подручје изузетно саобраћајно фреквентним.

2.2 Историјат локације – археолошко, градитељско и културно наслеђе

2.2.1 Археолошко наслеђе

Слика 4 – Положај предметне локације у односу на археолошко налазиште Антички Сингидунум

Конкурсни обухват налази се у оквиру заштићене зоне археолошког налазишта Антички Сингидунум које је проглашено за културно добро 1964. године (Решење Завода за заштиту споменика културе града Београда бр. 176/8, 30.6.1964.). У непосредној близини границе обухвата конкурса, према Косанчићевом венцу, евидентирани су археолошки налази и остаци не само из доба римске владавине овим простором, већ и из каснијих периода.

2.2.2 Градитељско и културно наслеђе у ширем окружењу

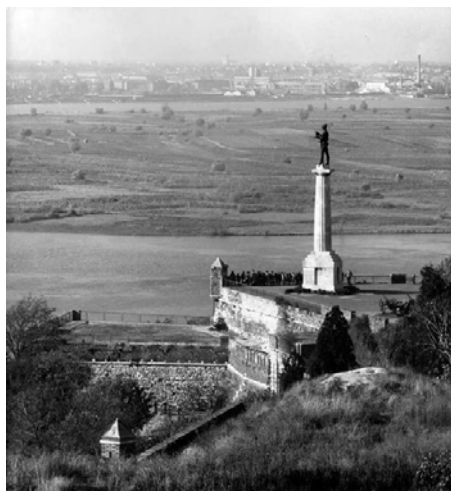
Иако позиција уз Савску обалу и Београдску тврђаву подручје коме конкурсна локација припада чини актуелним и активним од почетка насељавања Београда, почетак његовог урбаног развоја и формирања физичких, амбијенталних и визуелних карактеристика какве данас препознајемо, како дела у *Шанцу* око *Варош капије*, тако и дела Савске Вароши – новог Српског Београда ван *Шанца*, везује се за доношење Хатишерифа 1830. године и осамостаљивање српске власти од Турака.

Београдска тврђава

Београдска тврђава је градско утврђење, вишеслојни археолошки локалитет и споменички комплекс који је настао и развијао се у временском распону од I до XIX века и око кога се развио данашњи Београд. Стратешки повољан положај гребена смештеног на ушћу Саве у Дунав, који доминира околином и пружа услове за контролу над равницом према северу и западу, као и над рекама, коришћен је за настањивање још од праисторијских времена.

Слика 5 – Београдска тврђава 1914

Слика 6 - Београдска тврђава 1960-их

Кроз дуги период формирања београдске фортификације еволуирале су од античког утврђеног логора – каструма римске Flavia Felix легије (II век), преко византијског кастела и утврђења средњовековног града Српске деспотовине, па аустријско/османлијско савременог бастиона артиљеријске тврђаве, до тренутка када је на Калемегдану турски командант Београда предао кључеве града кнезу Михаилу Обреновићу 1867. године. Од тада Тврђава губи значај војног упоришта, али и даље остаје подређена војним потребама српске војске - последњу своју велику ратну улогу Калемегданска тврђава је одиграла током Првог светског рата. Изградње, рушења и обнове бедема Београдске тврђаве осликавају успоне и падове Београда, као и значај његове улоге у прошлости.

Данас, комплекс Београдске тврђаве (Горњи и Доњи град), у просторном и функционалном смислу, чини нераздвојиву целину са Калемегданским парком (Великим и Малим), чије је планско уређење, на простору некадашњег Градског поља, по коме *Кале-мегдан* и носи име, почело 1890. године, када је војска предала парк Београдској општини. Границе данашњег обухвата парка формиране су 1931. године проширењем и на Горњи град. Заједно, Београдска тврђава и Калемегдански парк, представљају културно добро, стављено под заштиту 1946. године, а спомеником културе од изузетног значаја проглашено 1979. године (*Службени гласник СРС бр. 14/79*).

Вредан садржај овог простора представљају и јавни споменици, који се континуирано подижу од почетка 20. века, између осталих, на Горњем граду налази се и један од симбола Београда – Победник, тријумфални споменик, рад вајара Ивана Мештровића, постављен 1928. године на десетогодишњицу пробоја Солунског фронта.

Савско пристаниште

На десној обали Саве, одувек су пристајали бродови који су имали значајну улогу у привреди Београда. Ипак до почетка XIX века, односно до преузимања превоза и ђумрука (царине) од стране вазалне Српске државе, главно Београдско пристаниште било је на Дунаву.

Слика 7 – Савска падина и савско пристаниште, друга половина 1880-их

Иако је након преузимања речног саобраћаја, по одлуци Кнеза Милоша, Савско пристаниште ургентно успостављено и све време било у функцији теретног и путничког саобраћаја, његова урбанизација и технолошки развој није текао тако динамично. Обала је била знатно ближа данашњој Карађорђевој улици и фактички цео потез до данашњег Бранковог моста био је нека врста пристана, где су бродови достигали до обала, а затим својеврсним рампама повезивани са ондашњим магацинима, односно лагумима у Карађорђевој улици. Позиција и обрис утврђене обале у зони пристаништа, коју данас препознајемо, формиран је тридесетих година прошлог века, када је 1939. године, као царински магацин изграђен и објект *Бетон хале*.

Од 1961. године Савско пристаниште намењено је само међународном путничком саобраћају, а лука теретног речног саобраћаја је поново на Дунаву.

Косанчићев венац

На Савској падини, у оквиру *Вароши у шанцу*, 1815. године се на месту данашње Саборне Цркве налазила стара црква, а око ње је, у време Турске власти, живео српски живаљ, за разлику од Дунавске падине где је становништво било мешано. *Шанац* који је опасивао подручје *Вароши* простирао се од Савског пристаништа, правцем Великог степеништа, па данашњим улицама Косанчићев, Топличин и Обилићев венац до Трга Републике, одакле се правцем данашње Француске улице, Гундулићевим венцем и Дорђолом, спуштао до Дунава.

Слика 8 – Косанчићев венац, почетком 1930-их. Година

Развој, успостављање административног, културног, верског и друштвеног центра и градитељско обликовање новог српског Београда започело је крајем прве четвртине XIX века око данашње Саборне цркве подизањем *Новог конака (Конак кнегиње Љубице)*, 1830. године. Ова активност се врло брзо, почетком формирања Савске вароши у залеђу Савске обале, проширила и на простор ван *Шанца*.

Ипак, Косанчићев венац је постао организовано насеље тек неколико деценија касније, пошто су Турци напустили Београд. Најуже повезан са Кнез Михаиловом улицом, Обилићевим венцем и Београдском Тврђавом у другој половини деветнаестог века, са улицом Краља Петра у којој су се налазиле главне установе тадашње нове српске државе, постао је друштвени и културни центар Београда.

На овом подручју, посебно у делу некадашње *Вароши у Шанцу*, до данас је сачуван велики број објеката значајних историјских и архитектонских вредности, насталих током периода његовог урбаног формирања и развоја. Најстарије сачуване грађевине и амбијенти потичу из периода између 1815. и 1867. године и представљају вредне примере традиционалне балканске градске архитектуре и прелазних типова од традиционалне ка европској архитектури. Највећи број објеката који формирају амбијент данашњег Косанчићевог венаца, настао је крајем XIX века и после Првог светског рата. Једно од меморијалних места у оквиру ове целине која, као и њена главна улица, носи по српском витезу страдалом у Косовском боју – Ивану Косанчићу, је и простор на коме се налазила Народна библиотека Србије, уништена током бомбардовања Београда 1941. године.

На овом подручју налазе се и историјска места, насеља и некрополе римског Сингидунума, као и првих предграђа изван некадашњих градских зидина.

Косанчићев венац проглашен је за споменик културе - подручје најстаријег компактног српског насеља у вароши, први развијени управни, културни, верски и економски центар Београда у обновљеној српској држави и део савременог Београда са особеним амбијенталним и ликовним квалитетима, 1971. године (*Решење број 490/1 Завода за заштиту споменика културе града Београда, 24. мај 1971.*), а ужа зона

Косанчићевог венца утврђена је као просторно културно- историјска целина - културно добро од великог значаја од 1979. (*Одлука о утврђивању, „Службени гласник СРС“, бр. 14/79*).

Као обележја управног, верског и друштвеног живота и стамбеног средишта из периода формирања ове градске целине, истовремено за овај конкурс битни својом позицијом у ведути града, истичу се, као најзначајнији, објекти:

Саборна црква (*Кнеза Симе Марковића бр.3*), подигнута је на месту старе цркве, 1840. године, као једнобродна класицистичка грађевина са барокним звоником, према пројекту Фридриха Адама Кверфелда. Преузимање оваквог типа сакралних грађевина, карактеристичних за црквено градитељство Карловачке митрополије, значило је окретање Београда ка европским архитектонским и уметничким тенденцијама. У сакралној топографији Београда Саборна црква је од свог подизања заузимала најистакнутије место. Испред главног улаза у цркву налазе се гробови Доситеја Обрадовића и Вука Караџића, док су у самој цркви гробнице кнезова Милоша и Михаила Обреновића и црквених поглавара.

Слика 9 – Саборна црква данас
commons.wikimedia.org

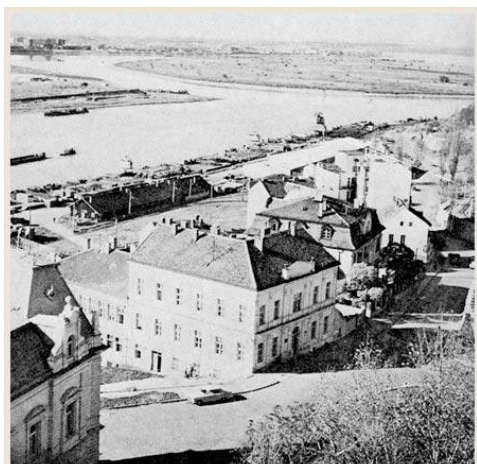

Слика 10 – Саборна црква 1857. цртеж Куна Квица
извор: ЗЗСКБГД

За културно добро од изузетног значаја за Републику Србију проглашена је 1979. године (*Службени гласник СРС бр. 14/79*).

Хотел „Национал“ (*Париска бр.29 – Велике Степенице бр.4*), изграђен је и отворен 1869. године на углу Великих степеница и данашње Париске улице, на месту раније механе Проте Вујића која је након *усвајања Уредбе о механама* (1961.) морала бити срушена. Грађен је, вероватно према пројекту тадашњег власника Анастаса Вујића, архитекте, у духу тадашње европске архитектуре. Више пута је реконструисан и дограђиван - првобитно је имао и башту оријентисану ка Сави, а део у улици Велике Степенице дограђен је 1893. године.

Припадао је групи тзв. „калемегданских хотела“ насталих непосредно после ослобађања српских градова 1867–1870. године, на *Градском пољу* - граничном простору између вароши и Тврђаве. Као модерне грађевине ови хотели били су показатељ укључивања слободног градског простора испред Калемегдана у процес модернизације Београда, симболично и модернизације читавог српског друштва. Упоредо са успостављањем националног идентитета, и ови хотели добијају адекватне називе, *Српски краљ*, *Српска круна*, *Национал*. Мењао је власнике и намену, од простора за смештај и функционисање Патријаршије током изградње нове патријаршијске зграде почетком 1930-их година, до „мало позориште“, тзв. Театар-минијатура, пред Други светски рат. Након Другог светског рата више никада није био у функцију угоститељских нити садржаја јавног коришћења - претворен је у складиште „Југолек“, након чега је преузео данашњу функцију - филијала Завода за социјално осигурање, данас Републички фонд за пензионо и социјално осигурање – филијала Београд. Хотел „Национал“ проглашен је за споменик културе 1984. године. (*Службени лист града Београда бр. 23/84*).

Слика 11 – Хотел „Национал“, 1925
извор: ЗЗСКБГД

Кућа Димитрија Крсмановића, члана угледне и богате трговачке породице (*Кнеза Симе Марковића бр.2*), подигнута је 1898-99. године, по пројекту архитекте Милорада Рувидића, као репрезентативна породична кућа. Позиционирана на у углу блока који формирају улице Кнеза Симе Марковића, Краља Петра и Косанчићев венац, пројектована у духу академизма, оријентисана својом чеоном фасадом ка парку Калемегдан, са Саборном црквом и зградом Патријаршије формира силуету границе подручја Косанчићевог венца. Кућа Димитрија Крсмановића заузима истакнуто место како у ситуационом плану ужег језгра града, тако и као обележје историјског развоја грађанске архитектуре на територији Београда. Од 1955. године у функцији је дипломатско-конзуларног представништва – Амбасаде Аустрије. Кућа Димитрија Крсмановића је проглашена за споменик културе 1987. године („Службени лист града Београда“ бр.16/87).

слика 12 – Кућа Димитрија Крсмановића 1914.
извор: ЗЗСКБГД

слика 13 – Кућа Димитрија Крсмановића, данас
фото: Милена Арсенић

Кућа Мике Аласа, чувеног српског математичара, теоретичар и истраживач (*Косанчићев венац бр. 22*), подигнута је 1910. године по пројекту архитекте Петра Бајаловића. Спратна зграда обликована је на традиционалан начин, док је главна фасада конципирана у складу са захтевима архитектуре почетка XX века, оживљена комбинацијом сецесијских флоралних мотива и елементима српско-византијског стила. Дом Мике Аласа проглашен је за споменик културе 1966. године (*Решење ЗЗСК града Београда бр. 924/З од 26.12.1966.*).

слика 14 – Кућа Мике Аласа, 1920-их
извор: ЗЗСКБГД

Између првог и другог светског рата - од 1918. до 1941. године, на подручју данашњег Косанчићевог венца, изграђен је не мали број нових објеката и знатно је унапређен ниво стамбене културе и комуналне опремљености. Од значајних објеката изграђених у том периоду најприсутнији у визуелном окружењу су: **Зграда Патријаршије** (*Кнеза Симе Марковића бр. 6 – Краља Петра бр.5*) саграђена је према пројекту руског архитекте Виктора Лукомског у периоду од 1933. до 1935. године на месту некадашње зграде Митрополије из 1863. године. Намена зграде условила је монументалност и стил у коме је грађена – модернизовану верзију српско-византијског стила. У склопу зграде Патријаршије налази се и придворна капела посвећена Св. Симеону Мироточивом, као и Библиотека Патријаршије и Музеј Српске православне цркве. Значај јој потиче, пре свега, из функције и континуитета места на коме се налази. Зграда Патријаршије је проглашена за споменик културе („Службени лист града Београда“, бр.23/84).

слика 15 – Зграда Патријаршије Српске православне цркве
извор: ЗЗСКБГД

У том периоду је, на доминантном положају (*Косанчићев венац бр.29*), малим делом и у залеђу локације овог конкурса, подигнута гломазна пословна зграда Финансијске дирекције, касније је у њој био Геофизички звод, данас је у функцији *Ректората Универзитета уметности у Београду*. Зграда је академски конципирана са елементима постсецесије и представља репрезентативан објекат у оквиру предметног простора.

Тако је формиран амбијент Косанчићевог венца који, ако се изузму објекти страдали у Другом светском рату, што без обзира на значајне губитке, није променило карактер простора, данас познајемо. Период после Другог светског рата до почетка XXI века, Косанчићевом венцу, у физичком смислу, није донео битне промене.

Савска варош

Паралелно са развојем Косанчићевог венца око Варош-капије развијала се, ван *Шанца*, ка реци Сави, дуж данашње Карађорђевог улице, **Савска варош** и у оквиру ње простор, за тему овог конкурса посебно значајан, од Сава капије (која се налазила на Савској обали преко пута данашњих Великих степеница) до данашњег Бранковог моста, који су Турци звали **Савска јалија** или **Савски Лиман**.

Један од примарних генератора тог развоја било је премештање Београдског пристаништа са Дунава на Саву и преузимањем превоза и царине (ђумрука) од стране српске државе што је иницирало и изградњу неопходну за задовољење новонасталих потреба.

Карађорђево бр. 15

На самом почетку пребражја *Савске јалије*, један од првих новоизграђених објеката – **хотел „Крагујевац“**, реализован је управо на простору обухвата овог конкурса. Потребу подизања простране зграде хотела и кафане *Крагујевац* диктирало је искључиво пристаниште.

Слика 16 – Хотел Крагујевац, почетак XX века

Слика 17 – зграда Хотела Крагујевац – рушење

У првом периоду свог постојања хотел је у пуној мери задовољавао потребу трговаца за „где одсести и где се састати“, али се временом, развојем овог подручја и изградњом нових, за оно доба савременијих, садржаја истог типа, свео на место где путници очекују полазак брода, односно сачекују оне који се враћају. Зграда хотела „Крагујевац“, ни у архитектонском, ни у технолошком као ни у ма ком другом смислу, није имала никаквих посебних вредности. Током савезничког бомбардовања у Другом светском рату (1944.), хотел је оштећен и убрзо по завршетку рата срушен.

Карађорђево бр.13

Међу првим објектима по активацији пристаништа на Сави, за потребе активности међународне трговине, као непосредни сусед хотела „Крагујевац“ у Карађорђевој бр.13, изграђена је и **Ђумрукана (царинарница)**. Лучка царинарница подигнута, 1834. или 1835. године, као један је од првих објекта пристанишне зоне и симбол његовог трговачког значаја.

Ђумрукана једна је од првих грађевина на овом подручју зиданих у целисти од чврстог материјала - камена и опеке а сматра се и првом јавном грађевином у Београду која је зидана под доминантним утицајем Европске архитектуре и западних стилских схватања. Улична фасада била је решена аркадама у зони приземља, формираним од 11 полукружних лукова, који су лежали на ступцима квадратног пресека. Спрат је имао 17 прозора од којих је средњи био наглашен балконом и, у кратком периоду 50-тих година XIX века, троугластим забатом у крову.

Не може са сигурношћу тврдити ко је био идејни творац архитектуре овог објекта, у неким изворима се помиње Франц Јанке, у другим главни неимар кнеза Милоша, Хаџи Никола Живковић, који је неспорно водио изградњу Ђумрукане.

Ово здање имало је једну од највећих хала у Београду, па је у њему као погодном за одигравање позоришних представа за време прве владе кнеза Михаила, 1841. године, основано прво позориште у Београду - *Театар на Ђумруку*. Иако је трајало свега годину дана, од 1841. до 1842. године, позориште на Ђумруку поставило је темеље српског глумишта новијег доба.

Иако зграда у *Карађорђевој бр.13* није имала импресивне ликовне вредности, њена солидност, као и недостатак архитектонски и амбијентално вредних грађевина у непосредном окружењу у првој фази развоја овог подручја, омогућила је да, у комбинацији са суседном, нешто раније изграђеном, зградом Хотела „Крагујевац“, чини истакнути део ведуге Београда и Савске падине све до изградње објекта Капетаније 1889. године непосредно испред ње.

Слика 18 – Изглед Ђумрукане из 1936. године

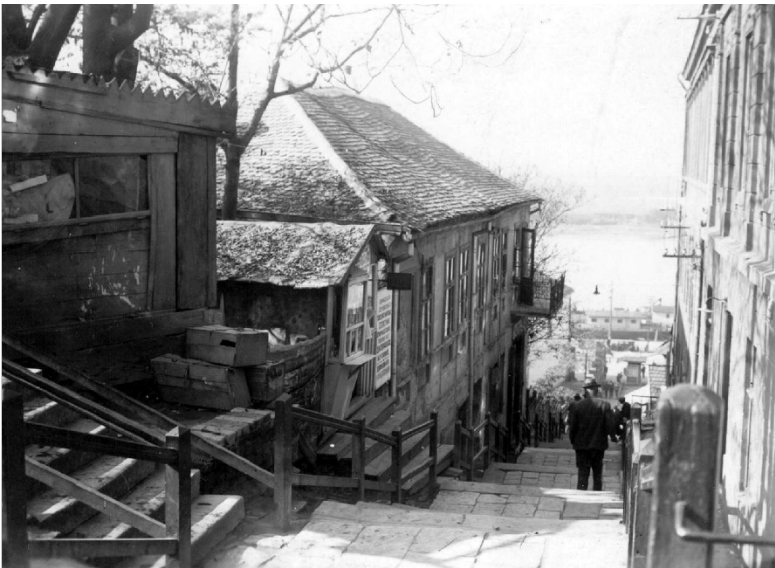
Слика 19 – Зграда Ђумрукана – рушење

Ђумрукана је, као и суседни Хотел Крагујевац, оштећена у бомбардовању 1944. године и при рашчишћавању града након 1945. године, срушена.

Велике степенице

Активирањем Савског пристаништа, 30-их година XVIII века, преко ког је, будући да је ту била државна граница, функционисао увоз/извоз робе, ово је постао један од најживљих и најпрометнијих крајева у Београду.

Велико степениште је изграђено у циљу повезивања Београдске вароши, обале реке Саве и Савског пристаништа, по налогу и о трошку Кнеза Михаила 1862. године, а добило је назив *улица Велике степенице* 1872. године, иако је у оквиру Београдске тврђаве постојало (и данас постоји) степениште које носи назив *Велико степениште* и које повезује горњи град Београдске тврђаве са савском обалом.

Слика 20 – Велике степенице, 1930-их

Слика 21 – Велике степенице, данас
www.dizajnplanina.com

Будући да је на приобаљу била и најпрометнија граница Србије, од добијања аутономије, па док је граница постојала што је, осим за трговачке потребе било важно и за продор Европског културног утицаја, на подручју око **Карађорђевог улице** која повезује Савско пристаниште и Железничку станицу, током друге половине XIX и почетка XX века, развијају се трговачки, друштвени и културни садржаји. Временом овај део града постаје трговачки и финансијски центар, у оквиру ког се формира први грађански сталож и одакле се, после дугог периода под турском влашћу, поново успоставља контакт са Европом.

Слика 22 – Савски лиман и део Косанчићевог венца_1920-их

Од обнављања српске државе после турске власти до стварања краљевине Југославије, за непуних сто година, некадашња периферија Београда, Сава махала и Савски лиман, су захваљујући положају на граничном прелазу између Србије и Аустрије, царини и трговини, постали центар економске и финансијске моћи српске државе. Такав привредни раст довео је и до урбаног развоја и преображаја овог простора у нови градски центар са аутентичним амбијентом, чиме је слика града потпуно измењена, а многи у том периоду изграђени архитектонски вредни објекти данас су споменици културе.

Значај Карађорђевог улице у њеном најсјајнијем периоду манифестује се и кроз то што су у њој живели министри, конзули, одседали различити и високи гости из иностранства, укључујући и припаднике Енглеске краљевске ложе, као и кроз цену квадратног метра стамбеног простора која је у то време била пет пута виша од оне у Кнез Михаиловој.

Геополитичке промене након Првог светског рата, настанак нове државе - Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, чији Београд постаје главни град, а река Сава престаје да буде граница, доводи до замирања овог дела Савског приобаља. Као што је успостављање железничког саобраћаја и изградња железничке пруге био један од генератора развоја, тако је у промењеним условима иста та пруга, већ после Првог светског рата, онемогућавањем „спуштања града на реку“, постала један од генератора девастације овог простора.

Током Другог светског рата, приобална зона Београда претрпела је знатна разарања.

Након Другог светског рата интерес урбаног развоја града био је оријентисан на начин да велики део овог подручја буде потпуно занемарен и временом девастиран.

2.3 Шире и непосредно окружење

2.3.1 Опште карактеристике простора – актуелно стање

Амбијентално, конкурсно подручје примарно је одређено падином Косанчићевог венца и Карађорђевог улицом који, заједно са непосредним суседима - Београдском тврђавом и обалом Савског пристаништа, чине најзначајнију и, како кроз историју тако и данас, најприказиванију „ведуту“ Београда.

Визуре на Београдску тврђаву и Косанчићев венац са реке, као и визуре са Београдске тврђаве и Косанчићевог венца на реку и Нови Београд на левој обали Саве, чине засебну, јединствену и изузетну вредност овог простора.

Слика 23 – Савска падина, Савско пристаниште и Београдска тврђава, 2015. © www.wordpress.com_mladenkesic

У оквиру ужег и ширег окружења конкурсног обухвата управо је завршен низ интервенција којима је афирмисано повезивање овог дела града са реком и омогућен квалитетнији и ефикаснији приступ Савској обали – уклоњена је пруга, изграђена је пасареле која је повезала Београдску тврђаву са Савским кејом, а реконструкцијом дела Карађорђевог улице и Савског кеја остварен је и низ њихових међусобних веза.

Београдска тврђава (Горњи и Доњи град) и Калемегдански парк (Велики и Мали) као целина чине један од најзначајнијих, ако не и најзначајнији, просторни репер Београда, са којим је улица Карађорђевог повезана *Улицом Велике степенце*.

Иако под споменичком заштитом највишег ранга, овај простор богат је разноврсним садржајима, активан и изузетно посећен. У оквиру парка и тврђаве налазе се Војни музеј, Уметнички павиљон „Цвијета Зузорић“, Завод за заштиту споменика културе града Београда, Зоолошки врт, Римски бунар, дечји забавни парк, Гробница народних хероја, већи број спортских игралишта и угоститељских објеката и Природњачки музеј. Актуелни амбијент **Савског пристаништа**, данас намењеног међународном путничком саобраћају и **Савског кеја**, чији је један од приступа из Карађорђевог позициониран преко пута локације која је предмет овог конкурса, данас значајно афирмативнији у односу на читав период његовог постојања, формиран је у последњих петнаестак година. Формално примарни садржај пристанишне зоне – објекат међународног путничког пристана, реализован је 2006. године према првонаграђеном конкурсном решењу архитеката Милана Ђурића и Александру Вује. Иако скромног капацитета, пристан поседује све неопходне садржаје за прихват и опслуживање путника.

Слика 24 – Савско пристаниште и Косанчићев венац, 2016.

©www.serbia-touroperator.com_wp-content

Садржајно најатрактивнији и истовремено, током целе године, и даље најпосећенији стационарни простор овог дела Савске обале је свакако **Бетон хала**. Данас, низ угоститељских садржаја – гастробарова, ресторана, кафеа и клубова, високог квалитета, смештених у просторе бившег царинског магацина, са погледом на Саву и Нови Београд, чине својеврстан гастродистрикт чији су посетиоци како Београђани тако и туристи и који се, иако на таквој локацији сасвим очекиван, може сматрати и формом туристичке

атракције. Кров *Бетон хале* преуређен 2012. године, у паркинг простор капацитета 400 паркинг места, доступан је из Булеvara војводе Путника.

Суштински битан елемент контекста ове зоне - *Савски кеј* је, измештањем железничке пруге (2018.) и завршетком реконструкције слободних површина (2021.) у организационом, садржајном и амбијенталном смислу, коначно изгубио карактер „теретног пристаништа“ и у складу са својим позиционим потенцијалима и преференцијама гравитирајућих корисника, прерастао у урбану шеталишно-рекреативну зону поред реке. Осим реконструкцијом значајно унапређених пешачких веза са Карђорђевоm улицом, 2020. године завршена је и *Пешачка пасарела* која је омогућила везу Савског кеја са Београдском тврђавом. Пасарела, својим визуелно најдоминатнијим делом позиционирана уз западни зид Бетон хале, дело је ауторског тима вајара Ричарда Дикона и Мрђана Бајића, у сарадњи са архитектом, академиком, Браниславом Митровићем и Саобраћајним институтом ЦИП.

Ова нова ситуација свакако имлицира и фреквентније коришћење овог простора у будућности, укључујући и учешће нових група корисника, а Савским кејом пролази и једина континуална и системски формирана рекреативна бицикличка стаза у Београду – од Аде Циганлије на Сави до Марине Дорћол на Дунаву, што је такође садржај са фреквентним коришћењем.

Слика 25 – Савски кеј, 2021.

©www.skyscrapercity.com

Косанчићев венац, амбијент који чини непосредно окружење и залеђе конкурсне локације представља најстарију компакту урбану целину Београда. Ово подручје, са сачуваном старом углавном спонтано насталом уличном матрицом, физички и амбијентално формирају објекти различитог периода настанка, стилски хетерогени, иницијално углавном високих архитектонских и естетских вредности. Иако није сасвим компактна целина, нити јединствен по хронологији настанка, типологији или стилској припадности, Косанчићев венац представља најстарије сачувано градско ткиво у оквиру ког у континуитету живе Срби.

Слика 26 – Косанчићев венац око 2015.

©Stefan van der SPEK

Овај простор је до данашњих дана сачувао посебно место у друштвеној историји и културној меморији Београђана и представља један од најважнијих симбола, семантички оријентир и место социолошке идентификације. Иако више није место активног друштвеног развоја, поседује садржаје који су у континуитету неговани и чувани од тренутка када су на том месту оформљене прве значајне институције за стварање модерне српске државе.

Препознат и проглашена као амбијентална целина за споменик културе, Косанчићев венац успешно је преживео периоде опште деградације градитељских вредности у недавној прошлости и у највећој мери сачувао аутентичност. Нажалост, током овог дугог периода квалитет изграђеног фонда и простора неумитно је опадао, једино су његов амбијентални карактер и боемски шарм доприносили томе да не делује потпуно запуштено.

Тек у последњих десетак година интензивира се активност на ревалоризацији Косанчићевог венца који постаје и полигон за савремене просторне интервенције.

Од периода свог настанка Косанчићев венац је поседовао „индивидуалну“ историју, која се није увек везивала за остале друштвене токове и без обзира на стагнацију урбаног развоја и релативну девастацију, у периоду након Другог светског рата до пред крај XX века, овај простор, за разлику од Карађорђевог улице, у менталној мапи Београђана никада није изгубио карактер *fensi* места - жељеног краја за живот и пословне активности, посебно у области угоститељства, специфичних видова трговине, услуга и разноврсних уметничких пракси.

Као један од најстаријих делова Београда, са изузетним визурама ка реци Сави, ушћу и Новом Београду, богат је бројним угоститељским и садржајима погодним за презентацију уметности - галеријама и атељеима, што га све заједно свртстава и у највишу категорију туристичке понуде Града.

Карађорђевог улица, чији је конкурсни обухват саставни део (*Карађорђевог бр.15*), протеже се од подножја Београдске тврђаве, дуж Савске обале, преко простора *Савамале* до, до скоро активне, Главне Железничке станице на Савском тргу. Већ сама њена траса која повезује чворишта речног и железничког саобраћаја - кључне генераторе развоја Београда као урбаног центра, имплицира њен значај као сведочанства урбанизације и формирања савременог града.

Актуелно стање амбијента ове улице, након вишедеценијског, готов вековног, периода стагнације и девастације, представља фазу обнове и покретања поновног развоја. Већ сама ситуација измештања железничке пруге (2018.) чија је траса у овој зони ишла непосредно уз Карађорђеву улицу и укидање функције транзитне теретне саобраћајнице, као и реконструкција и уређење саобраћајног профила улице (2020.), представљају суштински позитиван помак ка афирмацији потенцијала овог простора.

Постојећу физичку структуру на парцелама уз јужну регулацију улице, осим појединих историјски, ређе и амбијентално, вредних објеката из периода формирања и првобитног развоја овог подручја, углавном карактеришу у архитектонском смислу ефемерни објекти који имплицирају привремени карактер, независно од намене. Нове изградње у непосредном окружењу има изузетно мало, интервенције од утицаја на амбијент су мањег обухвата и нажалост, без потребних квалитета.

Слика 27 – Карађорђева у зони конкурсног обухвата 2021

©П.Ускоковић

Претежне намене у Карађорђевој улици су, осим становања, коме нови карактер саобраћаја доноси квалитативну промену, чак и у првој деценији XXI века биле магацински простори, трговина репроматеријалом и услуге за то везане, посебно у зони непосредног окружења предметне локације. Формирање садржаја креативних и културних индустрија на простору Савамале од 2010. године и све већа заинтересованост туриста за овај део града, иницирали су и у Карађорђевој улици формирање нових угоститељских и сличних садржаја, што је дотадашњу слику учинило неупоредиво живљом.

2.3.2 Опште карактеристике простора – планирано стање

Планиране интервенције у окружењу конкурсне локације одређене су ПДР-ом просторне целине Косанчићев венац („Службени лист града Београда“, бр. 37/2007), укључујући и усвојене Измене и допуне плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21).

Оно што, везано за планирано стање окружења конкурсног обухвата, на општем нивоу, ПДР просторне целине Косанчићев венац дефинише као циљеве и очекиване ефекте, а што чини основ за даљи развој овог простора, тиче се:

- заштите просторно културно-историјске целине Косанчићев венац кроз наставак очувања материјалних и нематеријалних вредности и укључивање културно-историјског и градитељског наслеђа у савремене токове живота града;
- заштита визура са овог подручја и ка овом подручју с обзиром да учествује у формирању јединствене силуете града;
- стварање услова за реализацију нових пешачких комуникација и повезивање Карађорђевог и улице Косанчићев венац;
- стварање услова за нове амбијенталне вредности и унапређење услова живота;
- реализација објекта јавне намене – Градске галерије;
- повећање амбијенталних вредности целине кроз уклањање постојећих објеката без посебних вредности и изградњу нових објеката и уређење површина јавне намене према највишим стандардима урбано - архитектонског и пејзажног обликовања које је у складу са амбијентом културно-историјске целине, њеним споменичким статусом, мерама заштите и планираним наменама.

По питању физичке структуре непосредног окружења, која заједно са конкурсном локацијом формира визуелни карактер централне зоне падине Косанчићевог венца, према подацима из ПДР-а нова изградња може се очекивати на следећим локацијама:

- *Косанчићев венац 21* – Постојећи објекат предвиђен за уклањање. Планиран је Нови објекат, по намени породично становање, који мора да буде висински усаглашен са суседним објектом бр.19, а дворишна фасада која је сагледива из Карађорђевог улице мора да буде обликована са посебном пажњом.
- *Косанчићев венац 25* - Постојећи објекат предвиђен за уклањање. Планиран је Нови објекат, по намени породично становање, који мора да буде висински усаглашен са суседним објектом бр.23, а дворишна фасада која је сагледива из Карађорђевог улице мора да буде обликована са посебном пажњом.
- *Косанчићев венац 27* - Постојећи објекат предвиђен за уклањање. **Планирана Градска галерија.**
- Карађорђева 13 - простор где се некада налазила Ђумрукана, према планираној регулацији део простора на ком се налазила Ђумрукана припао је површини Карађорђевог улице. Постојећи објекти су предвиђени за уклањање. Планирана је реконструкција порушеног објекта Ђумрукане на планираној регулацији Карађорђевог улице и изградња новог објекта у залеђу. Максимална висина венца планираног објекта у залеђу Ђумрукане једнака је максималној висини венца оригиналног објекта Ђумрукане, осим у делу где се планира бинска кула, чија максимална висина не сме бити више од 3,0м изнад висине слемена Ђумрукане.
- *Карађорђева 15а* - Постојећи објекат предвиђен за уклањање. **Планиране мале степенице и коси лифт** (као део везе Карађорђевог улице са улицом Косанчићев венац), пешачка и инфраструктурна веза са градском галеријом и приступ лагуму.

Све планиране интервенције морају се својом позицијом и волуметријом прилагодити топографији места које представља изворну и трајну вредност - неодвојиво јединство природне формације и урбане надградње.

Пројекат Градска Галерије на Косанчићевом венцу (*Косанчићев венац бр.27, према ПДР-у ГП Ј9-2*) у фази је израде пројектне документације, а на основу Првонаграђеног решења на Урбанистичко-архитектонском конкурс (2016.), чији су аутори архитекта Бранислав Реџић и ауторски тим ARCVS.

Објекат Градске галерије конципиран је тако да у обликовном, функционалном и амбијенталном смислу постане интегрални сегмент падине и просторне целине Косанчићев венац. Морфолошке карактеристике планираног објекта су такве да омогуће пешачке везе улице Косанчићев венац са простором падине и новим шетницама. Позиционирањем највећег дела простора галерије у подземне нивое омогућено је, као једна од најважнијих карактеристика решења, формирање терасе – видиковца, планиране као дела

изложбеног простора галерије, са које се пружају непрекинуте визууре ка Сави, Новом Београду и ушћу. У доњим етажама границе објекта преклапају се са структуром падине, а за материјализацију примењена је опека.

Слике 28 а,б – Галерија на Косанчићевом венцу, конкурсно решење <https://arcvs.com/portfolio/kosancicev-venac-city-gallery/>

У смислу садржаја значајних за функционисање пешачких токова и њима припадајућих активности у непосредном окружењу конкурсног обухвата, а што неминовно има утицај и на суштински и на визуелни карактер укупног амбијента, ПДР-ом просторне целине Косанчићев венац предвиђено је следеће:

- локација Карађорђева 15а, коју чини део к.п. 1950/1 К.О. Стари град (према ПДР-у ГП СП7-2) и која са јужне стране тангира конкурсни обухват – планиране су **мале степенице и коси лифт** који повезују Карађорђеву улицу на коти 77 mпv и плато испред градске Галерије на коти 91 mпv. Предметни садржај планиран је као партерно уређена и озелењена и опремљена јавна површина, где је пешачка комуникација степеништа димезионисана у складу са пешачким оптерећењем, а тип косог лифта - спољни коси лифт, „без промене нагиба“, са две станице (почетном и крајњом). Пројектантско решење планираног садржаја мора да обезбеди непрекинуту визуру са коте 91.00 mпv до коте 77.00 mпv (Карађорђева улица), а поменута визура не сме бити заклоњена ни изабраном вегетацијом.
- локација на средњем нивоу између платоа Косанчићевог венца и Карађорђевог венца, у делу од парцеле планиране Градске галерије до Великих степеница, на коти 91.00 mпv, коју чине к.п. 1948/2, 1949/7 1949/10 и делови к.п. 1949/1 и 1950/1, све К.О. Стари град (према ПДР-у ГП ЗПЗ) и која са источне стране тангира конкурсни обухват – планирана је **Пешачка комуникација – променада**.
- Планирана променада, пешачка, партерно уређена, озелењена и опремљена адекватним мобилијаром, јавна површина, има вишеструку улогу. Функционално пешачко повезивање нивелета на средњем нивоу одсека гребена Косанчићевог венца са Великим степеницама и планираним малим степеницама (ГП СП7-2), обогађује пешачке токове, унапређује амбијент, даје могућност отварања нових визура и олакшава савладавање нивелационе разлике, а јавна површина пешачке променаде има и улогу санационог елемента за падину Косанчићевог венца. Пројектантско решење планираног садржаја треба да узме у обзир и да је променада својеврстан видиковац са ког се остварују посебно вредне визууре према реци и Новом Београду, као и да је потребно максимално очувати и заштити високо зеленило и вредније примерке дендрофлоре. Пешачку комуникацију потребно је обезбедити оградом (мин. Н=1.20m) према ГП Ј9-1 (Мултифункционални објекат културе „Ђумрукана“) и ГП Ј4-2 (ФПУ). У складу са смерницама за спровођење ПДР-а за ГП ЗПЗ предвиђено је расписивање пројектног урбанистичко – архитектонског конкурса.
- локација коју чини део к.п. 1950/1, К.О. Стари град (према ПДР-у ГП СА-1) и која са северне стране тангира конкурсни обухват – планирана је **Интегрисана колско – пешачка стаза** за потребе колског приступа ГП Ј9-1 (Мултифункционални објекат културе „Ђумрукана“) и ГП Ј4-2 (ФПУ). Планирани приступ је у нивоу Карађорђевог венца, уз могућност другачије нивелације у функцији приступа подземним етажама ових парцела, с тима да се минимално 5.0 m од тротоара задржи ниво тротоара. Ширина интегрисане колско-пешачке стазе износи 6,0 метара.
- локација између планиране Пешачке комуникације – променаде, парцеле Ректората уметности, парцеле планиране Градске галерије и улице Косанчићев венац коју чини део к.п.

1950/1, К.О. Стари град (према ПДР-у ГП ЗП1-1) – планирана је **Зелена површина – парк**, као пејзажно обликована зелена површина репрезентативног карактера која повезује коте 98 mпv (улица Косанчићев венац) и 91 mпv (пешачка променада). При пројектовању планиране парковске површине посебну пажњу посветити вези овог простора са планираном Градском галеријом, а постављање адекватног мобилијара може се реализовати ободом зелене површине.

- *локација између парцеле планираних малих степеница и косог лифта, парцеле планиране Градске галерије и к.п. 1950/3 и 1951/1, обе К.О. Стари град, коју чини део к.п. 1950/1, К.О. Стари град (према ПДР-у ГП ЗП1-2) – планирана је **Зелена површина – парк**, као пејзажно обликована зелена површина. При пројектовању планиране парковске површине посебну пажњу посветити вези овог простора са планираним малим степеницама и косим лифтом.*

Везано за планиране интервенције у непосредном окружењу конкурсног обухвата, *Планот детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац („Службени лист града Београда“, бр. 37/2007)* предвиђена је и ревитализација и активирање постојећих лагума и њихова адаптација у адекватну намену, чиме би архитектонске и функционалне одреднице ове целине биле проширене и употпуњене, а читав простор добио на атрактивности. У непосредном окружењу конкурсног обухвата приступи лагумима налазе се у залеђу парцела чији су објекти на адресама Карађорђева бр. 13, бр.17 и бр.19. Подови лагума су на коти око 78 mпv.

2.4 Посебне карактеристике простора

2.4.1 Природне карактеристике

Клима у Београду је умерено континентална, са четири годишња доба и око 2.096 сунчаних сати годишње. Количина падавина је 669,5mm просечно годишње. Највећи број дана са падавинама је у априлу, јуну и децембру.

Предметно подручје припада топоклиматској зони Центар, коју карактерише просечна годишња температура од 12,3°C, у укупном распону од око -20,0°C до око 40,0°C, у екстремним ситуацијама. Број дана са температуром вишом од 25°C је 95 у години.

Београд је ветровито подручје изложено југоисточним, североисточним, северним и северозападним ветровима. Тишине су ретке и најчешће током лета. Најчешћи и најјачи је југоисточни ветар - Кошава, који дува током целе године, са максимумом у септембру и током зиме, са просечном брзином од 25 до 45км/ч, и олујним ударима до 130км/ч којима. Узевши у обзир оријентацију, конкурсно подручје није директно изложено. Најхладнији зимски ветрови су северни и северозападни, којима је конкурсно подручје изложено.

2.4.2 Зеленило

Слободне површине падине између улица Косанчићево венац и Карађорђево су, у највећем делу, стрме, неартикулисане и неуређене, обрасле високом травом и вегетацијом изданачког порекла, са појединачним примерцима стабала.

Уз улицу Косанчићев венац појављују се форме једноредног дрвореда, где преовлађују стабла вишедеценијска стабла липе, која се разликују према старости, димензијама и квалитету.

Дуж источног тротоара Карађорђево улице, од Бранковог моста до Париске улице, током управо завршене реконструкције посађен је нови дрворед. Са западне стране Карађорђево, постојеће зелене површине са местимично високим зеленилом у оквиру Савског кеја, током реконструкције кеја преуређене су и квалитативно унапређене.

На простору самог конкурсног обухвата нема значајних зелених површина нити појединачних примерака стабала које је неопходно чувати.

2.4.3 Саобраћај

Као што је претходно наведено, непосредно окружење конкурсног обухвата, иако у саобраћајном смислу фреквентно, са високом концентрацијом различитих врста саобраћаја, од скоро више не представља градски транзитни појас. Измештање Железничке и Аутобуске станице и завршетак, за овај правац битних, елемената обилазнице око Београда, довели су до искључења одређених категорија саобраћаја - железничког, међуградског аутобуског и теретно-транспортног, са овог подручја, што обезбеђује унапређење квалитет простора и његове потенцијале чини остваривим.

Путна и улична мрежа

Најзначајнија саобраћајница за конкурсно подручје је **Карађорђево улица** на коју конкурсна локација излаза својом регулацијом и са које јој је омогућен једини колски приступ.

Карађорђево улица представља саобраћајницу са променљивом ширином регулације која у свом профилу садржи и трамвајске баштице. Профил ове саобраћајнице је у зони конкурсног обухвата, од Бранковог

мост до Париске улице, утврђен за двосмерни режимом саобраћаја са обостраним тротоарима променљиве ширине и трамвајским баштицама у средини.

Реконструкција Карађорђевог улице са припадајућом инфраструктуром и партерним уређењем – од Бранковог моста до Париске улице, завршена је 2020. године. Иако је у зони конкурсног обухвата, ПДР-ом просторне целине Косанчићев венац као и усвојеним изменама ПДР-а, профил Карађорђевог улице планиран за проширење, актуелна реконструкција реализована је у претходно постојећем профилу, а простор испред конкурсне локације поплочан је у форми проширеног тротоара.

Пешачки саобраћај

У оквиру шире зоне конкурсног обухвата одвијају се фреквентна пешачка кретања, чији интензитет варира у зависности од доба дана, дана у недељи и периода у години.

Пешачка кретања дуж Карђорђевог улице одвијају се тротоарима, као и Савским кејом, а капацитет простора намењен пешацима реконструкцијом посматраног дела Карђорђевог улице и Савског кеја, видно је увећан. На падини Косанчићевог венца као најзначајније пешачке везе између Савске обале и централне зоне града користе се Велике и Мале степенице.

Као основни проблем у стварању континуитета у пешачким кретањима јавља се не сасвим адекватна повезаност и местимично лоше стање пешачких површина.

Улица Велике степенице, у непосредној су близини зоне конкурса, у постојећем стању је за конкурсну локацију од великог значаја, а представља и најзначајнију пешачку трасу која повезује Косанчићев венац са Савским кејем, односно Париску и Карађорђевог улицу. Велико степениште има и специфичан културно-историјски значај, што уз пешачко кретање генерише и друге врсте активности, оријентисане ка туризму и забави.

Мале степенице, које повезују Карађорђевог и Фрушкогорску улицу, у непосредној су близини Бранковог моста и немају директан утицај на конкурсни обухват.

Актуелним *Изменама и допунама ПДР-а Просторне целине Косанчићев венац*, као непосредни сусед који тангира јужну границу парцеле која је предмет овог конкурса, предвиђена је нова пешачка веза у виду степеништа и косог лифт – фуникулара, чија ће реализација новопланираним садржајима омогућити значајно ефикаснију везу са Косанчићевим венцем, односно читавом централном зоном града.

Бициклически саобраћај

Бициклическе стазе уз обалу Саве у непосредној близини конкурсне локације део су развијене трасе бициклических стаза у Београду - уз речно приобаље Саве и Дунава.

Јавни градски саобраћај

Шира зона конкурсног подручја опслужена је линијама јавног градског саобраћаја - трамвајског подсистема ЈГС. Трамвајски саобраћај представља примарну директну везу предметне локације са различитим деловима града.

Речни саобраћај

Иако не посебно значајан за планиране садржаје, доступан ресурс локације представља и близина реке Саве и Савског пристаништа. Око 70 000 туриста током сезоне наутичког туризма, стиже у Београд преко међународног путничког терминала, који се налази непосредно преко пута локације конкурсног обухвата.

2.4.4 Инфраструктура

Предметно подручје, као централно градско и саобраћајно фреквентно подручје, место је укрштања различитих капацитетних инфраструктурних мрежа. Допремање воде на подручје "Савске падине" врши се преко трасе водоводне мреже позициониране испод тротоара Карђорђевог улице.

Подручје Савске падине припада централном систему градске канализације, општег је типа и без планираних измена. Атмосферске воде се преко постојећих прелива сепаришу и постојећим колектором у Карађорђевој улици уводе у реку Саву. Постојећи водови електричне дистрибутивне мреже изведени су подземно. Постојеће саобраћајнице су опремљене инсталацијама јавне расвете. Дуж Карађорђевог улице постоји трамвајска контактна мрежа ЈГС-а, повезана преко средњих стубова, без затега на објектима.

Планиране трасе мреже и објеката инфраструктуре од интереса за конкурсно подручје, приказане су у Прилозима конкурсне документације – Извод из планске документације - Синхрон план у складу са Изменама и допунама плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица Карађорђевог, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21).

2.4.5 Визуре

Косанчићев венац са Београдском тврђавом представља суштински и највреднији део градског пејзажа који учествује у слици града. Са висинским реперима као просторним доминантама (Саборна црква и

Патријаршија), хоризонталама изграђених структура и надовезивањем са Београдском тврђавом, чини аутентичну и непоновљиву линију хоризонта и обрис јединственог историјског европског града.

Визуре са овог подручја и ка овом подручју, с обзиром да учествује у формирању јединствене силуете града, увек су биле предмет планске заштите.

Косанчићев венац се сагледава из неколико праваца: део је визуре Косанчићевог венца са реке као сегмент најстаријег историјског дела града у целокупној панорами Београда; јасно се сагледава са позиције Савског шеталишта на Београдској тврђави и са новобеоградске стране, са мостова на Сави и савског приобаља.

Конкурсни обухват као визуелни сегмент падине Косанчићевог венца, припада зони која у сагледавању чини срж визуелне вредности.

2.5 Конкурсни обухват

Слика 29 – Конкурсни обухват – шире окружење

Bing maps

2.5.1 Актуелно стање

Конкурсни обухват, на Савској падини десне обале Саве, у Карађорђевој улици број 15, чини део к.п. 1950/1, К.О. Стари град.

У постојећем стању, просторна конфигурација и визуелни идентитет непосредног окружења, у чијем формирању учествује значајан број репрезентативних објеката архитектонског наслеђа, изразитих амбијенталних вредности и специфичних карактеристика, чини потенцијале ове локације немерљивим у контексту. Као што је раније поменуто, у Карађорђевој бр.15 је од почетка развоја зоне Савског пристаништа у XIX веку постојао хотел *Крагујевац*, који је у бомбардовању 1944. године оштећен и убрзо по завршетку Другог светског рата, заједно са „Ђумурканом“ срушен.

Од Другог светског рата до данас, у зони планиране изградње, изграђено је више „привремених“ објеката. Објекат на регулацији Карађорђевој, од 1960. године, као привремене школски објекат, користи Факултет примењених уметности, а садржаји барака у дворишном делу парцеле до скоро је примарно била трговина репроматеријалом. Фасада зграде Факултета примењених уметности је, 2015. године „у циљу промоције модерне уметности и како би се ублажило сивило Карађорђевој улице и улепшао њен изглед“ кроз процес уметничког рада студента последипломских студија Вука Ђука, реализована у веома наглашеном колориту.

Сви објекти на парцели предвиђени су за уклањање при привођењу парцеле намени.

Слика 30 – Конкурсно подручје са реке

<https://www.politika.rs/scc/clanak/468548/Test-za-Kosancicev-venac-na-maketi>, фото: Д.Мучибабић

Локација на којој је планирана изградња нове зграде Факултета примењених уметности граничи се са све четири стране постојећим и планираним површинама јавне намене :

- регулацијом Карађорђевог улице са западне стране
- парцелом планиране пешачке комуникације малих степеница и косог лифта (према ПДР-у ГП СП7-2) са јужне стране
- парцелама планиране Пешачке комуникације - променаде на коти 91.00mⁿⁿ (према ПДР-у ГП ЗПЗ) и планиране Градске галерије (према ПДР-у ГП Ј9-2), са источне стране и
- парцелама планиране Интегрисане колско – пешачке стазе (према ПДР-у ГП СА-1) и Комплекса Мултифункционални објекат културе „Бумрукана“ (према ПДР-у ГП Ј9-1), са северне стране.

Са јужне стране конкурсног обухвата, као непосредни сусед планиране пешачке комуникације , степеница и косог лифта на к.п. 1950/3 КО Стари град, у Карађорђевој бр. 17-19, на регулацији Карађорђевог улице, налази објекат "Црвеног крста" - репрезентативна зграда висине П+1+Пк, подигнута пре 1878. године, која представља један од ретких сачуваних примера карактеристичних за амбијент Савског пристаништа у периоду његовог иницијалног развоја у XIX веку. У дворишном делу предметне парцеле налази се помоћна зграда из истог периода кроз коју се улази у највећи познати лагум на падини Косанчићевог венца. Наведени објекти имају културно-историјску вредност и планирани су за реконструкцију / ревитализацију у постојећем габариту и волумену.

У морфолошком смислу саму зону планиране изградње не карактеришу значајне денивелације, међутим регулација Карађорђевог улице дуж границе предметне парцеле налази се на нивелети око 77.00mⁿⁿ, док се задња граница парцеле налази на нивелетама од 86.50mⁿⁿ до 89.90mⁿⁿ. Укупна површина планиране грађевинске парцеле је око 2482.00 m²

Новом изградњом зграде Факултета примењених уметности, у оквиру предметне парцеле, простор се усклађује са планираним наменама у заштићеној целини.

Слика 31– Конкурсни обухват, 2021.

©П.У

3. УРБАНИСТИЧКИ УСЛОВИ

3.1 Извод из важеће планске документације

Измена и допуна Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21)

План генералне регулације грађевинског подручја седишта јединице локалне самоуправе – град Београд (целине I-XIX) („Службени лист града Београда“, бр. 20/16, 97/16, 69/17 и 97/17)

План генералне регулације система зелених површина Београда („Службени лист града Београда“, бр. 110/2019)

ЛЕГЕНДА

ПОВРШИНЕ ЈАВНИХ НАМЕНА

- површине за објекте и комплексе јавних служби
- зелене и слободне површине
- мрежа саобраћајница
- површине за инфраструктурне објекте и комплексе

ПОВРШИНЕ ОСТАЛИХ НАМЕНА

- површине за комерцијалне садржаје
- површине за становање

ОСНОВНА ОГРАНИЧЕЊА ИЗГРАДЊЕ

- лагуми - оријентациона позиција

Извод из Измене и допуне Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21), графички прилог 01 „Постојећа намена површина“

3.1.1 Правила уређења и грађења за површине јавне намене

Површине за објекте и комплексе јавних служби -високошколска установа – Факултет примењених уметности (J4-2)

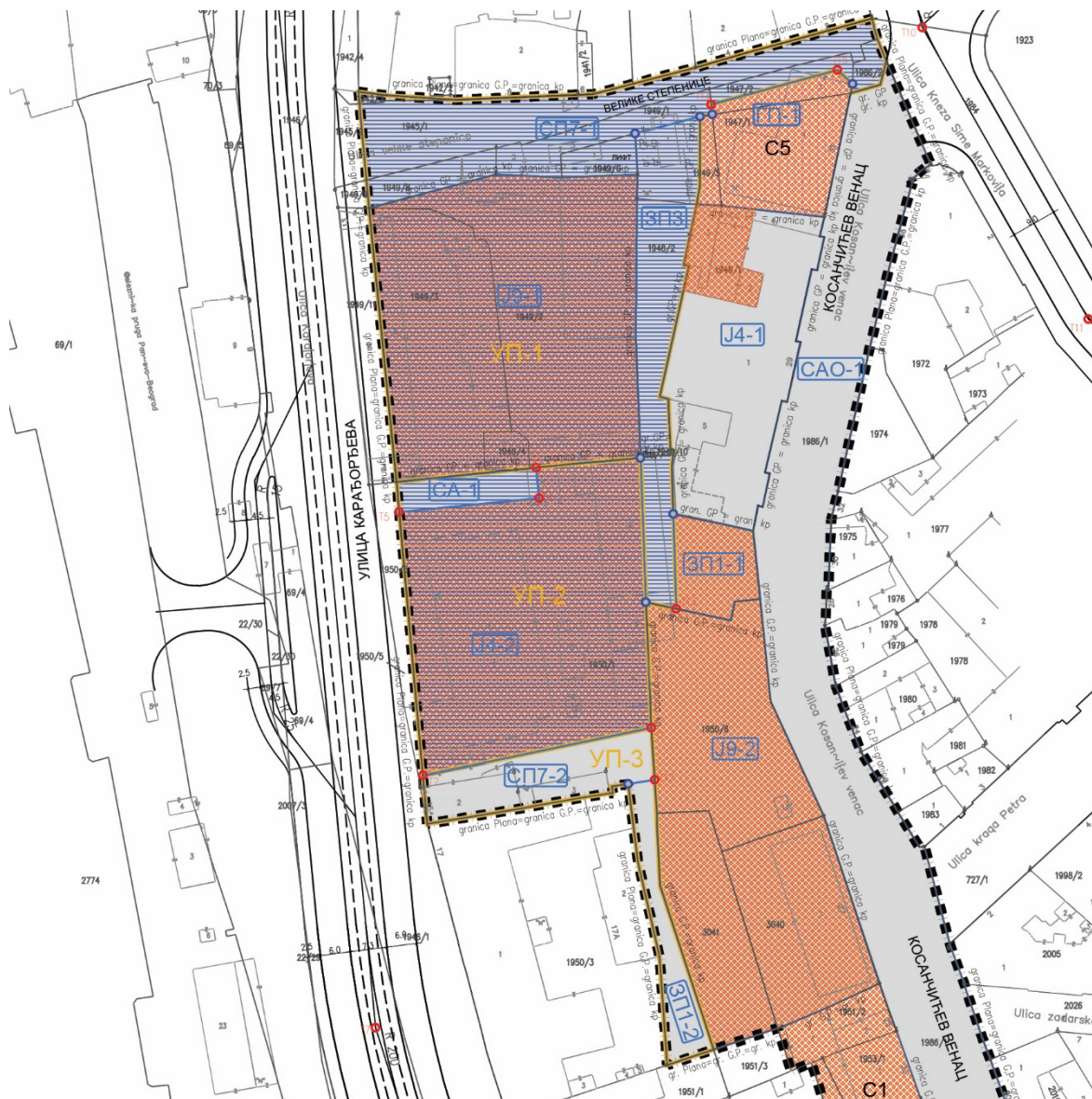
3.1.1.1 Грађевинска парцела и услови за формирање грађевинске парцеле

Планом је дефинисана грађевинска парцела J4-2 оријентационе површине 2482m².

Грађевинска парцела: J4-2

Катастарска парцела К.О. Стари град : делови кп 1950/1

Планом дефинисану границу наведене грађевинске парцеле није дозвољено мењати.

Извод из Измене и допуне Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21), графички прилог 02 „План грађевинских парцела са смерницама за спровођење“

3.1.1.2 Основна намена површина и компатибилне намене

Основна намена је: високошколска установа – Факултет примењених уметности.

Компатибилне намене које су дозвољене су комерцијални садржаји примерени основној намени простора, који не угрожавају животну средину и не нарушавају основни карактер планиране намене.

Планирани однос основне и компатибилне намене примењује се на нивоу грађевинске парцеле J4-2 у односу високо образовање : комерцијални садржаји – минимално 90% : максимално 10%.

Није дозвољено увођење других компатибилних намена.

ЛЕГЕНДА

ПОВРШИНЕ ЈАВНИХ НАМЕНА

- површине за објекте и комплексе јавних служби
мрежа саобраћајница
- саобраћајне површине у посебном режиму коришћења
- интегрисана колско - пешачка стаза
- СП7-1 - пешачко - колска комуникација - Велике степенице
- СП7-2 - пешачка комуникација - Мале степенице, коси лифт
- пешачко-бициклически лифт

зелене површине

- ЗП1-1 и ЗП1-2 - парк
- ЗП3 - пешачка комуникација - променада

ПОВРШИНЕ ОСТАЛИХ НАМЕНА

- површине за становање

ОСНОВНА ОГРАНИЧЕЊА ИЗГРАДЊЕ

- лагуми - оријентациона позиција
- визуре

Извод из Измене и допуне Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенице и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21), графички прилог 03 „Планирана намена површина“

3.1.1.3 Број објекта

На грађевинској парцели планира се изградња једног објекта или више објекта разучене основе. Дозвољено је распоређивање садржаја Факултета примењених уметности и компатибилних садржаја у више међусобно повезаних објеката, који формирају јединствену архитектонско-функционалну целину. На грађевинској парцели није дозвољена изградња помоћних објеката.

3.1.1.4 Изградња нових објеката и положај објеката на парцели

Објекте поставити у оквиру зоне грађења, која је дефинисана грађевинским линијама, како је приказано на графичком прилогу бр.3 – „Регулационо-нивелациони план са аналитичко-геодетским елементима за обележавање“ Р 1:500. (конкурсна документација – конкурсни прилози – 01 измене и допуне ПДРа текстуални и графички део)

Грађевинска линија према улици Карађорђевој је обавезујућа и поклапа се са регулационом линијом. Грађевинска линија према пешачкој променади ЗПЗ и градској галерији Ј9-2 је обавезујућа и поклапа се са регулационом линијом.

Дозвољава се коришћење сутеренске етаже за основну намену; сутеренска етажа не улази у обрачун корисне БРГП.

Извод из Измене и допуне Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђево, Велике степенце и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21), графички прилог 04 „Регулационо-нивелациони план са аналитичко-геодетским елементима за обележавање“

3.1.1.5 Индекс заузетости парцеле

Максимални индекс заузетости грађевинске парцеле износи **75%**.

Максимални индекс заузетости грађевинске парцеле подземним етажама износи **90%**.

3.1.1.6 Висина објекта

Посматрано у односу на нулту коту терена - тротоар Карађорђевој улици:

- максимална висина венца је **11 m до 14 m**

- максимална висина слемена је **15 m до 18 m**.

Максимална висина венца од 11 m и максимална висина слемена од 15 m планирана је за објекте и/или делове објеката уз регулациону линију према Карађорђевој улици.

Максимална висина венца од 14 m и максимална висина слемена од 18 m планирана је за објекте и/или делове објеката према грађевинским парцелама Ј9-2 и ЗПЗ.

3.1.1.7 Кота приземља

Кота приземља је максимално **1,6 m** виша од највише коте приступне саобраћајнице (улица Карађорђевој).

Приступ свим садржајима мора бити прилагођен особама са смањеном способношћу кретања.

3.1.1.8 Услови за слободне и зелене површине

На грађевинској парцели планирати минимално **25%** слободних и зелених површина, од чега минимално **10%** зеленила у директном контакту са тлом (без подземних објеката и/или делова подземних објеката).

Формирати зелене површине садњом дрвећа (липа, *Tilia* sp.), шибља, перенских засада, сезонског цвећа и др., као и затрављене површине бусеновањем или сетвом семенских мешавина.

Постојеће дрвеће проценити претходном стручном валоризацијом и уклопити га у планирано решење уколико је то могуће. У слободним просторима поставити засторе од квалитетних и репрезентативних материјала, а према потреби и основни мобилијар (клубе, осветљење и др.).

На планираном објекту формирати озелењене кровне терасе са непропусним изолационим слојевима на којима ће се поставити земљишни супстрат најмање дубине 60 cm; обезбедити контролисано одводњавање вишка воде цевима мањих профила, ужим и плићим риголама и каналетама, према потреби; за озелењавање применити декоративне и цветне форме шибља, перена, пузавица и др; одабрати врсте са плитким кореновим системом, отпорне на негативне услове средине и загађен ваздух; дозвољена је садња нижих форми дрвећа (до 3-4 метра висине), са плићим кореновим системом, на супстрату минималне дубине од 1.2 метара; дрвеће се може садити и у веће, фиксне или мобилне жардињере, најмање дубине супстрата 1.0 метар постављене на равном крову; на простору кровних тераса, формирати засторе од квалитетних и декоративних материјала, а могуће је планирати и мање водене површине (фонтане, водоскоке и др.) у складу са техничким могућностима и ограничењима.

Изабрати претежно аутохтон садни материјал који је отпоран на негативне услове средине, загађен ваздух, нуспродукте издувних гасова и различите микроклиматске услове; избегавати врсте биљака које су препознате као алергене и инвазивне.

3.1.1.9 Решење паркирања

Колски приступ грађевинској парцели Ј4-2 обезбедити са грађевинске парцеле колско-пешачке стазе (СА-1). Обезбедити претпростор на припадајућој парцели, тако да возило које чека приступ не омета проток саобраћаја у Карађорђевој улици.

Паркирање решити на парцели изградњом подземне гараже у више нивоа, према нормативу:

1ПМ на 3 запослена; 40% потребног броја ПМ на припадајућој парцели.

Минимално 5% од укупног броја паркинг места, обезбедити за особе са инвалидитетом.

Планирати паркинге за бицикле и возила на електрични погон којима је потребно обезбедити прикључке.

3.1.1.10 Архитектонско обликовање

Архитектонски израз планираног објекта мора бити савремен, примерен амбијенту и намени објекта.

Садржај и организацију простора пројектовати према потребама и програмском задатку за специфичну намену објекта. При пројектовању објекта Факултета примењених уметности, обавезна је примена: принципа савременог архитектонског обликовања и технологија грађења, атрактивних елемената, нових конструктивних система и квалитетних и савремених материјала за фасадну облогу, као и елемената урбаног дизајна, у складу са значајем објекта, наменом, карактером и временом у коме објекат настаје. Објекат квалитетом изградње и архитектонским обликовањем треба да представља репер у простору и створи препознатљив и привлачан урбани амбијент. Објекат ускладити са карактером амбијента, конфигурацијом терена и вредностима архитектонског и урбаног наслеђа у погледу габарита, диспозиције, пропорција, типа градње, обликовања и материјализације.

На вертикалној пројекцији дела грађевинске парцеле налази се део **лагума**, једног од највећих и најрепрезентативнијих на падини. Планирати ревитализацију и активирање постојећих лагума и њихову

У фази пројектовања треба прецизирати услове којих треба да се придржавају будући инвеститори и извођачи како би се сачувала стабилност објеката и локације у целини. Такође, неопходна је израда пројекта заштите падине и суседних објеката.

3.4 Саобраћајне површине

3.4.1 Интегрисана колско-пешачка стаза (грађевинска парцела СА-1)

Интегрисана колско – пешачка стаза планирана је за приступ грађевинским парцелама Ј9-1 и Ј4-2, како би се избегао колски приступ објекту Бумрукане са парцеле Великих степеница.

Планом је дефинисана грађевинска парцела интегрисане колско-пешачке стазе (СА-1), оријентационе површине 167,1 m².

Планирани приступ је у нивоу Карађорђевој улици, али могуће је одредити и другачију нивелацију у функцији приступа подземним етажама ових парцела, али тако да се минимално 5 m од тротоара задржи ниво тротоара.

Ради безбедности пешака, потребно је обезбедити приступ одговарајућом сигнализацијом и рампом.

Коловозну конструкцију димензионисати према очекиваном саобраћајном оптерећењу, структури саобраћаја и геомеханичким карактеристикама тла.

Ширина интегрисане колско-пешачке стазе износи 6,0 метара.

3.4.2 Мале степенице, коси лифт (грађевинска парцела СП7-2)

У оквиру грађевинске парцеле СП7-2, оријентационе површине 476,9 m², планира се:

- степениште и вертикално шинско возило (коси лифт), који повезују Карађорђевој улици на коти 77 mⁿv и платоа испред градске Галерије на коти 91 mⁿv,
- пешачки приступ подземним етажама објекта Градске галерије,
- инфраструктурна веза објекта Градске галерије са Карађорђевој улицом (уколико постоје техничке могућности у условима ЈКП),
- трафостаница ТС 10/0,4 Кв,
- приступ лагуму.

Планирану грађевинску парцелу СП7-2 третирати као јавну површину коју је потребно адекватно партерно уредити, озеленити и комунално опремити и обезбедити њену статичку стабилност.

Мало степениште и коси лифт морају бити у јавној употреби. Конструкцију степеница димензионисати у складу са планираним пешачким оптерећењем и геомеханичким карактеристикама тла.

Пешачку комуникацију Малих степеница осветлити јавним осветљењем, функционалним и декоративним. Пројектантско решење мора да обезбеди непрекинуту визуру са коте 91 mⁿv до коте 77 (Карађорђевој улици).

Планирати озелењавање простора око Малих степеница и косог лифта. Претходно извршити анализу и процену стања постојеће вегетације. Водити рачуна да планирана вегетација ни на који начин не омета и не заклања визуре са виших кота Малих степеница у правцу ка савској обали, реци Сави, као и у правцу Новог Београда.

Коси лифт планирати са следећим елементима: ширина појаса косог лифта је до 3 метра; тип косог лифта је „без промене нагиба“, са две станице (почетном и крајњом), за спољашњу употребу.

3.5 Мере енергетске ефикасности изградње

Законом о планирању и изградњи („Сл.гласник РС“, бр.72/09, 81/09, 64/10, 24/11, 121/12, 42/13, 50/13, 98/13, 132/14, 145/14, 83/18, 37/19, 9/20 и 52/21) прописано је да сви новопланирани објекти морају да задовоље прописе везане за енергетску ефикасност објеката, односно обезбеде минималне прописима утврђене услове комфора а да при томе потрошња енергије на годишњем нивоу не пређе дозвољене максималне вредности по m². Потврду испуњености ових услова садржи Сертификат о енергетским својствима зграда (Енергетски пасош), који је саставни део техничке документације која се прилаже уз захтев за издавање употребне дозволе, у складу са Правилником о условима, садржини и начину издавања сертификата о енергетским својствима зграда („Сл. гласник РС“, бр. 69/2012 и 44/18-др.закон).

У изградњи планираних стамбених објеката и јавних објеката, као и изградњи и уређењу слободних јавних простора обезбедити ефикасно коришћење енергије и могућност коришћења обновљивих извора енергије кроз:

- оријентацију и функционални концепт објеката тако да се користе природа и природни ресурси, пре свега енергија сунца, ветра и околног зеленила,
- коришћење нових техничких и технолошких решења,

- топлотно зонирање зграда, односно груписање просторија сличних функција и сличних унутрашњих температура,
- избор облика зграда којима се обезбеђује што је могуће енергетски ефикаснији однос површине и запремине омотача зграда у односу на климатске факторе и намену зграда,
- коришћење природног осветљења и пасивних добитака топлотне енергије зими, односно заштите од прегревања у току лета адекватним засенчењем,
- оптимизацију величине отвора како би се смањили губици енергије, а просторије добиле довољно светлости, у складу са наменом просторија,
- заштиту делова објеката који су лети изложени јаком сунчевом зрачењу зеленилом и другим мерама,
- изградњу „пете фасаде“ објеката као зелених кровова, када год је то могуће,
- планирање система природне вентилације (вентилациони канали, прозори, врата, други грађевински отвори) тако да буду што мањи губици топлоте у зимском периоду и топлотно оптерећење у летњем периоду,
- коришћење обновљивих извора енергије локације – сунца, подземних вода, ветра и других, применом стаклених башти, топлотних пумпи и сл.
- пројектовање система централног грејања тако да буде омогућена централна и локална регулација и мерење потрошње енергије за грејање,
- планирање мобилијара који доприноси заштити од превеликог утицаја сунчевог зрачења и негативних атмосферских утицаја (ветар, падавине),
- избор мобилијара и материјала за завршну обраду слободних површина тако да рефлектују сунчево зрачење (хладни материјали),
- коришћење елемената у екстеријеру и ентеријеру који обезбеђују смањење температура лети и заштиту од хладноће зими (фонтане, зелени зидови, зелени кровови, водени зидови, брисолеји, транзене, конструкције које омогућавају циркулацију топлог ваздуха и проветравање и сл.),
- коришћење ресурса геотермалне воде у функцији грејања ваздуха и техничке воде у објектима и екстеријеру,
- правилан одабир и позиционирање вегетације, у циљу смањења негативних ефеката директног и индиректног сунчевог зрачења на објекте, као и негативног утицаја ветра,
- економичну потрошњу свих облика енергије, било да су они обновљиви или необновљиви; употребу енергетски ефикасних осветних тела; коришћење грађевинских материјала из окружења; одвајање рециклабилног отпада ради даље прераде.

Приликом пројектовања, радова на изградњи и експлоатацији објеката у зони Косанчићевог венца придржавати се одредби Правилника о енергетској ефикасности зграда („Службени гласник РС“, бр. 61/2011).

Препорука је да се пре изградње објеката уради истраживање локације, те да се, уколико истраживања покажу да локација има потенцијал за коришћење геотермалних вода за снабдевање објеката топлотном енергијом, максимално користе геотермални извори за топлотне потребе.

3.6 Услови за приступачност простора

У даљем спровођењу Плана, при решавању саобраћајних површина, прилаза објектима и других елемената уређења и изградње простора и објеката применити одредбе Правилника о техничким стандардима планирања, пројектовања и изградње објеката којима се осигурава несметано кретање и приступ особама са инвалидитетом, деци и старим особама („Службени гласник РС“, бр. 22/15).

3.7 Услови за евакуацију отпада

Дуж Карађорђевог улице постављени су контејнери запремине 1,1 m³ на тротоару испред објеката. Таква технологија треба да буде примењена и за потребе реконструкције Ђумрукане и изградње планираног Факултета примењених уметности. Потребан број судова за смеће треба обрачунати помоћу важећег норматива: 1 контејнер на 800 m² корисне површине сваког објекта појединачно, а затим одредити и њихове локације у оквиру граница припадајуће парцеле или у смећарама или посебно одређеним просторима за те потребе унутар самих објеката.

До саме локације контејнера потребно је обезбедити директан и неометан прилаз за раднике ЈКП „Градска чистоћа“, при чему се мора водити рачуна о максимално дозвољеном ручном гурању од места за њихово постављање до комуналног возила које износи 15 т, обавља се по равној подлози, без степеника и на том путу не смеју бити паркирана возила која могу ометати прањење.

Смећаре унутар објеката граде се као засебне, затворене просторије, без прозора, са електричним осветљењем, тачећим местом са славином и холендером и сливником повезаним на канализациону мрежу, ради лакшег одржавања хигијене простора.

За смештај контејнера на слободним површинама уз објекат којем припадају и у границама парцеле, могу се изградити нише ограђене зеленилом или посебни боксови уклопљени у амбијенталну средину према идеји и решењу инвеститора / пројектанта.

За сваки планирани објекат појединачно инвеститор је у обавези да се, у складу са законским прописима, обрати ЈКП „Градска чистоћа“ за добијање ближих услова, да их примени приликом изградње и добије употребну дозволу како би исти били обухваћени оперативним системом за одношење смећа.

/документациона основа за израду ПДР-а дата је у Прилозима – Услови и мишљења ЈКП и других учесника у изради Плана/

Слика 32– Конкурсни обухват, 2021.

©П.У

4. О ФАКУЛТЕТУ ПРИМЕЊЕНИХ УМЕТНОСТИ

4.1. Мисија и визија ФПУ

Као саставни део Универзитета уметности у Београду, Факултет примењених уметности, заједно са факултетима музичких, ликовних и драмских уметности представља темељ високошколског образовања у области уметности у Србији. Сви ови факултети су током вишедеценијског постојања изградиле препознатљив профил, заузели посебно место у целокупном образовном систему Србије и формирали генерације младих људи посвећених уметности и стваралачком приступу животу уопште.

Факултет примењених уметности Универзитета уметности у Београду је високообразовна академска институција која своју мисију реализује наставним, уметничким, научним, образовним и стручним радом, као и истраживањима у области Примењене уметности и дизајна у пољу Уметност. Мисија Факултета је да шири, унапређује и промовише знање и учење, мотивише креативност и подржи жељу за усавршавањем и стицањем знања у циљу конкретног и мерљивог развоја, промовише уметност и повећања укупног фонду знања у најширем контексту. У циљу остварења своје мисије Факултет:

- негује и константно унапређује и истраживачки рад у области примењене уметности, дизајна и конзервације и рестаурације и научно истраживачки рад;
- одржава висок ниво и флексибилност основних академских, мастер академских и докторских академских студија по међународним стандардима, које ће пратити светске трендове и иницијативе и промовисати мултидисциплинарност, узимајући у обзир потребе друштва за кадровима одређених профила;
- подстиче интердисциплинарне, примењене развојне и стручне пројекте у сарадњи са различитим државним и међународним институцијама, привредом у земљи и шире у циљу давања доприноса укупном развоју и оплемењивању животне околине.

Факултет примењених уметности ће као специјализовани факултет настојати да својим истраживачким и образовним активностима, програмима и концепцијом буде препознатљив на регионалном и међународном плану као високообразовна, уметничка, стручна и истраживачка институција. У циљу остварења ове визије Факултет ће:

- неговати креативност и знање;
- одржавати и повећавати студентима мотивацију за креативним стварањем, учењем и усавршавањем;
- подржавати истраживачки и испитивачки дух студената, наставника и сарадника;
- неговати и афирмисати отвореност и разноликост.

4.2 Историјат ФПУ

1895.

Прва организована школска настава примењених уметности у Србији отпочела је 1895. године, само који месец после оснивања Српске цртачке и сликарске школе Кирила Кутлика када је у истој школи отворен вечерњи курс за занатлије, са циљем »да занатлијама да прилике, да се вежбају и усаврше у стручном цртању који је за самосталан занатски рад и за гајење доброг укуса од неопходне потребе«. Као уметник и педагог Кутлик је добро знао шта значи ликовно образовање младих занатлија за унапређење и уздизање на европски ниво уметничких заната у Србији.

1900.

После Кутликове смрти, управитељ његове школе, по одлуци министра народне привреде од 28. марта 1900. године, постао је Риста Вукановић, академски сликар, уз обавезу истог министарства да школу и даље финансијски помаже. Према једном извештају школе са почетка јуна 1900. године, на занатском курсу било је уписано 65 ученика различитих занимања. Откупивши од Кутликове удовице Цртачко-сликарску школу, Риста Вукановић је наставио дело свог претходника у погледу унапређења наставе примењених уметности, односно занатских вештина у Београду.

1905.

Па ипак, време и измењене културне прилике на почетку нашег века радили су у прилог оснивању прве специјализоване педагошке установе ове врсте код нас, која је отворена у Београду 1905. године као Уметничко-занатска школа, са циљем да уметнички оплемени и развије поједине занатске гране. На челу ове школе налазио се исти Риста Вукановић, тада познати сликар, веома заслужан за унапређење ликовне културе Србије.

Међутим, у практичном раду у овој новооснованој школи настава се углавном ограничавала на неговање ликовне уметности, посебно сликања и вајања. Школа није успела да формира чак ни графичку радионицу, а у ширењу оквира њене делатности на област примењених уметности није помогла ни чињеница што је у њој, као хонорарни наставник, годинама радио и чувени Драгутин Инкиостри

Меденак. Овај изузетан прегалац на пољу примењене уметности годинама је упорно радио на ширењу нових схватања у овој области ликовног стваралаштва. У многим својим замислима ишао је испред свог времена, тежећи да своју патријархалну средину уздигне на европски степен поимања ликовне културе.

1919.

Уметничко-занатска школа је постојала до 1918. године, а по ослобођењу је продужила рад под називом Краљевска уметничка школа у Београду, која је осим просторија укинуте школе користила и њен целокупан инвентар, библиотеку и бројне моделе од гипса. Од 1919. до 1937. ова школа је формирала кадрове сликара и вајара као и наставнички кадар за средње школе у Србији, а и за Војводину, Македонију, Црну Гору и делимично за Босну и Херцеговину.

1938.

Идеја о оснивању средње школе за примењену уметност јавља се некако упоредо са оснивањем Академије ликовних уметности у Београду (1937), тако да је нова школа отворена већ идуће, 1938. године. За њено оснивање највеће заслуге имали су њени будући наставници: вајар Милан Недељковић, архитекта Ђорђе Крекић, сликар Иван Табаковић и вајар Михаило Томић. Њима се нешто касније придружују и други наставници, углавном из Београда и Загреба. Започевши свој рад скоро непосредно уочи Другог светског рата, ова школа није имала услова за дуже постојање и континуирани рад: четири ратне године било је време када је једва животарила.

1948.

Само три године по завршетку рата Школа за примењену уметност је укинута, односно подигнута на степен Академије. Њени бивши полазници сукцесивно су завршавали школу и прелазили на новоосновану Академију примењених уметности која је почела с радом у јесен 1948. године. Поред бивших ученика старе школе, право уписа на Академију, после положеног пријемног испита, имали су и ученици других средњих уметничких школа, па и гимназија, као и изразито даровити појединци без школе.

Тако су, од 1948. до 1951. у згради Академије часове истовремено, по истом програму, похађали ученици бивше средње школе и нови полазници Академије. Неки од њих касније су постали важни професори Академије примењених уметности.

Већ на почетку постојања, Академија се суочила с низом проблема и тешкоћа, који се нису могли увек предвидети, нити брзо савладати. Смештај у оронулој згради бивше Уметничко-занатске школе, која је грађена још у првој половини прошлог века, није могао да задовољи потребе савремене наставе једне високошколске установе. Наставнички кадар био је недовољан, регрутован углавном из редова београдских уметника, који су се истакли својим делом у појединим уметничким гранама или као педагози у школама. У првим деценијама рада Академије веома важну улогу је одиграо и њен тадашњи ректор Бранко Шотра – истакнути српски графичар који је до краја живота остао њена водећа личност, дајући највећи допринос развоју и афирмацији Академије.

У земљи која је тек била изашла из ратних страха и свакодневно се суочавала с огромним тешкоћама различите природе, Академија је тражила своје право место у токовима културног, привредног и индустријског преображаја друштва. Њен првенствени задатак био је да васпитава савремено образоване стручњаке, способне да унапреде општу ликовну културу своје средине као и да утичу на изглед индустријских производа, осавремењавање трговине и ликовно-просторно уређење непосредне човекове радне и животне околине.

О условима деловања Академије у тим првим деценијама постојања један од њених истакнутих професора, др Павле Васић је писао: »Био је то веома тежак и напоран пут – повезивање уметности и индустрије, али није све зависило од Академије, од њене оријентације и циљева. Ту су настале друге тешкоће, особито у тренутку када је требало заменити приучене и недоучене кадрове у привреди. Може се рећи да је свако место стручњака у индустрији било освајано са отпором, чак и тамо где је била очигледна корист од прихватања нових, професионално обучених кадрова. Али, ту су се јављали субјективни отпори са којима није било лако изаћи на крај. Осим тога, требало је утицати на развијање одређене свести не само у индустрији, у њеном руководству, него и у широкој јавности. Разумљиво је што се с временом оријентација Академије мењала, еволуирала ка новим, измењеним циљевима, који су се постављали са брзим развитком нашег друштва и његових потреба.«

За четврт века свог плодног деловања Академија се развила у признату југословенску високошколску установу, чији су свршени студенти остваривали у својим срединама значајне резултате, радећи у свим тадашњим републикама и покрајинама. На тај начин она је утицала на развој и унапређење примењених уметности и дизајна на простору целе тадашње Југославије.

У погледу унутрашње организације, Академија се од почетка држала неких основних начела, која су важила у сличним школама у свету, узимајући једино у обзир неке домаће специфичне прилике и

потребе. На почетку рада имала је осам одсека – за унутрашњу архитектуру, декоративну пластику, декоративно сликарство, примењену графику, керамику, текстил, сценографију и костим. Главне стручне предмете водила је група наставника која је и иначе поставила темеље ове школе и усмерила њену стручну оријентацију ка одређеним циљевима. Били су то не само извршни педагози него и изузетне стваралачке личности са изграђеном уметничком репутацијом, која је гарантовала озбиљност и темељитост у остваривању постављених циљева: архитекти Ђорђе Крекић, Момчило Белобрк и Александар Секулић (Одсек унутрашње архитектуре), Радета Станковић, академски вајар (Одсек декоративног вајарства), Иван Табаковић, академски сликар и др Сергије Лебедев (Одсек керамике), Ваца Поморишац, Винко Грдан и Антон Хутер, академски сликари (Одсек декоративног сликарства), Михаило С. Петров и Матија Зламалик, академски сликари (Одсек графике), Миленко Шербан, академски сликар (Одсек сценографије), Милица Бабић, костимограф (Одсек костима), Иван Табаковић и Ива Врињанин (Одсек текстила). Осим наведених, у исту групу првих наставника долазе још и наставници теоријских и практичних предмета: др Станислава Коларић (Историја уметности), др Павле Васић (Историја костима), Иван Лучев (Анатомско цртање), Бранко Шотра (Графика), Јефто Перић (Вечерњи акт), и Драгутин Митриновић (Пројектовање текстила). Предмет Ликовни елементи годинама је предавао професор др Павле Васић, а Основе ликовног обликовања професор Драгослав Стојановић Сип, истакнути академски сликар који је оставио дубок траг у раду ове установе.

Треба нагласити да је са сваком годином контакт са иностранством бивао све изразитији, тако да је умногоме могао да утиче на прилике код нас, поготово у погледу развоја примењене уметности и њеног укључивања у токове савременог развоја на Западу.

Пут који је Академија прешла од свог оснивања може да се прати по уеним годишњим изложбама 1951, 1953, 1955, 1959, 1961, 1963. и 1965. године, затим по изложбама дипломских радова 1970. и 1972. године. Може се рећи да је тежња Академије да што боље одговори својој улози у епохи индустријализације била све изразитија.

Каталози изложби, критички прикази, имали су извесног удела у објашњавању шта је примењена уметност, чему служи, каква је корист од ње. Тако је примењена уметност почела да продире у широке слојеве радничке класе, да оплемењује њен укус.

1973.

Нова фаза у развоју ове школе настаје 1973. године, када се Академија реорганизује и мења свој назив у Факултет примењених уметности. Тада је дошло и до неких организационих промена: дотадашњи одсеци су замењени катедрама: I – АРХИТЕКТУРА И ДИЗАЈН, II – КЕРАМИКА И СТАКЛО, III – СЦЕНОГРАФИЈА, IV – ВАЈАРСТВО, V – ГРАФИКА, VI – КОСТИМ, VIII – СЛИКАРСТВО и VIII – ТЕКСТИЛ. Том приликом је усвојен сложенији и богатији програм наставе (са 30 часова недељно), а настава је организована у специјализованим атељеима са савременијим приступом појединим гранама примењених уметности.

Већ средином Шездесетих година отпочео је процес постепеног подмлађивања наставничког кадра, јер се тада јавља нова генерација наставника који су се углавном и сами школовали у Академији. То су академски сликари Рајко Николић и Живојин Ковачевић (Сликарство), Крста Андрејевић (Сликарске технике), Александар Томашевић (Монументално сликарство), Невенка Петровић и Бранислав Суботић (Текстил), Душан Ристић (Сценски костим), Анђелка Слијепчевић (Савремено одевање), Зора Давидовић (Историја костима), Мила Рајковић и Алекса Челебоновић (Историја уметности), Божидар Џмерковић (Графика), Богдан Кршић (Графика књиге), Миодраг Вујачић Мирски (Сликарство), Стјепан Филеки (Основе писма), арх. Драгутин Таврић (Стилови у унутрашњој архитектури), Драгољуб Кажич (Фотографија) и Богољуб Теофановић (Индустријски дизајн). Њима се убрзо придружују Градимир Петровић (Сликарство), Ђорђе Росић (Керамика), Војислав Вујисић, Миодраг Живковић, Небојша Митрић и Нандор Глид (Вајарство), Милош Ђирић (Графичке комуникације), Боривој Ликић (Плакат), Љубодраг Маринковић Пенкин (Сликарство), Љубодраг Јанковић Јале (Вечерњи акт), Боривоје Ракић (Цртање и сликање), Живорад Кукић (Сценографија), Синиша Вуковић (Унутрашња архитектура), Владимир Тодоровић (Сликарство), Бранислав Макеш (Графика), Александар Ајзинберг (Стилови у архитектури) и други.

У годинама које су следиле јављају се нова имена истакнутих уметника, научника и стручњака за поједине области стваралаштва, са којима је Факултет закорачио у доба своје пуне зрелости: архитект Никола Кузмановић (Нацртна геометрија), Мирјана Исаковић и Бранислав Стајевић (Керамика), Александар Пајванчић Алекс (Графичке комуникације и Просторна графика), Слободан Ђуричковић (Цртање и сликање), Александар Додиг (Писмо), др Владимир Розич, др Бранко Вујовић и др Миланка Тодић (Историја уметности), Љиљана Жегарац (Савремено одевање), Данка Докић (Цртање и сликање), Миодраг Бајић (Анатомско цртање), Ратко Лалић (Цртање и сликање) и други.

Приредио Р. Ђ.

4.3 Организациона шема

4.3.1 Студијски програми

Акредитација високошколске установе и студијских програма

Комисија за акредитацију и проверу квалитета 22. 05. 2015. године издала је уверења којима се акредитује Факултет примењених уметности према стандардима за акредитацију високошколске установе, као и студијски програми за основне академске студије и мастер академске студије у оквиру поља Уметност, област Примењене уметности и дизајн:

ОАС4 – Примењена уметност

ОАС4 – Дизајн

ОАС4 – Конзервација и рестаурација

МАС1 – Примењена уметност

МАС1 – Дизајн

МАС1 – Конзервација и рестаурација

Акредитоване докторске студије

Комисија за акредитацију донела је, 3. 07. 2013. године, одлуку да се акредитује студијски програм докторских студија Примењене уметности и дизајн на Факултету примењених уметности у Београду.

Комисија за акредитацију донела је, 30. 04. 2020. године, одлуку да се акредитује студијски програм докторских студија Примењене уметности и дизајн на Факултету примењених уметности у Београду.

Настава на Факултету примењених уметности у Београду је организована као настава основних академских (у трајању од 4 године), дипломских академских - мастер (1 године), докторских академских (3 године) и структурирана кроз рад следећих модула :

- Графички дизајн
- Дизајн ентеријера и намештаја
- Индустијски дизајн
- Примењена графика
- Примењено сликарство
- Конзервација и рестаурација
- Примењено вајарство
- Керамика
- Сценографија
- Костим
- Дизајн текстила
- Катедра друштвено-хуманистичких наука

Студијски програм Примењена уметност

Основне академске студије на Факултету примењених уметности

Студијски програм основних академских студија Примењена уметност припада образовно-уметничком пољу Уметност, област Примењене уметности и дизајн.

Академски назив који се стиче завршетком студија је Дипломирани примењени уметник, а скраћеница академског назива је дипл. прим. умет.

Ближа спецификација стечених стручних компетенција и додељене квалификације је дефинисана у додатку дипломи за једно од девет могућих усмерења, односно уже уметничке области: Примењено сликарство, Примењено вајарство, Керамика, Сценографија, Сценски костим, Савремено одевање, Графика и књига, Фотографија и Анимација.

Студије се сматрају завршеним када студент сакупи најмање 240 ЕСПБ и испуни све обавезе прописане студијским програмом. Студијским програмом није предвиђен завршни рад.

Школска година подељена је на 2 семестра, сваки семестар има по 15 радних недеља, а 1 ЕСПБ износи 30 радних сати студентског оптерећења.

Структура студијског програма садржи све три категорије предмета у одговарајућим процентима: уметничке 56.90%, теоријско уметничке 25.79% и друштвено хуманистичке 17.30%. Због сужене категоризације предмета у односу на садржај, природу и карактер неопходне наставне материје, долази до тога да се у категорији теоријско-уметничких предмета налазе и други предмети, као што су: Конструкција кроја, Технологија керамике 1 и 2, Технологија текстила и сл. Како одговарајуће категорије нема, они су сврстани у најприближнију.

Структура програма обухвата изборне модуле, обавезне заједничке предмете и изборне предмете. Избором модула студент се опредељује за једно од девет могућих усмерења:

- **Примењено сликарство**
- **Примењено вајарство**
- **Керамика**
- **Сценски костим**
- **Сценографија**
- **Савремено одевање**
- **Графика и књига**
- **Фотографија**
- **Анимација**

Иако се студенти већ приликом уписа опредељују за усмерење, модулarna структура студијског програма, као и флексибилна правила студија омогућавају студентима, промене усмерења или студијског програма. Преласци са других студијских програма/усмерења, као и проширивања студијског програма одређена су јединственим Правилником о режиму студија.

Обавезни заједнички предмети обезбеђују теоријска и практична уметничка знања и вештине. У групацију обавезних заједничких предмета интегрисана је и педагошка група предмета од укупно 18 ЕСПБ, тако да је студентима омогућено да и на овај начин прошире своја знања и стекну компетенције за бављење педагошким радом у области ликовне културе, образовања и васпитања.

Изборни предмети омогућавају студентима проширивање знања према личним склоностима и доносе им нова искуства која произилазе из заједничког рада са студентима других студијских програма или модула. Изборни предмети дефинисани су планом студијског програма.

Садржаји главних уметничких предмета обезбеђују студентима практична и уметничка знања и вештине, а садржаји осталих предмета уметничка, теоријска, теоријско-уметничка, стручна или методичка знања. На овај начин студенти се подстичу на креативност у уметничкој пракси и упознају се са техничко-технолошким специфичностима изабране професије. Кроз савладавање различитих садржаја студенти примењених уметности упознају се са историјским, теоријским и савременим оквиром ове професије на високошколском нивоу.

Основни облици наставе одређени наставним планом су: предавања и вежбе, као активна настава и самосталан практични рад студената дефинисан као »остали часови«. Настава на предметима који имају уметнички карактер изводи се на Факултету, у атељеима или специјализованим наменским радним просторима. Предавања могу бити реализована *ex cathedra* или индивидуалном наставом. Вежбе прате предавања, а студенти кроз рад на практичним уметничким задацима, пројектима или истраживачким темама остварују предвиђени програмски садржај.

Предавања и вежбе на уметничким предметима, чији је циљ да се код студената развију практичне способности за бављење уметничким радом засноване су на континуираном, личном контакту студента са професором и сарадником и оне представљају најважнији део наставе, који обухвата активну наставу и обавезан самостални практични рад студента на реализацији и презентацији задатка/пројекта у атељеима, радионицама и лабораторијама факултета, али и потпуно самосталан рад студената ван Факултета.

Студентске обавезе на вежбама могу да садрже израду уметничких практичних задатака или пројеката (извођење уметничког задатка у одређеном материјалу и техници, дигитално извођење у 3Д /2Д софтверу и сл.) презентација, семинарских и графичких радова, есеја, семестралних пројеката и сл. у складу са потребама предмета, при чему се свака активност студента током наставног процеса прати, усмерава и вреднује, а по извршењу процењује постигнут успех. Број освојених поена, у предиспитном периоду и на испиту, одређује завршну оцену која исказује успех студента на предмету.

Студије примењених уметности, као академска и интелектуална активност, испољавају се кроз креирање и стварање артефаката, углавном намењених културној потрошњи. Зато студије примењених уметности представљају професионални одговор за постојећи креативни потенцијал појединаца. Стечене способности, креативне и практичне вештине примењених уметника данас су све неопходније, јер је свет у коме живимо из дана у дан културно све комплекснији, софистициранији и као такав захтева комплекснија решења, односно резултате .

Програм је формулисан према дугогодишњој традицији уметничког образовања на Факултету примењених уметности и савременим достигнућима теорије и праксе у овој области. Сврха програма је формирање савремене, креативне, ликовно и технички образоване, одговорне, професионално специјализоване личности, која је компетентна и квалификована за стваралачки и уметнички рад у области примењених уметности.

Успешним завршетком студијског програма стиче се академски назив: примењени уметник који студентима омогућава да у складу са изабраним усмерењем себи обезбеде егзистенцију, наставе

школовање или даље професионално усавршавање, примењујући стечена знања и вештине као и креативне способности.

Студијски програм Дизајн

Студијски програм основних академских студија Дизајн припада образовно-уметничком пољу Уметност, област Примењене уметности и дизајн.

Циљ студијског програма је да студенти стекну релевантна знања, развију неопходне личне особине, овладају креативним вештинама и тако се припреме и оспособе за обављање одабране професије, даље школовање и лични професионални развој, као и за педагошки рад у основном и средњем образовању. Академски и стручни назив који се стиче завршетком студија је Дипломирани дизајнер, а скраћеница академског и стручног назива је Дипл. диз. Ближа спецификација стечених стручних компетенција и додељене квалификације је дефинисана у додатку дипломи за једно од четири могућа усмерења, односно уже уметничке области:

- **Графички дизајн**
- **Индустријски дизајн**
- **Дизајн ентеријера и намештаја**
- **Дизајн текстила.**

Студије се сматрају завршеним када студент сакупи најмање 240 ЕСПБ и испуни све обавезе прописане студијским програмом. Студијским програмом није предвиђен завршни рад.

Школска година подељена је на 2 семестра, сваки семестар има по 15 радних недеља, а 1 ЕСПБ износи 30 радних сати студентског оптерећења.

Структура програма обухвата обавезне и изборне предмете који у програму фигурирају као: модули, обавезни заједнички предмети и изборни предмети.

Сваки од модула заступљен је укупно са 170 ЕСПБ на све четири године студија и њиховим избором студент се опредељује за једно од четири могућа усмерења. У оквиру сваког модула одређени су главни уметнички предмети карактеристични за усмерење, односно ужу уметничку област. Модуларна структура и флексибилна правила студија омогућавају студентима, како промене усмерења или студијског програма, тако и проширивања студијског програма избором додатног модула. Преласци са других студијских програма или усмерења, као и проширивања студијског програма одређена су Правилником о режиму студија.

Обавезни заједнички предмети заступљени са 58 ЕСПБ обезбеђују теоријска и практична уметничка знања и вештине. У ову групацију предмета је интегрисана и педагошка група од 3 предмета са укупно 18 ЕСПБ, тако да је студентима омогућено да и на овај начин прошире своја знања и стекну компетенције за бављење педагошким радом у области ликовне културе, образовања и васпитања.

Изборни предмети заступљени са 12 ЕСПБ, смештени су као три изборне позиције на 3. и 4. годину студија и омогућавају студентима проширивање знања према личним склоностима и доносе им нова искуства која произилазе из заједничког рада са студентима других студијских програма или модула. Изборни предмети дефинисани су планом студијског програма.

Сви предмети су двосеместрални, а сваки предмет има дефинисану структуру описану у спецификацији предмета која обухвата: предвиђен број ЕСПБ бодова, предуслове за упис, циљ, исход, теоријски и практични садржај, литературу, недељни број часова активне наставе и остале часове обавезног практичног рада, методе наставе као и начин континуиране оцене знања. Детаљан опис начина доделе поена и завршног оцењивања дефинисан је Правилником о режиму студија.

Услови за упис на студијски програм су: завршена четворогодишња средња школа или завршена трогодишња школа и положен диференцијални испит, као и положен Испит за проверу склоности и способности, уз одговарајуће место на ранг-листи. Већ на самом испиту кандидати се опредељују за једно од четири могућа усмерења – модула, па према овим усмерењима и полажу испит.

Дизајн је креативна делатност чији је циљ да постизање разноврсних квалитета предмета, процеса, услуга и њихових система. Као средишњи чинилац иновативне хуманизације технологије и као придодата вредност производа и објеката, система или услуга, заузима битну улогу у многим развојним процесима друштва и представља посебну вредност у савременој културној и економској размени.

Програм је формулисан је према дугогодишњој традицији уметничког образовања на Факултету примењених уметности, савременој теорији и пракси дизајна. Сврха програма је формирање савремене, креативне, ликовно и технички образоване, одговорне, професионално специјализоване и пословне личности – пројектанта, који је компетентан и квалификован за стваралачки и уметнички рад у области дизајна. Успешним завршетком студијског програма стиче се академски назив дизајнер који студентима омогућава да у складу са изабраним усмерењем себи обезбеде егзистенцију, наставе школовање или

даље професионално усавршавање, примењујући стечена знања и разумевање, вештине и креативне способности.

Студијски програм Конзервација и рестаурација

Студијски програм основних академских студија Конзервација и рестаурација припада образовно-уметничком пољу Уметност, област Примењене уметности и дизајн и садржи све елементе утврђене законом.

Циљ студијског програма је да студенти овладају креативним вештинама и тако се припреме и оспособе за обављање одабране професије а затим стекну релевантна знања неопходна за делатност у области заштите културног наслеђа. Такође, циљеви студијског програма су даље школовање и лични професионални развој, као и оспособљеност за педагошки рад у основном и средњем образовању.

Академски и стручни назив који се стиче завршетком студија је Дипломирани конзерватор и рестауратор, а скраћеница академског назива је Дипл. конз. и рестаур. Ближа спецификација стечених стручних компетенција и додељене квалификације су дефинисане у додатку дипломи за једно од два могућа усмерења:

- **Конзервација и рестаурација слика и уметничких дела на папиру**
- **Конзервација и рестаурација скулптура и археолошких предмета**

Студије се сматрају завршеним када студент сакупи најмање 240 ЕСПБ и испуни све обавезе прописане студијским програмом. Студијским програмом није предвиђен завршни рад.

Школска година подељена је на 2 семестра, сваки семестар има по 15 радних недеља, а 1 ЕСПБ износи 30 радних сати студентског оптерећења.

Структуру програма чине модули који садрже обавезне и изборне предмете. У оквиру сваког модула одређени су главни уметнички предмети карактеристични за усмерење. Модуларна структура студијског програма, као и флексибилна правила студија омогућавају студентима, преласке са других усмерења или студијског програма. Преласци са других студијских програма/усмерења, као и проширивања студијског програма одређена су јединственим факултетским Правилником о режиму студија.

У студијски програм укључена је педагошка група од 3 предмета са укупно 18 ЕСПБ, тако да је студентима омогућено да и на овај начин прошире своја знања и стекну компетенције за бављење педагошким радом у области ликовне културе, образовања и васпитања.

Изборни предмети заступљени са 14 ЕСПБ, смештени су као изборне позиције на 3. и 4.

годину студија и омогућавају студентима проширивање знања према личним склоностима и доносе им нова искуства која произилазе из заједничког рада са студентима других студијских програма. Изборни предмети дефинисани су планом студијског програма.

Сви предмети су двосеместрални, а сваки предмет има дефинисану структуру описану у спецификацији предмета која обухвата: предвиђен број ЕСПБ бодова, предуслове за упис, циљ, исход, теоријски и практични садржај, литературу, недељни број часова активне наставе и остале часове обавезног практичног рада, методе наставе као и начин континуиране оцене знања. Детаљан опис начина доделе поена и завршног оцењивања дефинисан је Правилником о режиму студија.

Услови за упис на студијски програм су: завршена четворогодишња средња школа или завршена трогодишња школа и положен диференцијални испит, као и положен Испит за проверу склоности и способности, уз одговарајуће место на ранг-листи. Већ на самом испиту кандидати се опредељују за једно од два могућа усмерења/модула, па према овим усмерењима и полажу испит.

Студијски програм Конзервација и рестаурација представља исходиште за образовање конзерватора-рестауратора, профилисаног стручњака који после завршених студија има знање, вештину и разумевање да може да делује у циљу заштите културног наслеђа.

Савремена конзервација и рестаурација је постала симбиоза уметности и науке, проширивши поље свога деловања на све врсте културних добара: архитектонско и споменичко наслеђе, природно окружење, археолошке локалитете, музејске предмете, архивски и библиотечки материјал, кинотечку грађу и нематеријалну баштину. Све веће укључење науке у конзерваторску праксу је последица потребе да се егзактним методама открију и отклоне узрочници пропадања уметничких дела и пронађу поуздане методе за њихово санирање. Зато инсистирање да конзерватори-рестауратори стекну широк интердисциплинарно професионално образовање јесте прека потреба, како би се у овој професији одржао склад између уметности и науке.

Сврха студијског програма је стицање неопходних компетенција и професионалне квалификације за бављење конзервацијом и рестаурацијом односно заштитом културног наслеђа. Успешним завршетком студијског програма стиче се академски назив конзерватор и рестауратор који студентима омогућава да у складу са изабраним усмерењем себи обезбеде егзистенцију, наставе школовање или даље

професионално усавршавање, примењујући стечена обједињена знања и разумевање, вештине и креативне способности.

4.3.2 Број студената и наставника

Студенти

Према акредитацији може бити уписано :

ОАС4 – Примењена уметност	82 студента
ОАС4 – Дизајн	49 студената
ОАС4 – Конзервација и рестаурација	14 судената

МАС1 – Примењена уметност	82 студената
МАС1 – Дизајн	49 студената
МАС1 – Конзервација и рестаурација	14 студената
ДАС3 –Примењене уметности и дизајна	30 студената

У школској 2021/22 години

Максималан број студената у складу са акредитацијом 818 студената

Наставници и запослени

У школској години 2021/2022 на Факултету примењених уметности у настави учествује наставника и сарадника 137

планирани укупан број запослених је 150

Слика 33 - Фото архив ФПУ

4.3.3 Организација – службе факултета

Библиотека

Библиотека Факултета примењених уметности је помоћна наставна организациона јединица која прикупља, чува и даје на коришћење библиотечки материјал који је предмет изучавања на Факултету. Њени фондови покривају сва подручја заступљена у настави, а уз стручну периодичку чува и референсне публикације општег цивилизацијског и културног карактера. На тај начин Библиотека је информациона

база за образовање и истраживање примењених уметности уопште. Она је депозитна библиотека за публикације на свим медијима које издаје Факултет, а обавља и све послове које јој је прописао Закон о библиотечкој делатности. Библиотека је, формирањем електронског каталога, укључена у пројекат Виртуелна библиотека Србије путем библиотечког програма COBISS па је тако и интегрални део библиотечко-информационог система универзитета и библиотека у Србији. Библиотека је настала из књижног фонда некадашње Школе за примењену уметност која је 1948. године имала 420 наслова, а данас поседује око 22 000 јединица, од којих је преко 9 000 монографских публикација, а остало је периодика. Посебну вредност чине многобројни каталози изложби, а откако су 1974. године организоване магистарске студије, Библиотека чува и све магистарске радове одбрањене на Факултету, докторске дисертације из области примењених уметност, као и знатан број слајдова и другу некњижну грађу. Корисници Библиотеке су првенствено студенти и професори Факултета, али и студенти и ђаци других факултета и школа из целе земље, посленици из области културе, ликовни ствараоци, истраживачи, стручњаци, ствараоци из позоришних, филмских и телевизијских кућа.

Стручна служба

У оквиру Стручне службе Факултета реализује се следећи послови:

- правни и општи послови

У оквиру правних и општих послова обављају се послови на реализацији задатака у вези са изработом свих правних аката Факултета, као и применом закона, Статута Факултета и осталих општих аката Универзитета и Факултета ради пословања Факултета у складу са законима, кадровски послови, стручни послови везани за рад стручних органа, органа управљања и органа пословођења, архивски послови и послови канцеларијског пословања, послови везани за сарадњу Факултета са међународним асоцијацијама, организацијама, страним и домаћим универзитетима и факултетима, научно-истраживачким организацијама и институцијама, као и послови везани за промоцију Факултета и одговарајућег позиционирања у оквиру академског, уметничко-научно-истраживачког и општег окружења.

- студентска питања и настава

У оквиру студентских послова обављају се послови на реализацији задатака у вези са уписом студената и овером семестра, наставом, испитима и студентским питањима на свим нивоима студија.

- финансијско-рачуноводствени послови

У оквиру финансијско-материјалних послова обављају се послови везани за обезбеђивање ажурног и законитог вођења пословних књига и информација неопходних за управљање финансијским и материјалним пословањем Факултета. Обављају се послови припреме финансијских планова и извештаја о реализацији планова, састављање периодичних обрачуна и завршних рачуна, обрачун исплата зарада и других примања, и други послови.

- послови техничке службе

У оквиру техничких послова обављају се послови везани за одржавање објекта, ради обезбеђења техничке исправности и хигијене у просторијама и у дворишту Факултета, као и одржавање и унапређење система заштите од пожара и безбедности и здравља на раду и ПТТ мреже.

4.3.4 Постојеће стање – опис постојећих зграда и просторија ФПУ

Настава на факултету одвија се на четири локације

Локација 1

У улици Краља Петра бр.4

Локација 2

У улици Косанчићев венац бр.29 у згради Ректората универзитета уметности

Локација 3

У улици Карађорђевој 15

Локација 4

У улици Слободанке Данке Савић бр 2

Напомена :

Приказ постојећих просторија факултета примењених уметности дат је у прилогу конкурсне документације **Предмет конкурса је само изградња новог простора на локацији 3 у ул. Карађорђевој 15.**

Локација 1 постојеће стање

У улици Краља Петра бр.4 налазе се:

- Деканат Факултета примењених уметности
- Секретаријат и стручне службе
- Одсеци:
 - Примењено сликарство
 - Конзервација и рестаурација
 - Керамика
 - Сценографија
 -

Слика 34

Локација 1 Краља Петра бр.4

Као део комплекса Конака кнегиње Љубице, око 1836. године подигнута је помоћна зграда у коју је касније смештена Уметничка школа. Зграда је припадала простору некадашње „Варош капије“, која је била средиште политичког и друштвеног живота Кнежевине Србије. Грађена је у бондручном конструктивном систему, типичном за градитељство прве половине XIX века у Београду.

Зграда је више пута мењала намену. У њој је до 1842. године живео кнез Михаило Обреновић. Потом су у њеним просторијама биле смештене канцеларије попечитеља унутрашњих дела, просвете и правосуђа, затим Прва београдска гимназија и, коначно, Уметничко - занатска школа која је прерасла у Академију ликовних уметности. Данас је у згради смештен Факултет примењених уметности.

Постојећи објекат је културно добро и од ширег је интереса за Службу заштите планиран је за чување и даље унапређивање. Објекат се задржава у свом постојећем габариту и волумену, спратности П+1+Пк. На објекту се врши адаптација у оквиру постојећег габарита и волумена крова, у циљу унапређивања услова коришћења.

Слика 35

Споменик културе Зграда Уметничке школе, Краља Петра 4
извор: ЗЗСКБГД

Постојећа БРГП свих објеката у комплексу локације 1 је око **2240 m²**.* (* податак из ПДР-а)

Статус објеката :

Локација се налази у оквиру Плана детаљне регулације просторне целине „Косанчићев венац“ („Сл. лист града Београда“ бр.37/2007).Према планској документацији задржава се постојећа намена објекта – објекти Факултета примењених уметности.

Објекат Факултета примењене уметности у Улици Краља Петра I бр.4, задржава постојећи волумен, без могућности доградње и надградње. Објекат Факултета у улици Задарској бр. 12 се, такође, здржава са могућношћу доградње поткровља или повученог спрата у хоризонталном габариту објекта до висине слемена суседног објекта у Задарској 10, уз задржавање постојећег венца.

Планом је дефинисана грађевинска парцела јавног грађевинског земљишта (O2) за потребе факултета, у границама постојећег дворишта факултета, површине око 1.500 m². Парцела је добијена деобом к.п. 1998. Степен изграђености парцеле је $S=46\%$ а индекс изграђености $I = 1,2$. Дворишни приземни објекат се уклања са парцеле.

Локација 2

У улици Косанчићев венац бр.29 у згради Ректората универзитета уметности налазе се:

- Библиотека Факултета примењене уметности
- Одсек : Примењена графика

Слика 36

Локација 2 Косанчићев венац бр.29

Зграда Финансијске дирекције саграђена је нешто пре 1930. године. Касније је у њој био Геофизички завод, а данас је Ректорат Универзитета уметности. Зграда је академски конципирана са елементима постсецесије и представља репрезентативан објекат у оквиру предметног простора.

Постојећи објекат је културно добро и од ширег је интереса за Службу заштите планиран је за чување и даље унапређивање.

Статус објекта :

У складу са Измена и допуна Плана детаљне регулације просторне целине Косанчићев венац за део блока између улица: Карађорђева, Велике степенце и Косанчићев венац, градска општина Стари град („Службени лист града Београда“, бр. 76/21) задржава постојећи хоризонтални и вертикални габарит објекта, изузев у делу терасе према пешачкој променади, у северозападном делу објекта, где је дозвољена доградња објекта. У контексту обезбеђења функционалног приступа објекту са коте 91.00 mпv, планира се доградња објектом са равним кровом у функцији терасе, према грађевинским линијама (које чине зону грађења) са корисном површином од максимално 250 m² БРГП.

Зона грађења приказана је на графичком прилогу бр.3 – „Регулационо-нивелациони план са аналитичко-геодетским елементима за обележавање“ Р 1:500.

Поред главног приступа објекту из Улице Косанчићев венац, омогућен је и пешачки приступ са планиране јавне површине на нивоу 91.00 mпv. Дозвољава се да намена дограђеног дела објекта, у контактної зони према јавном простору пешачке променаде на коти 91.00 mпv, буде комерцијала.

Планирана намена простора дограђеног дела објекта, у контактної зони према јавном простору пешачке променаде на коти 91.00 mпv, је у функцији основне намене Универзитета уметности (промотивне активности уметничког рада студената и наставника Универзитета уметности - галеријско-изложбени односно концертно-клубски простор); дозвољена је заступљеност и комерцијалних садржаја у функцији основне намене. Доградњу објекта урадити поштујући историјску и ликовну вредност зграде Ректората.

Планирани објекат у погледу обликовања, конструкције и функције треба да буде остварење које носи печат свог времена, реализовано на начин да са објектом Ректората чини складну целину. С обзиром на просторну диспозицију планираног објекта и његово сагледавање са реке. При обликовању посебну пажњу обратити на обраду фасаде - архитектонску артикулацију, материјализацију и колористичку обраду.

Локација 3

У улици Карађорђевој 15 смештени су одсеци:

- Примењена графика
- Примењено сликарство

Слика 37

Локација 3 Карађорђева бр.15

Зграда Факултета примењених уметности подигнута је као привремени објекат на месту некадашње зграде хотела „Крагујевац“.

Статус објеката : сви постојећи објекти на парцели су предвиђени за рушење

слика 38 – Карађорђева 15, 2021
©П.У

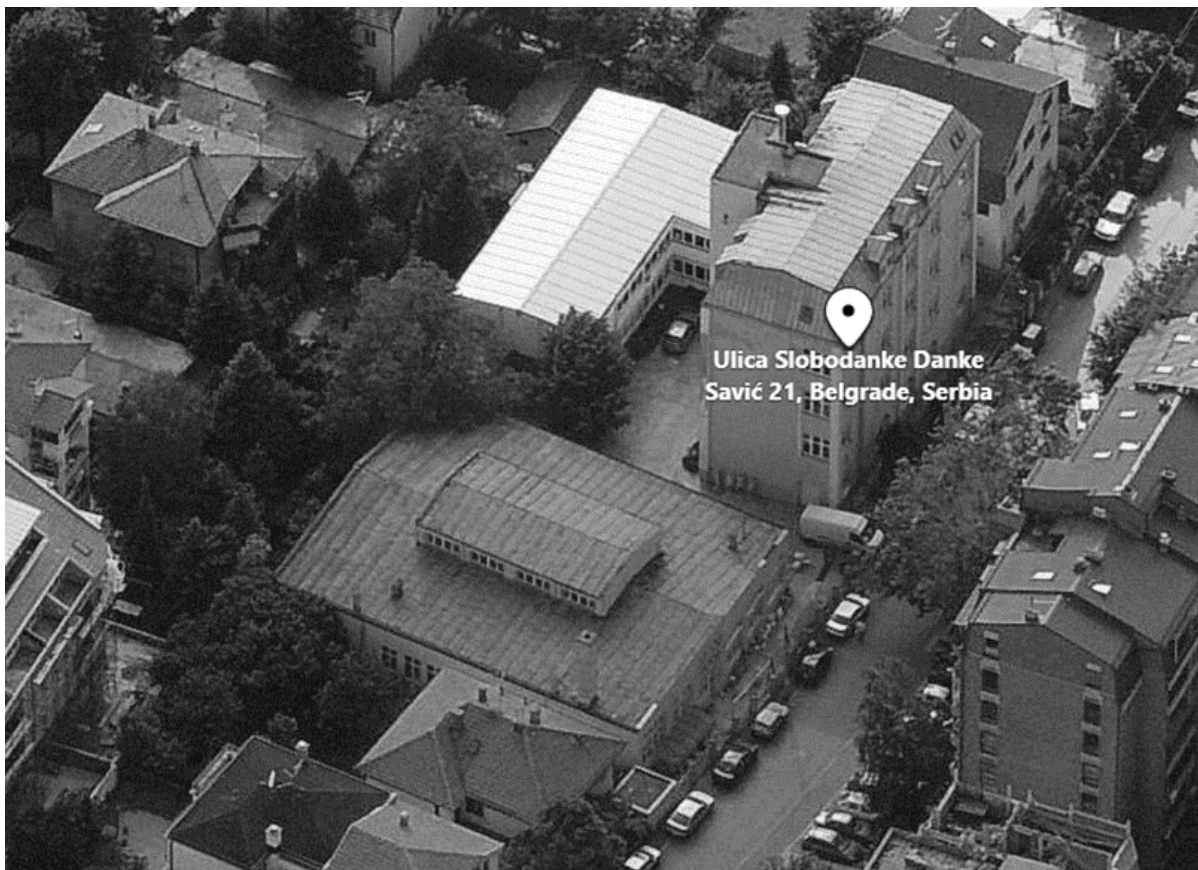
слика 39 – Карађорђева 15, 2021
©П.У

Напомена : Ова локација 3 је предмет овог архитектонско урбанистичког конкурса.

Локација 4

У улици Слободанке Данке Савић бр 21 смештени су:

- Дизајн ентеријера и намештаја
- Индустијски дизајн
- Примењено вајарство
- Костим
- Дизајн текстила

Слика 40

Локација 4

Слободанке Данке Савић бр.29

Статус објекта :

- постојећи објекат уз улицу Слободанке Данке Савић задржава постојећу спратност , утврђена постојећа спратност на терену П+3+Пк па се она овим планом дефинише као спратност која се задржава
- постојећи објекат уз улицу Слободанке Данке Савић спратности П (и на једном делу П+1) може се надоградити до спратности П+1
- Постојећи дворишни објекат спратности П+1 може се надоградити до спратности П+2

Функција: задржава се постојећа намена објекта.

Слика 41 - Фото архив ФПУ

5. ПРОЈЕКТНИ ПРОГРАМ

Табеларни преглед површина програмско-функционалних целина факултета

А	ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО СЛИКАРСТВО
Б	ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО ВАЈАРСТВО
В	ОДСЕК ПРИМЕЊЕНА ГРАФИКА
Г	ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОСТОРИ
Д	ТЕХНИЧКИ ПРОСТОРИ
Ђ	КОМУНИКАЦИЈЕ
Е	ГАРАЖА И ПОМОЋНИ ПРОСТОРИ

Делови програмско функционалних целина нове зграде Факултета примењен уметности у Београду дати су табеларно:

(А) ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО СЛИКАРСТВО	
A.1.1 -A.1.2	Радни простор - сликарска класа за предмете цртања и сликања (2x100м2)
A.1.3-A.1.4	Радни простор - сликарска класа за предмете примењеног сликарства (2x150м2)
A.1.5	Радни простор - сликарска класа за мастер студије(100м2)
A.1.6-A.1.7	Радни простор - за предмет графика на примењеном сликарству, конзервацији и вајарству (2x100м2)
A.1.8	Ецерај (15м2)
A.1.9	Радни простор - сала за анатомско цртање и акт (100м2+20м2)
A.1.10	Сликарска радионица за студенте виших година студија и мастер студија (100м2+20м2)
A.1.11	Сликарска радионица за потребе основа примењеног и основа зидног сликарства и конзервације и рестаурација (100м2+20м2)
A.1.12	Сликарска радионица за фузију стакло и витраж (50м2)
A.1.13-A.1.14	Радионица атеље за потребе предмета сликарске технике (2x (100м2+20м2+10м2))
A.2.1	Кабинет за потребе предмета цртања и сликања (30м2)
A.2.2	Кабинет за потребе професора примењеног сликарства за основне и мастер студије (30м2)
A.2.3-A.2.4	Кабинет за предмет анатомско цртање и акт (2x30м2)
A.2.5	Кабинет за професоре сликарских техника (30м2)
(Б) ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО ВАЈАРСТВО	
B.1.1	Класа за вајање 1 (100м2+30м2)
B.1.2	Класа за вајање 2 (100м2+40м2)
B.1.3	Класа за вајање 3 (100м2+30м2)
B.1.4	Класа за вајање 4 (100м2+30м2)
B.1.5	Класа за вајање 5 (100м2+30м2)
B.1.6	Класа за основе вајања (100м2+40м2)
B.1.7	Учионица - атеље за цртање (100м2)
B.1.8	Учионица - атеље за сликање (100м2)
B.1.9	Помоћна просторија за потребе цртања и сликања (30м2)
B.1.10	Радионица за камен (100м2)
B.1.11	Помоћна просторија за камен (30м2)
B.1.12	Ливница за метал (50м2)
B.1.13	Радионица за грубу обраду метала (50м2)
B.1.14	Радионица за накит (50м2)
B.1.15	Помоћна просторија за метал (30м2)
B.1.16	Радионица за грубу обраду дрвета (50м2)
B.1.17	Радионица за фину обраду дрвета (80м2)
B.1.18	Радионица за гипс (100м2)
B.1.19	Помоћна просторија за гипс (30м2)
B.1.20	Просторија за компресор (16м2)

Б.1.21	Просторија за велику керамичку пећ (10м2)
Б.1.22	Депо за одлагање скулптура (колекција) (70м2)
Б.2.1	Кабинет (40м2)
Б.3.1	Простор за рад на отвореном (50м2)
(В) ОДСЕК ПРИМЕЊЕНА ГРАФИКА	
В.1.1-В.1.3	Радионица и учионица за штампу (3x150м2)
В.1.4-В.1.7	Радионица и атеље за штампу (4x120м2)
В.1.8	Радионица за литографију (80м2)
В.1.9-В.1.11	Ецерај (3x40м2)
В.1.12	Радионица за сито (80м2)
В.1.13	Помоћна просторија / остава (30м2)
В.2.1-В.2.3	Кабинет предметних наставника (3x30м2)
В.2.4	Кабинет предметних наставника (40м2)
(Г) ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОСТОРИ	
Г.1.1	Историјско одељење
Г.1.2	Изложбени простор
Г.1.3	Вишенаменска сала – сала за предавања
IT	
Г.2.1	Сервер соба
ПОМОЋНЕ ПРОСТОРИЈЕ	
Г.3.1	Копирница
Г.3.2	Кафе
Г.3.3	Санитарне просторије
Г.3.4	Гардероба
Г.3.5	Архива
Г.3.6	Оставе
(Д) ТЕХНИЧКИ ПРОСТОРИ	
Д.1.1	Сервис за хигијенско одржавање објекта
Д.2.1	Сакупљање отпада
Д.3.1	Магацини
Д.4.1	Радионице за одржавање
ЕНЕРГЕТСКО ТЕХНИЧКИ ПРОСТОРИ	
Д.5.1	Топлотна подстанци
Д.5.2	Подстанци - климатизација и вентилација
Д.5.3	Електро блок
Д.5.4	Дизел агрегат
(Ђ) КОМУНИКАЦИЈЕ	
Ђ.1.1	Ветробран

Б.2.1	Ходници
Б.3.2	Степеништа
Б.4.1	Лифтови
Б.4.2	Теретни лифт
(Е) ГАРАЖА	
Е.1.1	Гаража
Е.2.1	Помоћне просторије

6. СМЕРНИЦЕ, ПРЕПОРУКЕ И ЗАХТЕВИ ЗА ИЗРАДУ КОНКУРСНИХ РАДОВА

6.1 Функционални захтеви и смернице

6.1.1 Флексибилност и модуларност дизајна

Основни захтев је да се кроз архитектонски пројекат обезбеди дугорочна флексибилност и модуларност дизајна. Очекује се да је зграда Факултета примењених уметности пројектована на такав начин да је, уз мање интервенције са преградама између просторија, могуће прилагодити и модификовати просторе намењене за поједине катедре, студијске програме и смерове. Образовање је жив и променљив процес, који се стално прилагођава развоју уметничких дисциплина, потребама друштва и међународним смерницама. Цео систем комуникација, инсталација и других услужних елемената зграде мора бити пројектован што је могуће самосталније и што је могуће опште, тако да садржајни део зграде може релативно слободно да се обрађује и прилагођава променама садржаја. Специјализовани простори који због сложених инсталација, приступа или других софтверских захтева треба да буду технички опремљени, не би требало да представљају препреку у процесу потенцијалне трансформације.

Дизајн преградних система и одвајање појединачних простора морају, упркос очекиваној флексибилности, пружати адекватну звучну и визуелну заштиту. Обим неопходних модификација треба да буде такав да се могу извршити с ограниченим финансијским средствима и сопственим ресурсима и знањем током летњег прекида процеса студија (јул, август). Елементи требају бити што је могуће више модуларни и преносиви, тако да се могу пренети из једног дела зграде у други и тамо поставити.

6.1.2 Приступачност широј јавности / Отвореност за посетиоце

Поједини делови Зграда Факултета примењених уметности требало би да буду доступни широј јавности што је више могуће. Својим имиџом, унутрашњом организацијом и спољним површинама требало би да омогући организовање редовних и допунских активности и догађаја који су такође доступни широј јавности у сврху ширења културе, промоције или маркетиншких активности. Спољни посетиоци углавном нису упознати са зградом, тако да је важно да они простори намењени широком приступу буду разумно и логично смештени.

Шири приступ је углавном намењен:

- кафеу,
- изложбено продајним просторима,
- заједничким просторима,
- просторијама у којима се организују годишње изложбе,
- повремено и радионицама на којима се поред студија спроводе и маркетиншке активности (аналогно штампање, технике дигиталне обраде материјала, ергономска лабораторија ...).

Распоред програма такође треба да узме у обзир евентуалну поделу зграде у неколико оперативно функционалних целина, које се узимају у обзир приликом организовања вечерњих догађаја.

6.1.3 Концепт простора за стварање

Зграде Факултета примењених уметности предвиђена је за подстицање креативности, како у целини, тако и као појединачни простори. То се не одвија само у специјализованим просторијама - односно студијама и радионицама, већ и у свим осталим просторијама у којима студенти бораве током дана. Кафетерија, комуникација, гардероба и други простори требало би да буду дизајнирани тако да омогуће неформалне интервјуе, размену идеја и демонстрацију рада свих одсека Факултета.

6.1.4 Презентација наставних процеса

Локација у центру града, културне установе и контакт са јавношћу омогућавају Факултету примењених уметности да директно пренесе свој рад, креативност и мисију кроз одговарајуће просторе прилагођене широј јавности. Зграда треба правилно комуницирати са околином, али мора се водити рачуна да презентација садржаја буде промишљена и контролисана. Презентација уметничких дела саставни је део

процеса учења, па је важно да се простори дефинишу тако да понуде што је могуће више отворену платформу која се може иновативно користити за презентацију.

У том смислу и приликом пројектовања новог објекта на локацији у ул Карађорђева бр 15 треба предвидети модел доступности наставног процеса и резултата рада широј јавности, кроз пројектовање изложбеног простора или кроз повремено отварање простора атељеа за посетиоце.

6.2 Технички захтеви и смернице

6.2.1 Материјализација

Нова зграда Факултета примењених уметности треба да у свој дизајн укључи грађевински материјал који је доступан на локалном тржишту материјала. У сваком случају, предност треба дати материјалима из обновљивих извора, са ниским трошковима и утицајем на животну средину услед њихове производње и деградације. Сав грађевински материјали који се користе са спољашње и директно изложене стране зграде (нпр. вертикалне површине без заштитних прекривања, водоравне површине без кровова) морају бити дизајнирани од издржљивих материјала са животним веком од 50 година без потребе за њиховим сталним одржавањем.

Конструкцијски материјали морају испуњавати услове за трајну механичку стабилност зграде.

Остали употребљени материјали, посебно они намењени за свакодневно изложене површине (подови, зидови и зидне облоге), требају бити изабрани тако да се лако одржавају и чисте (основне технике чишћења), да омогуће годишње или вишегодишње обнављање материјала (прање под притиском, брушење, пескарење, обнављање боја и нота) и делимичну замену због оштећења или хабања.

Студије укључују много механичког, ручног и креативног рада, па се очекује да ће подне и зидне површине бити подвргнуте преуређивању и могућим оштећењима (сликање на зидовима, монтажни елементи ...). Зграда би требало да буде пројектована тако да се што више елемената са свакодневним коришћењем може лако уклонити, заменити новим или обновити у некој од радионица у ФПУ или код одговарајућих занатлија. Такође је важно да се избором завршних материјала омогућава и пружа платформа за безопасно и несметано спровођење инсталација, изложби и малих модификација (постављање монтажних, па и зидних преграда, качење елемената, замрачење ...). Комплетан избор материјала и завршних обрада треба бити осмишљен на начин да наведене модификације не ометају интегритет архитектонског пројекта, већ само представљају његову креативну надоградњу.

6.2.2 Конструкција

Приликом одабира конструктивног система и структуралних материјала, треба узети у обзир очекивање да је конструкција дугорочно дизајнирана рационално и флексибилно. Рационални конструкцијски дизајн у принципу обезбеђује оптималан однос између потребних распона конструкције, коришћеног грађевинског материјала и сложености дизајна. Такође је неопходно осмислити адекватну заштиту од земљотреса на концептуалном нивоу, тј. обезбедити основну хоризонталну стабилност зграде. Свако одступање од уобичајених (мање или више рационалних) пројектних решења мора се образложити и навести на који начин различито (необично) решење доприноси побољшању дизајна и рада зграде.

Уз дугорочну флексибилност, потребно је осигурати да зграда има јасно раздвајање између примарне конструкције, која гарантује њену глобалну стабилност, и секундарних конструкцијских и преградних елемената, који се могу уклонити или заменити без утицаја на примарни грађевински систем. На овај начин је могуће дугорочно прилагодити зграду осталим програмима који неће бити познати у време изградње.

6.2.3 Смернице и препоруке за инсталације

У оквиру објекта потребно је предвидети све стандардне просторије и инсталације грејања, вентилације, водовода и канализације, електро-инсталација, телекомуникационих инсталација које овај тип објекта захтева, у складу са прописима о техничкој сигурности, противпожарној заштити и заштити човекове средине. Системе инсталација прилагодити специфичним условима радних простора.

Планирани објекат прикључити на постојећу, односно планирану јавну комуналну инфраструктурну мрежу.

Електричне инсталације

Очекивани стандард је да ће електро инсталације, поред осталих задатака, адекватно обухватити и следеће сегменте рада и управљања зградом:

променљиво осветљење које се прилагођава заузетости просторије и доступној дневној светлости; посебно треба обратити пажњу на то да се вештачка расвета правилно дизајнира тако да се може ефикасно и неприметно комбиновати са природним осветљењем (боја, оштрина и квалитет светлости треба да буду што упоредивији и неконфликтни); вештачка расвета треба да задовољи потребне услове радног процеса;

информациона подршка за управљање зградама у смислу информација, употребе енергије, коришћења простора и сигурности;

прилагодљива техничка подршка за зграду и њене механичке делове (механичке инсталације и друге уређаје) са могућношћу учења и постепеног повећања њене ефикасности у односу на променљиве услове коришћења;

број и распоред утичница у складу са радним процесом и распоредом опреме;

одговарајући капацитети за поједине радионице у складу са опремом која се користи.

Машинске инсталације

Идејно решење треба концептуално да одреди, прикаже и оправда одговарајући пројекат механичких инсталација у згради. Одлука треба да буде одређена висином основне инвестиције, трошковима годишњег одржавања и општом радном и животном удобношћу просторија.

Посебни технолошки простори - радионице у којима се користе хемикалије и друге агресивне материје - морају се одвојено вентилирати одговарајућим вентилационим системима. Такође је потребно обезбедити ефикасну вентилацију просторија са великим бројем особа.

Концепт вентилације мора бити дефинисан кроз одговарајуће резерве простора (вертикалне осовине, спуштени плафони) за евентуални развод система механичке вентилације.

6.2.4 Енергетска ефикасност

Идејно решење треба да буде осмишљено тако да у наредним корацима планирања (ПГД, ПЗИ), без утицаја на основу, фасаде и изградњу, буде могуће испунити законом прописане услове за ефикасну употребу енергије. При томе треба обратити посебну пажњу на следеће елементе који се могу препознати и приказати у идејном пројекту :

- архитектонски пројекат који омогућава употребу нискотемпературних система,
- ефикасно замрачење и контрола топлотних појачања, што истовремено омогућава коришћење природног светла и потенцијалних добитака топлоте током грејне сезоне,
- контрола прелаза конструкције кроз топлотну заштиту - минимална количина прелаза,
- експлоатацију директних извора топлоте и хладноће одговарајућим архитектонским пројектом (нпр. ноћно хлађење зграде, грејање зграде соларном енергијом током циклуса грејања, акумулација топлоте и хладноће и њихова правилна дистрибуција у целој згради),
- узимајући у обзир повећане потребе за енергетском ефикасношћу усвојене у пројектовању и управљању зградама јавног сектора.

6.2.5 Информативни дизајн

Пројектовање и коришћење нове зграде факултета треба да укључи и ефикасну ИТ подршку.

Опште информације, оријентација и информације у вези са радом зграде треба да су лако доступне и јасне како би кретање студената, наставника и спољних посетилаца било несметано.

Информације о просторној организацији прилагодити и особама са посебним потребама позиционирањем на одговарајућој висини и применом ознака Брајевим писмом и звучне сигнализације.

6.2.6 Спољно уређење

Архитектонска поставка објекта треба да је таква да су обухваћени и обликовање и синхронизовање елемената спољног уређења:

- улази и приступи за кориснике,
- прилази и комуникације за интервентна возила,
- место или постројење за одлагање отпада,
- уређење и системи одржавања отворених озелењених површина.

6.3 Економски захтеви и смернице

6.3.1 Износ инвестиције

Износ инвестиције за изградњу објекта Факултета примењене уметности дефинисан је на основу апроксимација инвестиционог пројекта и износи око 7 500 000 € без ПДВ-а.

6.3.2 Ефикасно управљање зградом

Управљање зградом укључује три основна нивоа трошкова и прилива: оперативни трошкови, трошкови одржавања и приливи из маркетиншких активности (изнајмљивање, одржавање других догађаја у просторијама зграде). Оперативни трошкови укључују процењене трошкове за вентилацију, грејање и хлађење, осветљење и чишћење. С обзиром на трошкове одржавања, процењујемо ниво очекиваних трошкова с обзиром на обим и сложеност одржавања уграђених материјала, *намештајне опреме* и механичких уређаја и технологија. Међутим, у случају прилива из тржишних активности, процењујемо да

ли зграда дозвољава несметано изнајмљивање дела својих просторија, које се у време закупа не користе за наставне активности, већ у сврху тржишног закупа.

6.3.3 Дугорочни економски утицај градње

Пројекат треба да обухвати материјале, технологије и системе који следе принципе анализе трошкова животног циклуса, што значи да се трошкови њихове уградње, одржавања и демонтаже подједнако узимају у обзир приликом њиховог избора.

6.4 Захтеви и смернице који се односе на културно и друштвено окружење

6.4.1 Укљученост Факултета примењених уметности у уметничко стваралачко окружење

Учешће институције у непосредном и ширем урбаном културном окружењу је основна мисија Факултета. Својим образовним и креативним радом, ФПУ је чврсто повезан са галеријама, информацијама, едукативним и промотивним активностима у области примењених уметности у граду, региону и земљи. Изградњом нове зграде, се још више побољшава положај ФПУ, како у симболичном тако и у стварном погледу. Поред сталног укључивања наставног особља ФПУ у тренутни друштвени и уметнички развој, такође је важно успоставити повратну везу - односно активно укључење спољних стваралаца и шире јавности у рад ФПУ. Архитектонски пројекат би требало ефикасно да подстиче, промовише и покаже такву укљученост, поред активности самог Факултета.

6.4.2 ФПУ као генератор уметничког развоја

На Факултету се развијају и промовишу нови уметнички трендови, критике и ставови кроз педагошки, ваннаставни и истраживачки уметнички рад наставника и студената (нпр. кроз мултифункционалне и галеријске просторе доступне 24 сата дневно где је могуће неформално стварање, организовање радионица и консултација). Пројекат треба да омогући да се део просторија, где се за горе наведене активности, може користити и чувати увече и ноћу одвојено од остатка Факултета.

7. ЗАКЉУЧАК

Циљ архитектонског конкурса је добијање најквалитетнијег архитектонског решења којим ће бити остварени функционални захтеви за одвијање наставног процеса у складу са савременим методама рада, и могућношћу за даљи развој и унапређење наставе. Функционалност, флексибилност и економичност основне су одлике будућег коришћења објекта.

Архитектонско решење треба да је складан део препознатљиве структуре историјско-урбане целине Косанчићевог венца. Поред постизања високог стандарда у погледу микроклиматских услова, одржавања објекта, уз што мањи CO₂ отисак изградње и употребе објекта, потребно је постићи:

- јединство архитектонског и енергетског концепта објекта као и рационалност предложеног конструктивног склопа, рационалност изградње и трошкова експлоатације објекта,
- подизање квалитета друштвеног живота студената, наставника и истраживача у оквиру објекта и непосредног окружења,
- повезаност са непосредним окружењем,
- адекватно уређење отворених и зелених површина.

8. ПРОГРАМСКИ ЕЛЕМЕНТИ И САДРЖАЈИ НОВЕ ЗГРАДЕ ФАКУЛТЕТА ПРИМЕЊЕНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

У табели су дати податци везано за број потребних просторија, потребну светлу висину и површину појединих просторија, начин опремања као и услове у погледу природног осветљења и вентилације.

Опште информације :

У табели је дата предвиђена опрема за поједине просторе у циљу појашњења начина употребе и процеса који се ту одвијају. Тај опис треба да послужи учесницима конкурса за просторну проверу током рада и није неопходно уцртати диспозицију наведене опреме у решење.

Површине просторија дате су нето и представљају минимално/оптимално потребне, могуће је имати мања одступања у површини и висини просторија.

Учесници могу, уколико је у оквиру урбанистичких услова могуће, предложити допунске просторе који доприносе функционалној организацији и квалитету наставе.

Програмски елементи и садржаји нове зграде Факултета примењених уметности у Београду

Нови објект Факултета примењених уметности састоји се од следећих програмско-функционалних целина:

- А** ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО СЛИКАРСТВО
- Б** ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО ВАЈАРСТВО
- В** ОДСЕК ПРИМЕЊЕНА ГРАФИКА
- Г** ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОСТОРИ
- Д** ТЕХНИЧКИ ПРОСТОРИ
- Ђ** КОМУНИКАЦИЈЕ
- Е** ГАРАЖА И ПОМОЋНИ ПРОСТОРИ

А ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО СЛИКАРСТВО	
А.1.1-А.1.2	радни простор сликарска класа за предмете цртања и сликања
квадратура просторије : 100m ²	
број просторија: 2	
корисници (број)	
студенти: 30	
наставници: 1 сара+1	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
неопходна веза са другим просторијама	
повезати радне просторе од А.1.1 до А.1.5 и кабинете А 2.1 А 2.2	
пожељно природно са северне стране	
потребно омогућити повезивање простора за потребе изложби – клизни делови зидова -врата	
инсталације	
-точеће место	
-грејање: адекватно са појачаним грејним телом за моделе који позирају у зимским условима	
материјализација/остало:	
<i>подијуми за постављање сликарских композиција и модела</i>	
опрема /намештај и уређаји/	
-30 штафелаја	
-30 радних ормара са оставом и радном површином од 1m ²	
-30 столица	
-30 табли 120cm x 150cm	
-блинд рамови 120cm x 150cm	
-видео-бим	
А.1.3-А.1.4	радни простор сликарске класе за предмете примењеног сликарства

квадратура просторије : 150m²	
број просторија: 2	
корисници (број)	
студенти: 30	
наставници: 3+2	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
неопходна веза са другим просторијама	
повезати радне просторе од А.1.1 до А.1.5 и кабинете А 2.1 А 2.2	
природно са северне стране	
потребно омогућити повезивање простора за потребе изложби – клизни делови зидова -врата	
инсталације:	
точеће место	
материјализација/остало:	
подијуми за сликарске поставке и позирање модела	
опрема /намештај и уређаји/	
-30 штафелаја	
-30 радних ормара са оставом и радном површином од 1m ²	
-30 столица	
-30 табли 120cm x 150cm	
-блинд рамови 120cm x 150cm	
-видео-бим	
А.1.5	радни простор сликарске класе за мастер студије
квадратура просторије : 100m²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 15	
наставници: 3+2	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
неопходна веза са другим просторијама	
повезати радне просторе од А.1.1 до А.1.5 и кабинете А 2.1 А 2.2	
- природно са северне стране	
-вештачко осветљење прилагођено радним потребама	
инсталације:	
-точеће место	
опрема /намештај и уређаји/	
-15 штафелаја	
-15 радних ормара са оставом и радном површином од 1m ²	
-30 комада блинд рамова 120cm x 150cm	
А.1.6-А.1.7	радни простор за предмет графика на примењеном сликарству, конзервацији и вајарству
квадратура просторије : 100m²	
број просторија: 2	
неопходна веза са другим просторијама	
-у близини или у склопу осталих графичких радионица	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 1+1	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
посебни захтеви	
-природно осветљење	
-квалитетно вештачко осветљење	
-потребно омогућити повезивање ова два простора за потребе изложби – клизни делови зидова -врата	
опрема /намештај и уређаји/	
-20 радних површина	
А.1.8	Ецерај за предмет графика на примењеном сликарству, конзервацији и вајарству
квадратура просторије : 15m²	

број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-уз радне просторе за предмет графика на примењеном сликарству, конзервацији и вајарству	
чиста спратна висина: 3,5 m	
A.1.9	радни простор сала за анатомско цртање и акт
- сала: 100m ²	
- помоћна просторија: 20m ²	
квadrатура просторије : 120m²	
број просторија: 1	
студенти:	
наставници: 4+2	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
опрема /намештај и уређаји/	
сала:	
-радне површине са степенастим клупама у 5 редова у полукругу или у потпуном кругу око ротирајућег постаментa за модела	
помоћна просторија:	
-за потребне реквизите и учила за наставу са простором за вишедеценијске збирке радова	
A.1.10	сликарска радионица за потребе студената виших година студија и мастер студија
- сала: 100m ²	
- помоћна просторија: 20m ² /материјали и депо за завршне радове/	
квadrатура просторије : 120m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
- пожељно у приземљу	
- у близини вајарских радионица	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 3+1	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
посебни захтеви	
-природно осветљење	
-квалитетно вештачко осветљење	
инсталације:	
-точеће место	
-електроинсталације појачане снаге због коришћења алата	
опрема /намештај и уређаји/	
-радне површине (хоризонталне и вертикалне) за зидне сликарске технике за 20 студената	
-сто за сарадника	
-рачунар	
-пројекциони сет	
A.1.11	сликарска радионица за потребе основа примењеног и основа зидног сликарства и конзервације и рестаурације
- сала: 100m ²	
- помоћна просторија: 20m ²	
квadrатура просторије : 120m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
- у близини сликарске радионице за потребе студената виших година студија и мастер студија (A.1.10)	
- у близини вајарских радионица	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 3+1	
чиста спратна висина: 3.5m -4.5m	
посебни захтеви	
-природно осветљење	
-квалитетно вештачко осветљење	
инсталације:	
-електроинсталације појачане снаге због коришћења алата	

опрема /намештај и уређаји/	
-радне површине за 20 студената -сто са столицом за сарадника -рачунар	
A.1.12	сликарска радионица за фузију стакло и витраж
квадратура просторије : 50m ²	
број просторија : 1	
неопходна веза са другим просторијама	
- у близини (у склопу) сликарских радионица A.1.10 и A.1.11	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 3+1	
чиста спратна висина : 3.5m -4.5m	
посебни захтеви	
-природно осветљење -квалитетно вештачко осветљење	
инсталације:	
-електроинсталације до 24Kv због електро пећи за фузију	
опрема /намештај и уређаји/	
-радне површине за 20 студената	
A.1.13-A.1.14	радионица атеље за потребе предмета сликарске технике
- атеље: 100m ² - депо: 10m ² - специјални простор за позлатарски процес и процес заштите завршним лаковима и премазима: 20m ²	
квадратура просторије : 130m ²	
број просторија : 2	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 2+1	
чиста спратна висина : 3.5m -4.5m	
посебни захтеви	
-природно осветљење -квалитетно вештачко осветљење	
опрема /намештај и уређаји/	
-радне површине за 20 студената	
A.2.1	Кабинет за потребе предмета цртања и сликања
у оквиру кабинета одвојити оставу за потребне сликарске раквизите и мали депо за радове студената	
квадратура просторије : 30m ²	
број просторија : 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-у близини радног простора сликарске класе за предмете цртања и сликања (A.1.1, A.1.2)	
корисници (број)	
наставници: 1+1	
чиста спратна висина : 3.0 -3.5m	
опрема /намештај и уређаји/	
-2 радна стола -2 радне столице -2 столице за консултације -2 рачунара -полица за библиотеку	
A.2.2	Кабинет за потребе професора примењеног сликарства за основне и мастер студије
опис активности	
-у оквиру кабинета одвојити оставу за раквизите потребне у настави и мали депо за радове студената	
квадратура просторије : 30m ²	
број просторија : 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-у близини радног простора сликарске класе за предмете примењеног сликарства и мастер студија (A.1.3, A.1.4, A.1.5)	

корисници (број)	
студенти: /	
наставници: 3+2	
чиста спратна висина: 3.0-3.5m	
посебни захтеви	
<u>осветљај:</u>	
опрема /намештај и уређаји/	
-3 радна стола	
-3 радне столице	
-3 рачунара	
-полица за библиотеку	
A.2.3-A.2.4	Кабинет за предмет анатомско цртање и акт
квдратура просторије : 30m ²	
број просторија: 2	
неопходна веза са другим просторијама	
-у непосредној близини или склопу са салом за анатомско цртање (A.1.9)	
корисници (број)	
наставници: 4+2	
чиста спратна висина: 3.0-3.5 m	
опрема /намештај и уређаји/	
-3 радна стола	
-3 радне столице	
-3 рачунара	
-полица за библиотеку	
-фонд радова	
A.2.5	Кабинет за професоре сликарских техника
квдратура просторије : 30m ²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-поред радионице атељеа за потребе предмета сликарске технике (A.1.13, A.1.14)	
корисници (број) наставници: 2+1	
чиста спратна висина: 3.0-3.5 m	
опрема /намештај и уређаји/	
-3 радна стола	
-3 радне столице	
-3 рачунара	
-полица за библиотеку	
Б ОДСЕК ПРИМЕЊЕНО ВАЈАРСТВО	
Б.1.1	класа за вајање 1
квдратура просторије : 130m ²	
- радни простор: 100m ²	
- помоћна просторија: 30m ²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама веза са класом за вајање 2	
корисници (број) студенти: 20 наставници: 1	
чиста спратна висина: 4,5m (помоћна просторија може бити нижа)	
посебни захтеви	
- добро природно осветљење	
инсталације:	
-лавабо са топлом водом	
-грејање: добро	
материјализација/остало:	
без носећих зидова и стубова у радном простору	
опрема /намештај и уређаји/	
радни простор:	
-20 вајарских штафелаја	
-20 ормарића за одлагање студентских ствари	

-2 подијума за позирање димензија 1,4m ² -2 подијума за позирање димензија 0.8m ² -20 постамената помоћна просторија: -30 ком гериста вајарских за портрет -20 ком гериста вајарских за мали акт -20 кпм гериста вајарских за средњи акт -30 постамената	
Б.1.2	класа за вајање 2
радни простор: 100m ² помоћна просторија: 40m ² квдратура просторије : 140m² број просторија: 1 неопходна веза са другим просторијама веза са класом за вајање 1 корисници (број) студенти: 20 наставници: 1 чиста спратна висина: 4,5m (помоћна просторија може бити нижа) посебни захтеви одговарајуће природно осветљење инсталације: -лавабо са топлом водом -грејање: добро материјализација/остало: без носећих зидова и стубова у радном простору опрема /намештај и уређаји/ радни простор: -20 вајарских штафелаја -20 ормарића за одлагање студентских ствари -2 подијума за позирање димензија 1,4m ² -2 подијума за позирање димензија 0.8m ² -20 постамената помоћна просторија: -машина за млевење глине -30 гериста вајарских за портрет -20 гериста вајарских за средњи акт -10 гериста вајарских за велики акт	
Б.1.3	класа за вајање 3
- радни простор: 100m ² - помоћна просторија: 30m ² квдратура просторије : 130m² број просторија: 1 корисници (број) студенти: 20 наставници: 2 чиста спратна висина: 4,5m (помоћна просторија може бити нижа) посебни захтеви добро природно осветљење инсталације: -точеће место -грејање: добро материјализација/остало: без носећих зидова и стубова у радном простору опрема /намештај и уређаји/ -20 вајарских штафелаја -20 ормарића за одлагање студентских ствари -20 постамената -15 радних столова -15 столица	
Б.1.4	класа за вајање 4
- радни простор: 100m ²	

- помоћна просторија: 30m ²	
квадратура просторије : 130m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:2	
чиста спратна висина: 4,5m (помоћна просторија може бити нижа)	
посебни захтеви	
- добро природно осветљење	
инсталације:	
-точеће место	
-грејање: добро	
материјализација/остало:	
<i>без носећих зидова и стубова у радном простору</i>	
опрема /намештај и уређаји/	
-20 вајарских штафелаја	
-20 ормарића за одлагање студентских ствари	
-20 постамената	
-15 радних столова	
-15 столица	
Б.1.5	класа за вајање 5
- радни простор: 100m ²	
- помоћна просторија: 30m ²	
квадратура просторије : 130m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 1	
чиста спратна висина: 6.0 m (помоћна просторија може бити нижа)	
посебни захтеви	
- добро природно осветљење	
инсталације:	
-лавабо са топлем водом	
материјализација/остало:	
<i>без носећих зидова и стубова у радном простору</i>	
опрема /намештај и уређаји/	
-20 вајарских штафелаја	
-20 ормарића за одлагање студентских ствари	
-20 постамената	
-15 радних столова	
-15 столица	
Б.1.6	класа за основе вајање
- радни простор: 100m ²	
- помоћна просторија: 40m ²	
квадратура просторије : 140m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 2+1	
чиста спратна висина: 4,5m (помоћна просторија може бити нижа)	
посебни захтеви	
- добро природно осветљење	
инсталације:	
-лавабо са топлем водом	
материјализација/остало:	
<i>без носећих зидова и стубова у радном простору</i>	
опрема /намештај и уређаји/	

радни простор:
 -25 вајарских штафелаја
 -20 ормарића за одлагање студентских ствари
 -20 радних столова
 -20 столица
 помоћна просторија:
 -машина за млевење глине
 -20 постамената

Б.1.7 **учионица - атеље за цртање**

квадратура просторије : 100m²

број просторија: 1

неопходна веза са другим просторијама

корисници (број)

студенти: 20

наставници: 1

чиста спратна висина: 4,5m

посебни захтеви

- природно осветљење: више прозора лоцираних само ка северу
 -вештачко осветљење: покривање целокупне просторије са плафона + два рефлектора са сталцима

инсталације:

-точеће место

-више утичница

-грејање: адекватно са појачаним грејним телом за моделе који позирају у зимским условима

материјализација/остало:

-без носећих зидова и стубова у радном простору

-зидови се по потреби користе за качење радова

опрема /намештај и уређаји/

-15 сликарских штафелаја

-15 табли од медијапана димензија 70cm x 100cm

-15 кајл рамова од чамовине димензија 100cm x 150cm

-15 кајл рамова од чамовине димензија 140cm x 210cm

-15 ормарића за одлагање студентских ствари

-20 столица

-дводелни параван димензија 70cm x 200cm

-подијум за позирање димензија 160cm x 200cm x 40cm

-душек димензија 100cm x 200cm x 15cm

-пројектор и држач за пројектор

-модел костура - скелет човека на постолу

Б.1.8 **учионица - атеље за сликање**

квадратура просторије : 100m²

број просторија: 1

корисници (број)

студенти: 20

наставници: 1

чиста спратна висина: 4,5m

посебни захтеви

- природно осветљење: више прозора лоцираних само ка северу
 -вештачко осветљење: покривање целокупне просторије са плафона + два рефлектора са сталцима

инсталације:

-точеће место

-више утичница

-грејање: адекватно са појачаним грејним телом за моделе који позирају у зимским условима

материјализација/остало:

-без носећих зидова и стубова у радном простору

-зидови се по потреби користе за качење радова

опрема /намештај и уређаји/

-15 сликарских штафелаја

-15 кајл рамова од чамовине димензија 70cm x 100cm

<ul style="list-style-type: none"> -15 кајл рамова од чамовине димензија 100cm x 150cm -15 ормарића за одлагање студентских ствари -15 касета за одлагање материјала и рад студената -20 столица -дводелни параван димензија 70cm x 200cm -подијум за позирање димензија 160cm x 200cm x 40cm -душек димензија 100cm x 200cm x 15cm -пројектор и држач за пројектор -модел са системом мускулатуре човека на постољу 	
Б.1.9	помоћна просторија за потребе цртања и сликања
опис активности	
-служи за остављање потребног реквизитаријума, штафелаја, рамова, папира, радова, рачунара, додатне расвете и свега што се користи у циљу извођења наставе	
квдратура просторије : 30m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
- директна веза са атељеима Б.1.7 и Б.1.8	
-има независан улаз	
чиста спратна висина: 3.0 m	
посебни захтеви	
-природна вентилација (прозори)	
опрема /намештај и уређаји/	
-ормари	
-метални орман са фиокама за цртеже	
-организоване полице	
-сто	
-2 столице	
-троделне мердевине	
-рачунар (лаптоп)	
-штампач	
Б.1.10	радионица за камен
квдратура просторије : 100m²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 1	
чиста спратна висина: 6.0m	
посебни захтеви	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
инсталације:	
-лавабо са топлом водом	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (за камену прашину)	
-грејање	
материјализација/остало:	
-могућност мост дизалице за терет	
опрема /намештај и уређаји/	
-15 штафелаја за реализацију скулптура у камену 60cm x 60cm x 90cm	
-3 ормана за алат димензија 200cm x 60cm x 200cm	
-металне полице за одлагање скулптура од камена (дужином једног зида)	
-прохромска када за фину обраду скулптура	
Б.1.11	помоћна просторија за камен
квдратура просторије : 30m²	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: оријентационо 4.5 m	
посебни захтеви	

-улаз од споља ванстандардних димензија 3x3м	
опрема /намештај и уређаји/	
-стабилна двострана брусилица	
-сто са стегом	
/материјал од различитих врста камена/	
Б.1.12	ливница за метал
квадратура просторије : 50m²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 1	
чиста спратна висина: 6.0m	
посебни захтеви	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
инсталације:	
-точеће место	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због металне прашине и испарења гасова)	
опрема /намештај и уређаји/	
-2 радна стола димензија 300cm x 100cm	
-1 радни сто димензија 150cm x 100cm	
-5 столица	
-5 ормана за алат	
-прохромска када димензија 200cm x 100cm	
-полице за материјал	
Б.1.13	радионица за грубу обраду за метал
квадратура просторије : 50m²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:	
чиста спратна висина: 4.5 m	
посебни захтеви	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
инсталације:	
-точеће место	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због металне прашине)	
опрема /намештај и уређаји/	
-2 радна стола димензија 300cm x 100cm	
-1 радни сто димензија 150cm x 100cm	
-5 столица	
-5 ормана за алат	
-полице за материјал	
Б.1.14	радионица за накит
квадратура просторије : 50m²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:	
чиста спратна висина: 4.5 m	
инсталације:	
-точеће место	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због металне прашине)	
опрема /намештај и уређаји/	
-7 јувелирских радних столова димензија 100cm x 60cm	
-1 радни сто димензија 150cm x 100cm	
-1 радни сто димензија 400cm x 800cm	

-10 столица -5 ормана за алат -прохромска када димензија 150cm x 80cm -сеф за чување материјала и накита	
Б.1.15	помоћна просторија за метал
опис активности	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
квдратура просторије : 30m ²	
број просторија : 1	
корисници (број)	
студенти:	
наставници:	
чиста спратна висина : оријентационо 4 .5m	
посебни захтеви	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
опрема /намештај и уређаји/	
-полице за складиштење материјала	
-носач за металне лимове	
-ватростални ормар димензија 200cm x 150cm x 50cm	
Б.1.16	радионица за грубу обраду дрвета
квдратура просторије : 50m ²	
број просторија : 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 0+1	
чиста спратна висина : 4.5 m	
посебни захтеви	
-улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
инсталације :	
-точеће место	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због прашине)	
материјализација/остало :	
-адекватна подна облога	
опрема /намештај и уређаји/	
-зидне полице за одлагање материјала (дужином једног слободног зида)	
-1 радни сто за грубу обраду дрвета димензија 300cm x 150cm	
Б.1.17	радионица за фину обраду дрвета
квдратура просторије : 80m ²	
број просторија : 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:	
чиста спратна висина : 4.5 m	
посебни захтеви	
улаз од споља ванстандардних димензија 3m x 3m	
инсталације :	
-точеће место	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због прашине)	
материјализација/остало :	
-адекватна подна облога	
опрема /намештај и уређаји/	
-5 столарских тезги	
-5 радних столова димензија 120cm x 100cm	
-5 радних површина за грубу обраду површине 2m ²	
-5 радних простора за машине површине 2m ²	
-ормани за алат	

-полице за одлагање радова дужином зида	
Б.1.18	радионица за гипс
квадратура просторије : 100m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници: 0+1	
чиста спратна висина: 4.5 m	
инсталације:	
-точеће место	
-појачана вентилација (због прашине)	
материјализација/остало:	
-адекватна подна облога (лака за чишћење / непорозна)	
опрема /намештај и уређаји/	
-3 радна стола димензија 350cm x 100cm	
-1 прохромска када за прање калупа 200cm x 85cm	
-2 ормана за алат димензија 200cm x 150cm x 60cm	
-зидне полице за одлагање радова (дужином два зида) дубине 50cm	
Б.1.19	помоћна просторија за гипс
квадратура просторије : 30m ²	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 3 .5m	
опрема /намештај и уређаји/	
-полице за одлагање материјала	
Б.1.20	просторија за компресор
квадратура просторије : 16m ²	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 3.5 m	
Б.1.21	просторија за велику керамичку пећ
квадратура просторије : 10m ²	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 3.5 m	
инсталације:	
-појачане електроинсталације	
-појачана вентилација (због прашине)	
Б.1.22	депо за одлагање скулптура (колекција)
квадратура просторије : 70m ²	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 4.5 m	
опрема /намештај и уређаји/	
- полице за складиштење скулптура	
Б.2.1	кабинет
квадратура просторије : 40m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
наставници:	
чиста спратна висина: 3 m	
опрема /намештај и уређаји/	

-1 радни сто за састанке димензија 300cm x 200cm -15 столица -3 компјутерска радна стола димензија 140cm x 80cm -12 ормарића -полице за излагање репрезентативних радова -орман за библиотечки фонд -видео-бим са пројекционим платном	
Б.3.1	простор за рад на отвореном
квадратура просторије : 50m ²	
број просторија: 1	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:	
материјализација/остало:	
надстрешница	
опрема /намештај и уређаји/	
-кавез за аутогене боце	
В ОДСЕК ПРИМЕЊЕНА ГРАФИКА	
В.1.1-В.1.3	радионица и учионица за штампу
опис активности	
- просторија за теоретска предавања, рад на предлошцима, извођење сувих поступака и штампу	
квадратура просторије : 150m ²	
број просторија: 3	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату и у близини ецераја и кабинета наставника	
корисници (број)	
студенти: 20	
наставници:	
чиста спратна висина: 3,5 m	
посебни захтеви	
- двокрилна широка врата за лак унос тешких машина	
- оставити простор за набавку нових преса	
- природно осветљење: добар извор	
- вештачко осветљење: добро	
инсталације:	
-точеће место	
-минимум 8 утичница (да нису све на истом зиду)	
-извод у плафону за видео-бим	
-добар систем за вентилацију	
материјализација/остало:	
-подови постојани и отпорни на физичка оштећења и чишћење агресивним хемикалијама (нпр. под обложен плочицама, индустријски, гумирани)	
опрема /намештај и уређаји/	
-20 столова димензија 160cm x 80cm (лично радно место за студента - раван стабилан сто са ојачаном водоотпорном површином нпр. пресвучен или направљен од метала -омогућава одлагање радног материјала и прибора)	
-20 столица	
-20 ормарића (касета) за одлагање разређивача, уља, ваљкова итд. димензија 35cm x 45cm x 150cm (ШхДхВ)	
-минимум 2 пресе за штампу	
-2 ормана за одлагање штампарских боја димензија 120cm x 40cm x 80cm (ШхДхВ)	
-2 сушилице за отиске димензија 120cm x 90cm x 200cm (ШхДхВ)	
-пекач за колофонијум	
-слободна радна површина или засебни сто за наношење колофонијума	
-слободна радна површина или засебни сто за сушење папира	

<ul style="list-style-type: none"> -1 класична табла зелена димензија 180cm x 120cm -видео-бим са рачунаром -чивилуци за одлагање гардеробе -2 чесме и озидане каде у низу обложене керамичким плочицама димензија 90cm x 120cm x 30cm (ШxДxВ) -1 чесма за прање плоча, алата, руку и потапање папира димензија 90cm x 60cm x 30cm (ШxДxВ) -шине и системи за качење студентских радова формата 70cm x 100cm -пакет за прву помоћ -ватрогасни апарат 	
V.1.4-V.1.7	радионица и атеље за штампу
квдратура просторије : 120m²	
број просторија: 4	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату и у близини ецераја и кабинета наставника	
корисници (број)	
студенти: 10	
наставници:	
чиста спратна висина: 3.5m	
посебни захтеви	
-двокрилна широка врата за лак унос тешких машина	
-оставити простор за набавку нових преса	
-просторија са покретним паноима или 2 везане просторије	
-природно осветљење: добар извор	
-вештачко осветљење: добро	
инсталације:	
-точеће место	
-минимум 8 утичница (да нису све на истом зиду)	
-извод у плафону за видео-бим	
-добар систем за вентилацију	
материјализација/остало:	
-подови постојани и отпорни на физичка оштећења и чишћење агресивним хемикалијама (нпр. под обложен плочицама, индустријски, гумирани)	
опрема /намештај и уређаји/	
-10 столова са фиокаром (лично радно место за студента - раван стабилан сто са ојачаном водоотпорном површином нпр.)	
-10 столица	
-10 ормарића (касета) за одлагање разређивача, уља, ваљкова итд. димензија 35cm x 45cm x 150cm (ШxДxВ)	
-минимум 2 пресе за штампу	
-1 ормана за одлагање штампарских боја димензија 120cm x 40cm x 80cm (ШxДxВ)	
-1 сушилица за отиске димензија 120cm x 90cm x 200cm (ШxДxВ)	
-пекач за колофонијум	
-слободна радна површина или засебни сто за доношење колофонијума	
-слободна радна површина или засебни сто за сушење папира	
-2 чесме и озидане каде у низу обложене керамичким плочицама димензија 90cm x 120cm x 30cm (ШxДxВ)	
-1 чесма за прање плоча, алата, руку и потапање папира димензија 90cm x 60cm x 30cm (ШxДxВ)	
-полице за одлагање папира 125cm x 90cm	
-чивилуци за одлагање гардеробе	
-шине и системи за качење студентских радова формата 70cm x 100cm	
-пакет за прву помоћ	
-ватрогасни апарат	
V.1.8	радионица за литографију
квдратура просторије : 80m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату и у близини наставничких кабинета	
корисници (број)	
студенти: 10	
наставници:	
чиста спратна висина: 3.5m	
посебни захтеви	

-двокрилна широка врата за лак унос тешких машина	
инсталације:	
-точеће место	
-минимум 4 утичница (да нису све на истом зиду)	
-добар систем за вентилацију + додатна вентилација	
материјализација/остало:	
-подови постојани и отпорни на физичка оштећења и чишћење агресивним хемикалијама	
опрема /намештај и уређаји/	
-5 столова димензија 160cm x 80cm са фиокаром (лично радно место за студента - раван стабилан сто са ојачаном водоотпорном радном површином, подесиве висине)	
-5 столица	
-минимум 2 пресе за штампу	
-1 ормана за одлагање штампарских боја димензија 120cm x 40cm x 80cm (ШхДхВ)	
-1 сушилица за отиске димензија 120cm x 90cm x 200cm (ШхДхВ)	
-засебна радна површина димензија 180cm x 120cm	
-слободна радна површина или засебни сто предвиђен за сушење папира	
-2 чесме и озидане каде у низу обложене керамичким плочицама димензија 90cm x 120cm x 30cm (ШхДхВ)	
-1 чесма за прање плоча, алата, руку и потапање папира димензија 90cm x 60cm x 30cm (ШхДхВ)	
-ојачана полица са преградама за одлагање литографског камења 95cm x 100cm x 100cm	
-1 класична зелена табла димензија 180cm x 120cm	
-чивилуци за одлагање гардеробе	
-шине и системи за качење студентских радова формата 70cm x 100cm	
-канта од 50kg песка	
В.1.9-В.1.11	ецерај
квдратура просторије : 40m²	
број просторија: 3	
неопходна веза са другим просторијама	
у близини учионица, атељеа и радионица за штампу	
- у близини излаза у случају опасности	
чиста спратна висина: 3.5m	
инсталације:	
-точеће место	
-додатна јака вентилација (рад са киселинама) + додатни аспиратор изнад самих кадица у којима је киселина	
материјализација/остало:	
-зидови и подови заштићени плочицама како би се олакшало чишћење и спречила корозија	
-део уз зид обложен плочицама за одлагање буради са киселином 400cm x 300cm x 100cm (ШхДхВ)	
опрема /намештај и уређаји/	
-2 чесме и озидане каде у низу обложене керамичким плочицама димензија 80cm x 100cm x 30cm (ШхДхВ) за прање плоча (са широким одводом)	
-широке радне површине на којима стоје каде за киселину (са простором за убацивање још кадица ако се јави потреба за тим)	
-3 каде за киселину димензија 120cm x 80cm x 13cm (ШхДхВ)	
-равна површина за мање каде које се користе за различите намене	
-2 кадице за различите потребе димензија 90cm x 70cm x 13cm (ШхДхВ)	
-пакет прве помоћи	
В.1.12	радионица за сито
квдратура просторије : 80m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату и у близини учионица, атељеа и радионица за штампу	
корисници (број)	
студенти: 30	
наставници:	
чиста спратна висина: 3.5m	
посебни захтеви	
-у оквиру радионице предвидети мању просторија без светла за осветљавање сита (са хармоника вратима)	
инсталације:	

<p>-точеће место</p> <p>-минимум 4 утучнице распоређене по просторији</p> <p>-добра вентилација</p>	
материјализација/остало:	
-зидови и подови заштићени плочицама	
опрема /намештај и уређаји/	
<p>-чесма и озидана када за прање сита димензија 100см x 120см x 30см (ШхДхВ) (са одводом на поду и испод каде)</p> <p>-сто за осветљавање димензија 120см x 90см x 130см (ШхДхВ)</p> <p>-сто за развијање димензија 120см x 90см x 130см (ШхДхВ)</p> <p>-2 стола за штампу димензија 120см x 90см x 130см (ШхДхВ)</p> <p>-компресор и пиштољ за прање сита</p> <p>-сушилица за отиске 120см x 90см x 200см (ШхДхВ)</p> <p>-фрижидер за чување боја</p> <p>-орман за одлагање димензија 120см x 40см x 200см (ШхДхВ)</p> <p>-аутоматска машина за штампу димензија 120см x 150см x 140см (ШхДхВ)</p> <p>-чивилуци за одлагање гардеробе</p> <p>-пакет прве помоћи</p>	
V.1.13	помоћна просторија / остава
квадратура просторије : 30m ²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату у близини теретног лифта	
чиста спратна висина: 3.0 -3.5 m	
материјализација/остало:	
<p>-ојачан под отпоран на физичка оштећења</p> <p>-сува просторија</p>	
опрема /намештај и уређаји/	
<p>-2 шине на зиду које држе ролне линолеума (лако одмотавање и сечење) димензија 200см x 40см x 40см (ШхДхВ)</p> <p>-3 дрвена сандука за складиштење цинканих, бакарних и алуминијумских плоча 220см x 120см</p> <p>-2 дрвена сандука за стакла и рамове 120см x 80см</p> <p>-полица са преградама за одлагање боја и разређивача од пода до плафона дубине 50см</p>	
V.2.1-V.2.3	кабинет предметних наставника
квадратура просторије : 30m ²	
број просторија: 3	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату	
корисници (број)	
наставници: 1+0	
чиста спратна висина: 3.0-3.5 m	
инсталације:	
<p>-точеће место</p> <p>- минимум 2 утичнице</p>	
опрема /намештај и уређаји/	
<p>-1 радно сто димензија 160см x 80см</p> <p>-1 радна фотеља</p> <p>-2 столице</p> <p>-1 полица за одлагање отисака са преградама 90см x 120см x 80см (ШхДхВ)</p> <p>-полица за књиге</p> <p>-рачунар</p> <p>-8 фиокара за архивирање студентских радова димензија 120см x 90см x 50см (ШхДхВ)</p> <p>-додатни фиокар за одлагање ствари димензија 45см x 50см x 60см (ШхДхВ)</p> <p>-шине и системи за качење студентских радова формата 70см x 100см</p> <p>-чивилук за одлагање гардеробе</p> <p>-пакет прве помоћи</p>	
V.2.4	кабинет

	сарадника
квадратура просторије : 40m²	
број просторија: 1	
неопходна веза са другим просторијама	
-на истом спрату	
корисници (број)	
наставници: 3	
чиста спратна висина: 3.0-3.5 m	
инсталације:	
- минимум 2 утичнице	
опрема /намештај и уређаји/	
-3 радна стола са фиокама које се закључавају	
-3 радне фотеље	
-3 столице	
-1 орман за одлагање материјала и алата оквирних димензија 140cm x 100cm x 200cm (ШхДхВ)	
-3 додатна фиокара за одлагање ствари димензија 45cm x 50cm x 60cm (ШхДхВ)	
-шине и системи за качење студентских радова формата 70cm x 100cm	
-чивилук за одлагање гардеробе	
-пакет прве помоћи	
-апарат за гашење пожара	
Г ЗАЈЕДНИЧКИ ПРОСТОРИ	
ИЗЛОЖБЕНИ ПРОСТОРИ	
Г.1.1	историјско одељење просторија за старе пресе у власништву факултета (експонати који су и даље у функцији)
квадратура просторије :	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 4.5 m	
посебни захтеви	
-двокрилна широка врата за лак унос тешких машина	
-добро осветљење	
инсталације:	
-минимум 4 електроутичнице	
опрема /намештај и уређаји/	
-шине или други системи за качење паноа са информацијама о експонатима, историјату	
-рамови за фотографије досадашњих професора	
-полица за књиге са кључем	
-стаклена витрина за ситније експонате са кључем	
-одвојени фиокар са кључем	
Г.1.2	изложбени простор *за излагање студентских радова могу се користити проширени ходници, атријум и сл.
квадратура просторије : у складу са просторним концептом конкурсног решења учесници предлажу позицију и концепт изложбеног простора , по могућству доступан споља. За потребе годишњих изложби омогућити међусобно повезивање радних простора –атељеа	
број просторија: 1	
чиста спратна висина: 4.5 m	
посебни захтеви	
-додатно осветљење	
опрема /намештај и уређаји/	
- шине и системи за качење студентских радова	
Г.1.3	вишенаменски простор – сала за предавања *оријентациони број 100 -150 слушалаца
квадратура просторије : у складу са просторним концептом конкурсног решења учесници предлажу позицију и концепт сале за предавања , по могућству у близини изложбеног простора и доступно повремено за јавна предавања .	
број просторија: 1	

чиста спратна висина: оријентационо 4.5 m	
посебни захтеви	
Пожељно природно осветљење и вентилација	
опрема /намештај и уређаји/	
-опрема за пројекције	
IT	
Г.2.1	сервер соба
помоћне просторије	
Г.3.1	копирница
Г.3.2	кафе у складу са просторним концептом конкурсног решења учесници предлажу позицију и концепт кафеа за потребе студената али и за комуникацију споља
Г.3.3	санитарне просторије*** санитарне просторије предвидети и за студенте и за професоре у складу са просторним концептом и потребним капацитетима
Г.3.4	гардероба -у склопу вајарских радионица предвидети гардеробе са тушевима за студенте и професоре
Г.3.5	архива у складу са просторним могућностима
Г.3.6	оставе у складу са просторним могућностима
Санитарни простори у објекти обухватају просторе за студенте , наставнике, евентуално посетиоце и оне посебне, тушеве у склопу гардероба вајарског атељеа . Групне санитарне просторије - однос мушких и женских тоалетних капацитета је пола-пола. Укупан капацитет тоалетних пунктова се, пропорционално распоређује по етажама, односно у складу са концептом. Предложити концепт гардероба за студенте .	
Д ТЕХНИЧКИ ПРОСТОРИ	
Д.1.1	сервис за хигијенско одржавање објекта предвидети просторије за помоћно особље
Д.2.1	сакупљање отпада у зони доступној комуналним возилима
Д.3.1	магацини
Д.4.1	радионице за одржавање
Д.5.1	топлотна подстанца 1
Д.5.2	подстанца – климатизација и вентилација 1
Д.5.3	електро блок 1
Ови простори обухватају техничке просторе инсталационих система грејања, климатизације, енергетске целине, обезбеђења простора, техничке комуникације, економске приступе, магацине опреме и евакуационе траке. Систем климатизације треба да има могућност да се климатизација селективно укључује/искључује за поједине делове зграде. Уколико инвестиција дозволи догревање и клађење унутрашњих простора комплекса на геотермалну енергију, поред велике финансијске уштеде у експлоатацији објекта и површина дела техничких простора за грејање и климатизацију биће знатно смањена. Треба имати у виду да ће највећи део садржаја објекта бити опремљен техником за видео надзор. Препорука да се највећи део потребних техничких просторија смешта у подземним етажама.	
Ђ КОМУНИКАЦИЈЕ	
Ђ.1.1	Ветробран , улазна зона у складу са просторним концептом
Ђ.2.1	ходници у складу са просторним концептом пожељно природно осветљење и вентилација
Ђ.3.1	степеништа

	у складу са просторним концептом пожељно природно осветљење и вентилација
Б.4.1	лифтови у складу са просторним концептом
Б.4.2	теретни лифт у вези са просторима за доставу
Површину пратећих простора са комуникацијама оптимизовати у зависности од међусобног положаја атељеа и осталих помоћних простора. Дати могућност вишенаменског коришћења зона комуникације . Додатком на нето површину обухваћене су површине вертикалних (степеништа, лифтови) и хоризонталних комуникација, инсталација и зидова, што претпоставља програмску бруто површину.	
Е ГАРАЖА	
Е.1.1	гаража
Е.2.1	помоћне просторије
могућност допреме тежих материјала теретним возилима	

Слика 42 - Фото архив ФПУ

9. ПРАВИЛА КОНКУРСА

9.1 УСЛОВИ ЗА УЧЕШЋЕ НА КОНКУРСУ

Право учешћа на конкурс у својству аутора има једно или више стручних физичких лица са стеченом високом стручном спремом из области архитектуре без обзира на њихову територијалну припадност и њихове личне особине уз услов учешћа да барем један од аутора конкурсног рада поседује одговарајућу лиценцу за израду техничке документације за област архитектуре . Остали аутори у тиму могу бити архитекти , урбанисти, дипломирани инжењери архитектуре, мастер архитектуре или студенти архитектуре.

Учесници конкурса могу за израду конкурсног рада ангажовати и друге стручњаке специјалисте у појединим областима (сараднике и консултанте), али се они не сматрају ауторима конкурсног рада. Сваки од учесника, појединац или група, има право учешћа на овом Конкурсу само са једним радом.

Особе које су учествовале у изради једног од конкурсних радова овог Конкурса као сарадници или консултанци не могу предати конкурсни рад самостално.

Страни учесници могу бити аутори или чланови ауторских тимова уколико испуњавају професионалне квалификације , имају високу стручну спрему из области архитектуре , уз услов да бар један члан тима поседује одговарајућу лиценцу издату у складу са правилима које одређује Инжењерска комора Србије а у складу са чланом 162а Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр.72/2009, 81/2009-испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019-др. закон, 9/2020 и 52/2021).

Учесник на конкурс не може бити лице које је непосредно ангажовано на припреми и спровођењу или жирирању Конкурса, односно уколико је у сродству или непосредно сарађује са истим, као ни лице које је у управи или је запослено код органа који расписује Конкурс.

Сваки од учесника конкурса било појединац или група, има право учествовања на овом конкурс само с једним радом и у оквиру само једног тима.

Обавезни услови за учешће на конкурс:

- Конкурсни рад мора бити достављен на време и на начин утврђен расписом конкурса.
- Конкурсни рад мора бити израђен на начин техничко-обликовне обраде и садржати све делове одређене расписом конкурса.

9.2 УСЛОВИ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ КОНКУРСА

Конкурс се расписује у складу са *Правилником о начину и поступку за расписивање и спровођење урбанистичко-архитектонског конкурса* ("Службени гласник РС" бр. 31/2015).

Сваки учесник конкурса који је преузео конкурсну документацију стиче право учешћа на конкурс.

Предајом рада сваки учесник прихвата пропозиције овог конкурса.

9.3 САДРЖАЈ КОНКУРСНОГ РАДА

Учесници су обавезни да конкурсни рад предају у електронској форми, а детаљна упутства за именовање докумената и начин означавања конкурсних прилога, дата су у поглављу 9.4.

Сви фајлови се предају у *pdf* формату.

Конкурсни радови који нису припремљени и достављени у складу са овим упутствима могу бити дисквалификовани из даље евалуације.

Садржај конкурсног рада обухвата:

1. Свеску са текстуалним образложењем и умањеним графичким прилозима
2. Графичке прилоге
3. Материјал за електронску изложбу
4. 3Д модел за 3Д штампу
5. 3Д анимацију

Конкурсни рад и сви прилози који се подносе уз конкурсни рад морају бити састављени на српском језику или енглеском језику.

Ниво разраде предложеног идејног архитектонског решења треба да буде на таквом нивоу да се може применити у следећим фазама израде техничке документације –урбанистички пројекат .

Сви учесници су обавезни да у оквиру конкурсног елабората доставе следећу документацију:

Свеска са текстуалним образложењем и умањеним графичким прилозима

Свеска се предаје у .pdf формату, димензија 42x29.7цм (А3, хоризонтално оријентисаних страница (и), са илустрацијама у резолуцији 150 dpi.)

Свеска треба да садржи:

Текстуални део којим се описује архитектонско урбанистички концепт и образлаже решење.

Садржај текстуалног дела је следећи:

- Приказ урбанистичког решења , однос према окружењу
- Концепт саобраћајног решења - колски, бициклически и пешачки приступи објекту
- Опис и образложење решења - архитектонски концепт
- Функционални распоред - опис појединих просторних целина и међусобне функционалне везе
- Прелиминарни предлог примењених техничких система, укључујући концепт енергетске ефикасности
- Опис примењених грађевинских материјала имајући на уму CO2 footprint
- Предлог конструктивног решења
- Еколошки концепт
- Текстуални опис се може допунити , дијаграмима и шемама које објашњавају поједине елементе конкурсног решења
- Све графичке прилоге сведене на А3 формат
- Табела 1 Табеларни приказ остварених површина са рекапитулацијом по просторно-програмским целинама табела бр.1 (дата у конкурсним подлогама и табелама)
- Табела 2 Остварени урбанистички параметри табела бр.2 (дата у конкурсним подлогама и табелама)
- Табела 3 Процена инвестиционе вредности табела бр.3 (дата у конкурсним подлогама и табелама)

Графички прилози

- Конкурсно подручје у контексту ширег и непосредног окружења
- Ситуациони приказ планиране изградње и уређења - кров P=1:500
 - Ситуациони приказ планиране изградње и уређења - партер P=1:500

 - Ситуациони план крова са регулационим и нивелационим елементима P=1:200
 - Ситуациони план приземља са партерним уређењем P=1:200
 - Све основе P=1:200
 - Карактеристични пресеци P=1:200
 - Сви изгледи P=1:200
 - ЗД прикази решења из задатих праваца и по избору конкурената

* Додатни прилози по избору учесника - фотографије макете, просторни дијаграми и сл .

Материјал за електронску изложбу

У .jpg формату, укупно 5 прилога, 2000px-ширине-хоризонтално оријентисаних у RGB систему, у резолуцији 150 PPI. На сваком прилогу треба написати шифру рада. Ови прилози такође морају бити анонимни са јединственом шифром, дефинисаном у поглављу 9.4.

ЗД модел за ЗД штампу

У .skp формату приредити модел објекта за ЗД штампу према смерницама из конкурсних подлога.

ЗД АНИМАЦИЈА у трајању до 1 минута

Напомена:

Графички прилози предају се као фајлови у .pdf формату, димензија 70x100 цм (Б1), у резолуцији 150 PPI.

Ниво разраде предложеног идејног архитектонско решења треба да буде на нивоу да се може применити у следећим фазама израде техничке документације (ИДР) Идејно решење за локацијске услове.

Сви прилози морају бити анонимни са јединственом шифром, дефинисаном у поглављу 9.4.

Сав материјал се доставља у zip фолдерима до 25MB.

Сви горе наведени елементи и прилози конкурсног елабората, текстуални и графички прилози наведеног садржаја, представљају обавезне делове конкурсног рада. Радови који не садрже горе наведене и захтеване елементе и прилоге неће бити разматрани.

9.4. НАЧИН ТЕХНИЧКО-ОБЛИКОВНЕ ОБРАДЕ КОНКУРСНОГ РАДА

Сви графички прилози, сваки лист у свесци и плакати морају бити означени јединственом шифром у горњем десном углу сваког листа (Arial font, Bold, величине 50pt за графичке прилоге, односно 24pt за свеску). Јединствена шифра се обавезно састоји од два слова и пет арапских бројева, које бира аутор. Листови треба да буду означени редним бројевима у доњем десном углу. Фонт текстова у свесци је Arial, величине 11pt. **Језик конкурса је српски или енглески.**

Конкурсни рад се предаје:

у запакованом/компримованом фолдеру (електронски .zip, не већи од 25 MB), искључиво назван изабраном шифром од пет арапских бројева и два слова (нпр: АБ12345).

Уколико је садржај конкурсног рада већи од 25MB, могуће је формирати и други запакован фолдер, који је неопходно именовати редним бројем у наставку изабране шифре, нпр: АБ12345_1 и АБ12345_2.

Запакован/и („зипован“) фолдер/и, не већи од 25 MB, треба да садрже/и:

- Свеску са текстуалним образложењем и графичким прилозима, димензија 42x29.7cm (A3), дефинисану у поглављу 9.3 под 1. у .pdf формату
- Графичке прилоге, дефинисане у поглављу 9.3 под 2., у .pdf формату
- Материјал за електронску изложбу, дефинисан у поглављу 9.3 под 3., у .jpg формат
- ЗД модел за ЗД штампу, дефинисан у поглављу 05 под 4., у .skp формат
- Посебан запакован („зипован“) фолдер, не већи од 25 MB, доставља се одвојено са ознаком изабране шифре уз додаток речи "анимација" (нпр. „АБ12345_анимација“) и треба да садржи: ЗД АНИМАЦИЈУ у трајању до 1 минута

Учесник конкурса предаје конкурсни рад електронски, на линк: <https://konkurs-fpu.rs>;

Крајњи рок за подношење конкурсних радова је 11.02 2021. године до 23:59 часова (GMT +1).

Конкурсни рад кога расписивач није примио у року одређеном за подношење конкурсних радова, односно који је примљен по истеку дана и сата до којег се конкурсни радови могу подносити, сматраће се неблаговременим и неће бити разматран. Сваком учеснику дозвољава се предаја само једног конкурсног рада без варијантних решења. По истеку рока за подношење конкурсних радова, учесник конкурса не може да повуче нити да мења свој конкурсни рад.

Техничко обликовна обрада конкурсног елабората према наведеном опису и захтеву и димензији је обавезни садржај конкурсног рада. Радови који не садрже горе наведене и захтеване елементе и прилоге неће бити разматрани.

Све датотеке морају бити без вируса и неоштећене без ознака које би нарушиле анонимост учесника.

9.5 САДРЖАЈ ИЗЈАВЕ УЧЕСНИКА – АУТОРСКА КОВЕРТА

Уз електронску предају конкурсног рада, учесник је обавезан поштом послати запечаћену непрозирну коверту која носи назнаку „АУТОР“ и која је на полеђини означена изабраном шифром рада од два слова и пет арапских бројева, фонт Arial, Bold, 24pt. Коверта се шаље на адресу: **Удружење архитеката Србије, Кнеза Милоша 7а/III, 11 000 Београд, Република Србија**. На коверти не сме писати име аутора, да се не би нарушила анонимност.

У коверти треба да се налази:

Текстуални документ у А4 формату који садржи:

- Попуњен прилог расписа АУТОРСКА КОВЕРТА,

/формулар Изјаве учесника дат је као документ у склопу Конкурсне документације/

- Одштампан један плакат за електронску изложбу, сведен на димензију 29.7x 21cm (A4), хоризонтално оријентисан (било који од 5 плаката за ел- изложбу, сведен на А4).

Крајњи рок за слање коверте је **11.02.2022.** године до 23:59 часова (GMT +1).

Осигуравање анонимности приликом слања коверте „АУТОР“ путем поште, могуће је остварити:

- слањем обичном поштом без повратнице са одговарајућим бројем поштанских маркица (зависно од земље пошиљаоца);
- отварањем поштанског претинца за пријем повратнице;
- слањем путем услуге брзе поште (DHL, Fed Ex,...) коверта „АУТОР“ унутар коверте за слање на којој нема назнаке шифре АУТОРА.

9.6 КОНКУРСНИ РОКОВИ

- Почетак конкурсног рока/ датум оглашавања**12.10. 2021.**
- Конкурсна документација преузима се бесплатно са веб странице Удружења Архитеката Србије: www.u-a-s.rs или са линка: <https://konkurs-fpu.rs>;
Питања у вези конкурса учесници могу поставити до.....**15.12.2021.**
- Питања и захтеви за додатним информацијама или појашњењима достављају се искључиво преко званичне интернет странице: <https://konkurs-fpu.rs>;
- Одговори жирија на постављена питања, искључиво само на питања у вези са расписом и програмом конкурса, објавиће се на званичној интернет страници Конкурса до**25.12.2021.**
- Крајњи рок за подношење конкурсних радова је**11.02.2022.** године до 23:59 часова (GMT +1).
- Објављивање резултата конкурса је најкасније до**28.02.2022.** године до 23:59 часова (GMT +1).
- Резултати ће бити објављени на интернет страни Удружења Архитеката Србије: www.u-a-s.rs и на <https://konkurs-fpu.rs>;
- Награђени и ненаграђени радови, у електронском формату биће постављени на интернет страни Удружења архитеката Србије www.u-a-s.rs и на <https://konkurs-fpu.rs>; у року од 30 дана од дана објављивања резултата Конкурса. Уз све радове биће објављени основни подаци (шифра рада, награда, име(на) аутора уколико другачије није назначено у пријави за Конкурс.

9.7 ВРСТА И ВИСИНА НАГРАДА

Уколико до утврђеног рока пристигне најмање 10 радова и уколико исти задовољавају пропозиције конкурса доделиће се следеће награде у укупном износу **нето наградног фонда** од 40.000,00 USD према следећој расподели:

- Прва награда	20.000,00 USD
- Друга награда	10.000,00 USD
- Трећа награда	5.000,00 USD
- Два откупа од по	2.500,00 USD

укупан фонд нето награда: 40.000,00 USD

* Напомена : награде и откупи у нето износу се исплаћују по курсу USD

UN Operational Rates of Exchange или скраћено UNORE курс, на дан исплате ауторима/ауторским тимовима.

Жири ће расподелу награда извршити у свему према одредбама Правилника, са могућношћу и другачије расподеле награда у оквиру предвиђеног наградног фонда.

Наручилац се обавезује да ће исплату за изабране и награђене конкурсне радови извршити према одлуци жирија, а у складу са Конкурсном документацијом - расписом у року од 45 дана од дана потврђивања Одлуке жирија од стране Наручиоца.

9.8 САСТАВ ЖИРИЈА

Председник жирија:

проф. емеритус Бранислав Митровић, архитекта

Чланови жирија:

ванр. проф. Александру Вуја, архитекта

проф. Маруша Зорец, архитекта

Марко Стојчић, главни урбаниста града Београда

проф. Горан Чапјак, декан Факултета примењених уметности

Консултант

др Марија Лалошевић, архитекта, Урбанистички завод Београда

Известиоци :

Слађана Миливојевић , архитекта

Ивана Мркоњић , архитекта

Секретаријат жирија:
Удружење Архитеката Србије

9.9 КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОЦЕНУ РАДОВА

Конкурсни радови ће се оцењивати према следећим критеријумима:

Просторни концепт и архитектонски израз

Како решење испуњава циљ стварања међународно значајне високошколске установе.

Како се предложено решење односи на контекст и стварање идентитета - однос према просторно културно-историјској целини Косанчићев венац .

квалитет решења у односу на карактеристике и значај намене

јасан просторни концепт, препознатљив у основној идеји

однос према јавном градском простору

карактер и квалитет унапређења урбаног идентитета

урбанистичко-архитектонско обликовање и амбијенталне карактеристике решења

однос према контексту, градитељском и културном наслеђу

Функционално решење , испуњеност просторних захтева из програмског задатка

Стратегија и приступ просторним и амбијенталним захтевима објекта у погледу флексибилности и програмирања простора . Анализа и решавање концепта за употребу и одржавање објекта укључујући приступ, кретање студената , наставника, посетилаца.

дистрибуција намена и садржаја у простору

функционалност предложеног решења

Одрживост, енергетска ефикасност

Како се карактеристике предложеног решења односе на еколошку и друштвену одрживост и њену усклађеност са циљевима одрживог развоја. Како се дизајн зграде односи на енергетску ефикасност и ефикасне операције током експлоатације. На који начин се бави циљевима одрживог развоја.

економичност решења у извођењу и експлоатацији

примена еколошки и енергетски одрживих решења очувања и унапређење квалитета животне средине (примена еколошког дизајна)

Потенцијал за даљу имплементацију пројекта

Техничка и финансијска изводљивост предложеног решења

9.10 ИЗВЕШТАЈ ЖИРИЈА

О свом раду жири подноси Извештај који садржи образложење за избор награђених и откупљених радова и одлуку о расподели награда као и смернице за даљу разраду првонаграђеног конкурсног рада.

9.11 ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Аутор конкурсног рада је учесник који је израдио конкурсни рад и тиме под својим именом објавио ауторско дело чином предаје на конкурс. Ауторски тим чине потписници конкурсног рада, коаутори, и тиме носиоци свих заједничких ауторских права. Ауторска права Учесника дефинисана су у складу са законом којим се уређују ауторска и друга сродна права.

Предајом конкурсног рада аутори (ауторски тим) уступа Наручиоцу пренос имовинских права аутора уколико је предметни рад награђен или откупљен. Аутор/и , учешћем на конкурс прихватају да поступи у складу са закључцима и препорукама Жирија конкурса који ће бити наведени у Извештају Жирија конкурса у вези даље реализације награђеног рада. Аутор прихвата да у даљој разради поступи у складу са сугестијама жирија и евентуалним програмским и техничким променама пројектног задатка и прилагоди решење за потребе даљих фаза разраде.

Наручилац ће током даље разраде консултовати ауторе награђеног рада који је одабран за даљу разраду. Аутор је обавезан да поштује услове израде планске и техничке документације и спровођење измене које су потребне ради прилагођавања просторним и техничким могућностима и ограничењима који из тога

проистекну. Свака евентуална даља сарадња Наручиоца и ауторског тима биће регулисана посебним уговором.

Даља разрада пројекта спроводи се у складу са Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр.72/2009, 81/2009-испр., 64/2010 – одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019-др. закон, 9/2020 и 52/2021),

и Правилником о садржини, начину и поступку израде и начину вршења контроле техничке документације према класи и намени објеката ("Сл. Гласник РС", бр. 73/2019)

Аутори задржавају право на публикување својих радова.

Наручилац има права да користи све пристигле радове, да их публикује и промовише резултате конкурса.

Слика 43 – Конкурсни обухват – шире окружење

Bing maps

САДРЖАЈ КОНКУРСНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

РАСПИС СА УСЛОВИМА КОНКУРСА

КОНКУРСНИ ЗАДАТАК

I- Конкурсне подлоге и табеле

- 01 Катастарско-топографски план
- 02 Подлога
- 03 Ортофото са границама конкурсног обухвата и позицијама задатих праваца за монтаже
- 04 Материјал за 3Д модел
- 05 Табеле

Табела 1. Табеларни приказ остварених површина са рекапитулацијом по просторно-програмским целинама

Табела 2. Остварени урбанистички параметри

Табела 3. Процена инвестиционе вредности

- 06 Прилог расписа АУТОРСКА КОВЕРТА

формулар Изјаве учесника дат је као документ у склопу Конкурсне документације

II-Конкурсни прилози

- 01 Измене и допуне ПДРа – текстуални и графички део
- 02 Геолошко-геотехничка документација
- 03 Постојеће стање ФПУ
Просторно програмска анализа из 2020 – реконструкција, доградња и изградња објеката за потребе Факултета примењених уметности у Београду
Постојеће стање објеката факултета са прегледом постојећих површина
Површине постојећих просторија Факултета примењених уметности
Архивски снимак постојећег објекта у Карађорђевој
Графика
- 04 Фотодокументација
Фотографије локације
Историјске фотографије
- 05 Фотограметријски снимак падине Косанчићев венац
- 06 Споменички статус простора
- 07 Текстови
Приказ подручја Београдске тврђаве у историјским и урбанистичким плановима као прилог будућим процесима планирања
Приступ градитељској синтези на Косанчићевом венцу
- 08 Архитектонско-конзерваторска студија зграде Ђумрукане
- 09 Првонаграђени рад на Конкурсу за Градску галерију

У Београду, 12.10.2021.

Жири у саставу:

Председник жирија
проф. емеритус Бранислав Митровић, архитекта

Чланови жирија
ванр. проф. Александру Вуја, архитекта
проф. Маруша Зорец, архитекта
Марко Стојчић, главни урбаниста града Београда
проф. Горан Чпајак, декан Факултета примењених уметности

Консултант
др Марија Лалошевић, архитекта, Урбанистички завод Београда